

SOBÁČEK

XII. ročník

listopad 2017

živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

Jaroslav Fajstavr

Pokud někoho někdy něco bolelo, vyhledal si zpravidla pomoc. Nejprve možná vyzkoušel „babské rady“, pak osvědčené rady od toho či onoho souseda, „zaručené“ postupy, bylinky, studené či teplé obklady. A jistě toho dokážeme vyjmenovat mnohem víc. Pokud ale někdo na Blatensku bolely uši, ale nejen uši i jiné špatně řešitelné neduhy, hledal pomoc v Chlumu u pana profesora Jaroslava Fajstavra. Ne, že by měl pan profesor v malé obci pár kilometrů od Blatné ordinaci. Jezdí sem na chalupu a lékařskou pomoc nikdy nikomu neodmítl, i když čas od času přišli lidé s těžko uvěřitelnými požadavky.

Jedno říjnové odpoledne jsem se vypravila do Chlumu na smlouvanou schůzku. Spoléhala jsem na předem zprostředkované setkání, na které jsem se připravila nejlépe, jak jsem v danou chvíli mohla. Sedla jsem do auta a dojela s respektem do Chlumu na náves.

Pokračování na str. 6

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

Anna Bláhová

Uplýnulo tři a půl roku od doby, kdy jsem Vám, milí čtenáři, představovala Aničku Bláhovou poprvé. Bylo jí třináct (SOBáček č. 38 z května 2014). Uplýnulo hodně vody, mnohé se změnil, Anička odešla z Blatné studovat střední školu. Byla jsem zvědavá, jak se jí daří. Jak si naplňuje své sny a co „dělají její koně“. Požádala jsem ji, aby nám ve zkratce napsala alespoň pár řádek o letošní sezóně. Napsala mi krátký mejl a poslala fotky, jak jinak, než se svými koňmi. Sezóna se vydařila. A její táta dodal, že je i pilnou studentkou.

Děkuji Aničce, že na Blatensko nezapomněla a že si našla čas, aby se podělila o své úspěchy. Dovolte, abych jí za čtenáře SOBáčka pogratulovala a popřála pevné zdraví a hodně štěstí do dalších závodů, tréninků, studia a hlavně hodně štěstí do života.

RV

Pokračování na str. 9

Dobrý den, vážení čtenáři SOBáčku.

Dnes si budeme povídat o podzimu a pomalu se blížícím konci tohoto roku s trochou nadsázky a humoru. Nevím, jak to máte vy, ale pro mne je podzim obdobím doháněním všeho, co se dá, a rukou vytažených jako orangutan. Myslím, co se pracovních činností okolo domu týče. Moje babička vždycky říkala takové moudro, že pokud máš chalupu, máš p**** v kalupu. Jako malý jsem se tomu smál, ale postupem času mi úsměv poněkud uvadl. Poeta by dozajista popsal podzim jako nepřebernou paletu barev, vůní a určitě by padlo slovo o stěhovavých ptáčích do teplých krajín. Je fakt, že jim někdy při pozorování, jak odlétají, tiše závidím. Oni se budou vyhřívat někde u moře na sluníčku a my budeme mít nudli u nosu a bolavá záda z odklízení sněhu. Podzim pro mnohé z nás znamená také období zdravých stresů. Každodenní úklid listí, hrabání trávy, otázky honící se hlavou typu „Proboha, kdy já zjedu tu zahradu, když pořád prší?“ Nebo: „V sobotu musím přezout auto“. „To nepůjde, lásko. Jedeme k mamince a na hroby“. Anebo: „Miláčku, myslíš, že už máme dost dřeva na zimu?“. Samozřejmě je pro nás nejdůležitější pod sluncem tyto činnosti stihnout do tmy, což se málokomu daří, a tak zbývají pouhé dva dny do víkendu na to, abychom vše stihli. V pondělí se vracíme do zaměstnání dokonale odpočatí s úsměvem na rtech a přebytkem energie připraveni vrhnout se do pracovního procesu. Dámy a pánové, co vy na to? Nepřipomíná Vám to něco?

Podzim není jen o práci, ale je to blížící se období, kdy se příroda ukládá k odpočinku, a my bychom měli přemýšlet úplně stejně. Jako to dělali naši předkové, aby měli sílu, až se vše opět zazelená. Je to také období Adventu. *Advent* (z lat. *adventus* = příchod) je začátek liturgického roku, období čtyř neděl před vánočními svátky. Je to doba radostného očekávání příchodu Spasitele, duchovní přípravy na Vánoce, doba rozjímání a dobročinnosti. Dříve to byla doba postní, kdy byly zakázány veškeré zábavy, tanec a zpěv. (zdroj – Wikipedie)

Hezky se to čte, vidíte. Poděkujeme naučné literatuře. Podívajme se spolu na vše opět v realu.

Naše drahé polovičky se v tomhle období dostávají, na rozdíl od mužů, do transu nákupní horečky. Každý den přemýšlí, co by se hodilo pod stromeček pro toho či onoho potomka, co by se líbilo babičce nebo dědovi a v neposlední řadě musí vymyslet nějaký ten dáreček i pro svého drahého. Umývají se okna, smejčí celý dům, peče se cukroví, do toho ještě zahrada a už je tady Štědrý den, honem, honem dodělat poslední přípravy a najednou je večer. Zbaštíme kapra a salát, rozdají se dárky, uklidí se nádoby, podíváme se na pohádku v telce a naše drahá polovička si jde, pokud vydrží pohádku až do konce, lehnut uploutaná a ušoupaná jako pětňík s vypláznutým jazykem a pocitem dobře vykonané práce s myšlenkou v hlavě, že už je to konečně za mnou.

Mužské plemeno to má trochu jinak. Sledujeme předvánoční masáže v telce, kde nám nabízí širokou škálu rad a nápadů, co dát jako dárek pod stromeček svým blízkým až po nejrůznější medicínské přípravky, které nás zaručeně a vždy pouze jen ten jeden vyléčí ze strašných nemocí jako je rýmačka a kašlíček. Náš stres začíná až dvacátého, protože do té doby jsme měli dozajista úplně jinou a důležitější práci než shánění dáreků. A musíme přeci za každou cenu něco koupit pro toho našeho miláčka. Potom nás teprve pohltní maximální pocit uspokojení. Nejdůležitější ovšem je, že do toho Štědrého večera to vždycky klapne a sejdem se všichni u stolu. A tak to má být.

No a pak nám nastane krátké období klidu, než přijde poslední den v roce. Zase ty přípravy, aby bylo co strkat pod nos, a hlavně aby bylo co do volátka. Někdo chodí slavit Silvestra do společnosti, jiný se doma nechá anašet do posledních minut večerním televizním programem, potom si slavnostně připije sklenkou sektu a jde pokračovat v televizní kultuře. To je na každém z nás.

Přeji všem klidné prožití Vánoc, aby Vám Ježíšek něco pěkného naježil, abychom se přestali stresovat a přetřídili žebříček hodnot. Nejdůležitější je zdraví a být spolu s těmi, co máte rádi.

Do roku 2018 Vám všem přeji samozřejmě pevné zdraví, štěstí a to i v lásce, ale také hodně životních a pracovních úspěchů.

Jiří Bláha, člen Rady SOB
Starosta Obce Bezdědovice

Co se událo v SOBu?

- Projekt „Kompostéry pro občany Svazku obcí Blatenska“ se blíží do finále, kompostéry byly předány obcím, obce následně kompostéry předávají svým občanům (*více na jiném místě SOBáčka v rubrice CSS*).
- Konalo se jednání Rady SOB, byl připraven návrh rozpočtu SOB na rok 2018 a současně rozpočtový výhled do roku 2021. Oba návrhy dokumentů (návrh rozpočtu na rok 2018 a rozpočtový výhled SOB) byly rozeslány na členské obce ke zveřejnění na úředních deskách a současně na elektronických úředních deskách.
- Bylo zpracováno závěrečné vyhodnocení finanční podpory z programu Jihočeského kraje na akci Blatensko pohodové – Venkovské hody na Blatensku. Závěrečná zpráva byla s vyúčtováním realizace zaslána Jihočeskému kraji (*více na jiném místě SOBáčka*). Stejně úkony musely udělat popř. budou muset udělat a tedy nyní připravují všechny obce a subjekty, které získaly dotaci na své projekty v roce 2017 od Jihočeského kraje.
- V době, kdy budete číst tyto řádky, bude studentkám a studentům Virtuální univerzity 3. věku chybět poslední přednáška. Do konce prosince musí složit závěrečný test. Letní semestr VU3V začíná první týden v únoru, téma nových kurzů si pro další studium vybírají studenti z nabídky Celoživotního vzdělávání, které organizuje Provozní ekonomickou fakultou České zemědělské univerzity v Praze. Více informací v kanceláři SOB, tel. 728 881 358 nebo na webových stránkách <https://e-senior.czu.cz/>

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

- V rámci projektu „Zvýšení profesionalizace řízení SOB a obcí SOB“, reg. č. CZ.03.4.74/0.0/0.0/16_033/0002817 se konaly tyto vzdělávací akce:
  - 12. září vzdělávání pro účetní samosprávných celků – 3. část, SOŠ Blatná
  - 13. září vzdělávání pro volené představitele obcí, úředníky a zaměstnance obcí – 3. část „Právo obecní samospráv v praxi“
- Poslední sobotu v září se konal polévkový festival a venkovské hody na Blatensku. (*Více se dočtete na jiném místě.*)

Stalo se po uzávěrce:

- Proběhl další kurz klubu šikovných rukou, tentokrát se vyráběly vánočních dekorací.

Co by se mělo na Blatensku udát:

- V rámci projektu „Zvýšení profesionalizace řízení SOB a obcí SOB“, reg. č. CZ.03.4.74/0.0/0.0/16_033/0002817 se konaly tyto vzdělávací akce:
  - 12. prosince vzdělávání pro účetní samosprávných celků – 4. část, SOŠ Blatná
- Na středu 29. 11. je připravováno jednání Valné hromady SOB.
- Připravujeme podání žádostí o dotace na společné projekty členských obcí na rok 2018. Do konce kalendářního roku je možné podat žádost o finanční podporu z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje. Tuto možnost využijí jistě všechny členské obce SOB.
- Budou se konat nejrůznější adventní akce, vánoční setkání, sportovní klání, oslavy příchodu nového roku a další akce. Pozvánky na ně najdete uvnitř SOBáčka. Pokud ne, nepamenejte nám je příště poslat.

Dovolte mi, prosím, ještě na tomto místě popřát klidné prožití svátku Vánoc i příchodu nového roku. Se slovy Jana Wericha: „*Lidi maj' dar, vzájemně si dělat radost. Jenom mít dost času,*“ přeji dostatek šťastného času pro Vás i Vaše blízké.

Své příspěvky, články o dění u Vás i s fotografiemi, pozvánky a další informace o životě v obcích na Blatensku posílejte, prosím, na naši e-mailovou adresu: blatensko@blatensko.eu. Uzávěrka příjmu příspěvků do lednového vydání je v pátek 5. ledna 2018. Na čtenou „na přes rok“.

Radka Vokrojová

Vážení a milí čtenáři SOBáčka,

do nového roku 2018 Vám přejeme pevné zdraví, čas pro rodinu a přátele, radost ze života, chuť užít si všední i sváteční dny, čas na potěšení z maličkostí, které nás potkávají, klid a pohodu, úsměv na tváři pro každý den, nadhled a trpělivost při překonávání neočekávaných překážek, dostatek energie na plnění snů vlastních i rodinných, spoustu přátel a hodně štěstí.

Svazek obcí Blatenska

Chlapeček

Na vánoční hodování
taťka s mamkou mlsky shání.
Pro každého dáreček
na starost má chlapeček.

Pak s mužem k stolu usedla,
na prsa ruce složila,
k nebi zrak svůj upřela
a tiše, tiše šeptala.

Večer je a plný stůl,
nad klukem Josef láme hůl.
Marie volá synku můj,
jen ty dobrý obdaruj.

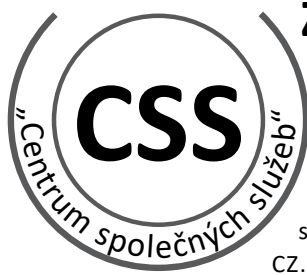
Pojď už domů, Ježíšku ...

ZUŠ Blatná - Štěpánka Klímová, 12 let

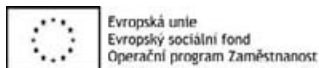
**Uzávěrka příjmu příspěvků
do lednového vydání
SOBáčka č. 60
je v pátek 5. ledna 2018.**

Základní informace o projektu CSS

Projekt „Posilování administrativní kapacity obcí na bázi meziobecní spolupráce“, zkráceně také „Centra společných služeb“ (CSS), reg. č.: CZ.03.4.74/0.0/0.0/15_019/0003017, je novou aktivitou Svazu měst a obcí ČR.

Realizační tým CSS Blatensko tvoří 3 zaměstnanci SOB:

Dana Vohryzková, tel.: 607 032 192,
e-mail: vohryzkova@blatensko.eu

Ing. Radka Vokrojová, tel.: 728 881 358,
e-mail: blatensko@blatensko.eu

Michaela Vohryzková, tel.: 383 420 300,
e-mail: projektcss@blatensko.eu

Kancelář SOB u na adrese:

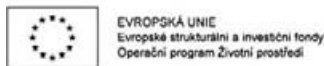
Na Tržišti 727, Blatná

Úřední hodiny:

Pondělí	8,00 – 11,00	12,30 – 16,00
Středa	8,00 – 11,00	12,30 – 16,00
Pátek	8,00 – 11,00	

Projekt „Kompostéry pro občany Svazku obcí Blatenska“

Reg. č. CZ.05.3.29/0.0/0.0/16_040/0002890

Jedná se o projekt, kde byly nakoupeny domácí kompostéry pro občany členských obcí Svazku obcí Blatenska. Svazek obcí Blatenska má 32 členských obcí, do projektu se zapojilo celkem 13 členských obcí: Bezdědovice, Buzice, Hajany, Hornosín, Kadov, Kocelovice, Lnáře, Myštice, Předmít, Sedlice, Škvořetice, Tchořovice, Třebostice. Tento projekt je spolufinancován Evropskou unií, Fondem soudržnosti v rámci Operačního programu Životní prostředí.

Předmětem podpory je pořízení kompostérů pro občany členských obcí SOB. Realizací tohoto projektu dojde ke snížení produkce odpadů o cca 481 t/rok. Celkově jsme nakoupili 832 ks domácích kompostérů o objemu min. 1.050 litrů a 221 ks domácích kompostérů o objemu min. 400 litrů.

Dodavatelem celé zakázky pro SOB byla obchodní firma ELKOPLAST CZ, s.r.o., se sídlem Zlín, Štefánikova 2664. Všechny 1.053 kompostérů bylo obcím dodáno v průběhu měsíce října 2017.

Celkové způsobilé výdaje: 3.628.185,- Kč

Dotace EU:	3.083.957,- (85%)
Příspěvek příjemce podpory:	544.228,- Kč (15%)
Datum zahájení realizace:	1. 6. 2017
Datum ukončení projektu:	31. 12. 2017
Řídící orgán:	Ministerstvo životního prostředí
Zprostředkující subjekt:	Státní fond životního prostředí ČR
Příjemce dotace:	Svazek obcí Blatenska

Dana Vohryzková
Předsedkyně SOB

Blatensko pohodové Polévkový festival a venkovské hody

Konec léta je pro Jihočechy obdobím poutí a tradičních posvícení. Nápad uspořádat polévkový festival a hody v našich hlavách klíčil delší dobu a právě konec září jsme si stanovili jako tu správnou chvíli pro jeho realizaci. Sobotní trh 30. září ožil podzimmními barvami, vůněmi a rozmanitostí chutí. Program tvořily venkovské hody, polévkový festival a tradiční trh. Aby si všichni přišli tzv. „na své“, byl celodenní program doplněn soutěžemi, hrami pro děti a živou hudbou.

Polévkový festival proběhl jako soutěžní klání, do kterého se přihlásili námi oslovení soutěžící z řad profesionálních kuchařů, ale i amatérů, kteří prostě jen rádi a dobře vaří. Podmínky soutěže byly jednoduché: uvařit minimálně 5 litrů polévky a žádná ze soutěžních polévek se nesměla opakovat dvakrát.

První obavy, že budeme muset polévku uvařit samy, byly našťastí liché. Sešlo se nám čtrnáct různých druhů polévek. Umístění soutěžících a jejich polévek najdete na jiném místě SOBáčka. Polévky po ochutnávce hodnotili návštěvníci festivalu. Pomocí hlasovacích lístků měli možnost přidělit polévkám, které jim chutnaly, body. Každý, kdo prošel trhem, měl možnost ochutnat nejen soutěžní polévky, ale v rámci akce Venkovské hody také tradiční venkovské dobroty, které byly, jsou a jistě budou součástí oslav nejen na venkově. Labužníci podráždili své chuťové buňky ochutnávkou dobrot z dílny řeznického mistra Martina Šustra alias Hugo, řezník uzenář: jitrnice, jelita, tlačanky, uzené maso a Hugo klobása, pro kterou Martin Šustr získal letos ocenění regionální potravina. Nebo si mohli osladit život pochoutkami od cukrářky Andrejky Šenderové ze Sedlice: pouťové koláče, svatební koláčky, posvícenské hnětynky. Na své si přišli i milovníci uzeneňých ryb z výroby Blatenské ryby, vše doplňoval kváskový chléb z pekárny Bakery Pro. Nesměl chybět ani med od místních včelařů: květový světlý i tmavý, medovicový nebo pastový. Děti se opakovaně vracely pro tzv. medová lízátká, kdy jim naše pomocnice Edita med „namotala“ na dřevěné míchátko.

Kdo se chtěl zdržet a strávit s námi zářijovou sobotu, rozhodně se neudil. Byly připravené hry a soutěže pro aktivní zapojení dětí samotných nebo s rodiči. Dospěláci nezůstávali pozadu, hráli si s dětmi, hráli si sami, soutěžili nebo si prověřovali své znalosti o Blatné v kvízu. Příjemnou atmosféru celého dne dotvářelo krásné počasí a kapela Z Vršku, která se postarala o hudební doprovod. Bylo to příjemné setkání a bylo to prima. Děkujeme touto cestou všem soutěžícím za jejich nasazení a aktivitu.

Samozřejmě velký dík patří vám všem, kdo jste propadli našemu nadšení a pomohli jste nám s přípravami, při akci samotné i po ní. Bylo vás dost. A protože bychom neradi na někoho zapomněli, nebudeme jmenovat, ale vy víte. Pro úplnost musíme uvést, že akce byla finančně podpořena z grantu Jihočeského kraje.

Uvedenou akcí jsme se společně s vámi všemi rozloučili na Blatenských trzích s létem. Ale rok ještě nekončí a prosinec je za dveřmi. A tak se připravte, protože pro vás připravujeme na sobotu 2. 12. Čertoviny na trhu a na sobotu 16. 12. Vánoční trh a soutěž o putovní pohár ve štrůdlování. Obě tyto akce budou zajímavé i pro vaše děti. Těšíme se na vás.

Zlata Malečková
Radka Vokrojová
Lída Gajanová

Poslední sobotu v září se v Blatné u Kaplanky konal polévkový festival a venkovské hody

Fotoreportáž - Polévkový festival - venkovské hody - pohodové Blatensko

(foto Radka Vokrojová, Zlata Malečková)

Do soutěže bylo přihlášeno celkem 14 různých druhů polévek

Návštěvníci ochutnávali výrobky od Huga, řezníka uzenáře; chléb z pekařství ul. JAK (Bakery Pro), uzené ryby z výroby Blatenské ryby

Otevířený oheň pod kotlíky s polévkami dodával akci příjemnou atmosféru

Tryskomyši ušila paní Lída. Vyhráli si s nimi všichni, od dětí až po tatínky

Koláčky, koláče a hnětynky od Andrejky Šenderové ze Sedlice chutnaly těm nejmenším

Děti si mohly vyzkoušet řadu her a dovedností, rodiče ani prarodiče nezůstali stranou

Pohodu dokládá i posezení s přáteli

Po vyčerpávajícím programu dodal energii med od místních včelařů

Páva vyrobili klienti z Domova pro seniory Blatná

**Blatensko
pohodové**

Po celý den hráli muzikanti z Blatné

Vítězky soutěže o nejlepší polévku v roce 2017

Pro dospěláky byly připraveny kvízy (o Blatensku, hlášky z filmů)

Polévkový festival 2017

Výsledky hlasování návštěvníků o nejlepší polévku

1. Dršťková	Hana Lukášová, 1. mistr polévek 2017
2. Mariášská slepičí s nudlemi	Marie Antonyová, 1. vicemistr polévek 2017
3. Gulášová	Jitka Kadlecová, 2. vicemistr polévek 2017
4. Pórková s krutony	Eva Hucková
5. - 6. Dýňová s červenou čočkou a zázvorem	„Knedlík“ Jiří Chlanda
5. - 6. Francouzská krémová „Moulin Rouge“	Vladislav Cink
7. Dršťková z hlívy	Hana Blovká
8. Bramboračka	Dana Koubková
9. „Moje“	„Strakapoud“ Zdeněk Říha
10. Zelňačka	Helena Prokopová
11. Vývar s játrovými knedlíčky	Tomáš Maleček
12. Kulajda	Kristýna Michálková
13. Cibulačka	Jana „Zetor“ Viktorová
14. Čínská	Pavel „Bandaska“ Bartůšek

Recept na zelňačku s klobásou v deseti krocích

1. Příprava surovin. Na zelňačku budeme potřebovat 500 g kyselého zelí, 2 - 3 brambory, 1 větší cibuli, 1 pikantní klobásu, kousek uzeného masa, 2 l vody, sůl a koření (celý barevný pepř, bobkový list, mletou sladkou papriku a celý kmín). Na zahuštění budeme potřebovat jíšku připravenou z kousku másla a hladké mouky, případně použijeme jíšku hotovou.

2. Vlastní postup: Cibuli oloupeme a nakrájíme nadrobno, brambory oloupeme a nakrájíme na menší kostky.

3. Zelí překrájíme.

4. Brambory dáme do hrnce, zalijeme vodou a společně s trochou kmínu a soli uvaříme doměkka.

Uvažené brambory scedíme, vývar si ponecháme.

5. Zelí dáme do jiného hrnce, zalijeme přibližně 1,5 l vody, přidáme 2 - 3 bobkové listy a pár kuliček celého pepře. Zelí povaříme 30 minut, až je měkké. Kuličky pepře a bobkový list vyjmeme.

6. Klobásu nakrájíme na kostičky, stejně tak kousek uzeného.

7. Ve velkém hrnci nejprve osmahneme klobásu, která nám pustí tuk. Přidáme cibuli, uzené a pár minut restujeme

8. Do základu na zelňačku vsypeme mletou sladkou papriku a krátce za stálého míchání orestujeme, až se rozvoní. Ale pozor, papriku nesmíme spálit, polévka by byla hořká!

9. Přidáme zelí i s vodou a vývar z brambor. Zelňačku dobře promícháme, dochutíme solí a pepřem. Přidáme uvažené brambory.

10. Nakonec zelňačku zahustíme hotovou jíškou do požadované hustoty a provaříme.

Zelňačku s klobásou podáváme horkou s chlebem či jiným pečivem. Polévka chutná nejlépe na druhý den, chutě se přes noc příjemně proleží a spojí.

Rozpočet na zelňačku s klobásou:

Za zelí, cibuli, brambory, veškeré koření a jíšku si započítáme cca 40 Kč. Větší dobrá klobása nás vyjde asi na 25 Kč, kousek uzeného na 30 Kč. Hrnci zelňačky (zhruba 6 porcí) nás bude stát 95 Kč.

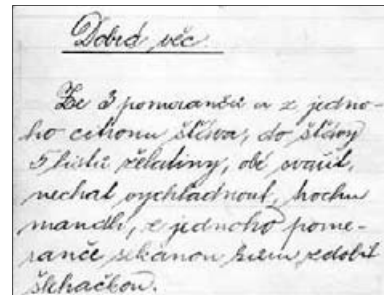
Sváteční a oblíbené pokrmy

(2. část, pokračování z května 2017)

Povídání o jídle vznikalo jako součást projektu „Blatensko pohodové“. S klienty Domova pro seniory Blatná hovořila Anička v červeném tričku. Jídlo - téma vděčné a věčné, všemi oblíbené. Sbližující. Předkládáme Vám ke čtení doslovný přepis starých receptů tetičky jedné klientky domova pro seniory.

Dobrá věc

Ze 3 pomerančů a z jednoho citronu šťáva, do šťávy 5 listů želatiny, obé svařit, nechat vychladnout, trochu mandlí, z jednoho pomeranče sekanou kůru, zdobit šlehačkou.

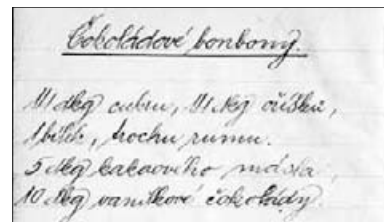

Chlebové víno

35 dkg kůrek, 1 kg cukru, 2 dkg kvasnic, 3 ½ l vody. 4 týdny nechat ustat.

Čokoládové bonbony

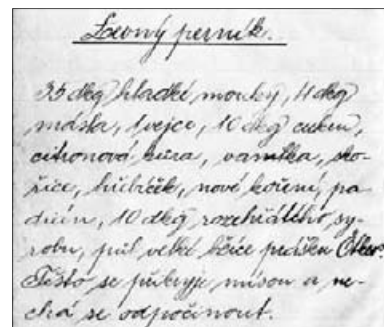
14 dkg cukru, 14 dkg oříšků, 1 bílek, trochu rumu. 5 dkg kakaového másla, 10 dkg vanilkové čokolády.

Levný perník

35 dkg hladké mouky, 4 dkg másla, 1 vejce, 10 dkg cukru, citronová kůra, vanilka, skořice, hřebíček, nové koření, padián, 10 dkg rozehřátého syrobu, půl velké lžice prášku, ůtker.

Těsto se přikryje mísou a nechá se odpočinout.

Čaropěnka

12 dkg zavařeniny, 12 dkg cukru a 1 bílek (1 hodinu třítí).

Škvarečkové koláčky

25 dkg škvarečků se jemně umele, 50 dkg mouky, 13 dkg cukru. Vše se zcelí, přidá se 1 vejce, dobře zapracuje v těsto, vyválí, nakrájí se na koláčky a do růžova peče.

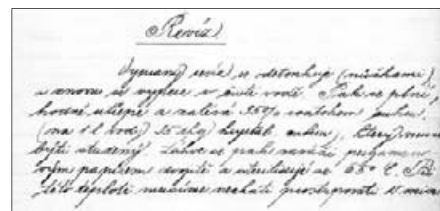
Fíky

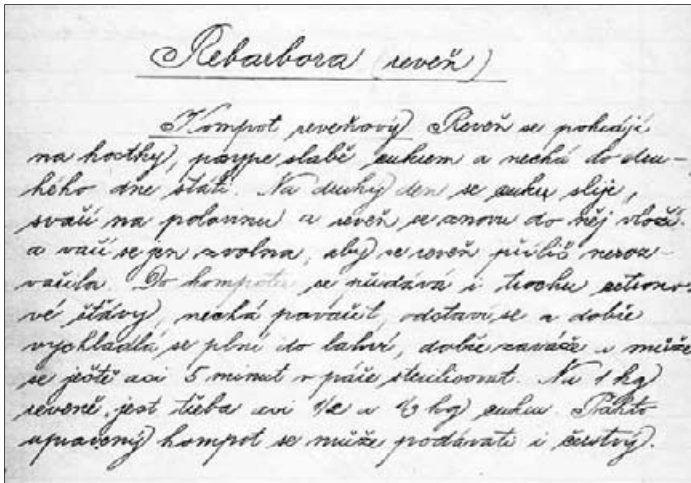
½ kg zavařeniny, ½ kg oříšků, 30 dkg cukru, trochu skořice a hřebíčku, 3 tabulky strouhané čokolády se dohromady zpracuje v těsto. Z tohoto těsta se pak udělají malé kuličky, které se stlačí ve tvar fíky, obalují v cukru a dají se sušit.

Když do tohoto těsta přidáme ¼ kg svatojánského chleba, formují se pak tvary svatojánskému chlebu podobné. Dají se též sušit a vychladlé se polévají čokoládovou polevou.

Revíz

Vypraný revíz se odstonkuje (nůžkami) a znovu se vypere v čisté vodě. Pak se plní, hodně setřepe a zalévá 35 % roztokem cukru (na 1 l vody 35 dkg krystal. Cukru), který musí být studený. Láhve se pak zavází pergamenovým papírem dvojité a sterilizují se 65°C. Při této teplotě musíme nechati prostupovati 15 min.

Rebarbora (reveň)

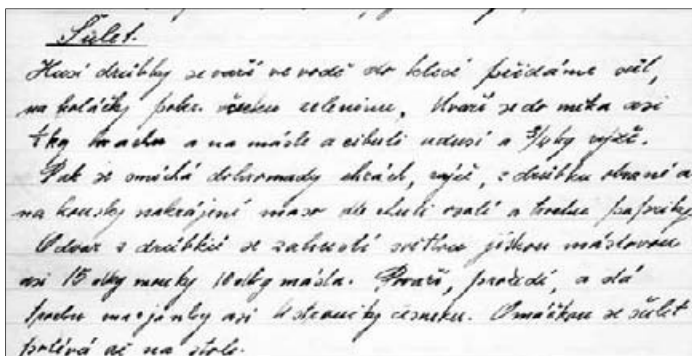
Kompot reveňový. Reveň se pokrájí na kostky, posype slabě cukrem a nechá do druhého dne státi. Na druhý den se cukr slijí, svaří na polovinu a reveň se znovu do něj vloží a vaří se jen zvolna, aby se reveň příliš nerozvařila. Do kompotu se přidává i trochu citronové šťávy, nechá povařit, odstaví se a dobře vychladlá se plní do lahví, dobře zaváže a může se ještě asi 5 minut v páře sterilizovat. Na 1 kg reveň jest třeba asi 1/2 a 1/3 kg cukru. Takto upravený kompot se může podávat i čerstvý.

Polévky – bubínky

Placka jako na nudle a přeloží se, aby byla dvojitě, čistým náprstkem vykrajují se koláčky. V rozpáleném omastku se smaží do růžova.

Šuleť

Husí drůbky se vaří ve vodě, do které přidáme sůl, na koláčky pokrájenou všecku zeleninu. Uvaří se do měkka asi 1/2 kg hrachu a na másle a cibuli udusí se 3/4 kg rýže. Pak se smíchá dohromady hrách, rýže, z drůbku obrané a na kousky nakrájené maso dle chuti osolí a trochu papriky. Odvar z drůbku se zahustí světlou jíškou máslovou asi 15 dkg mouky 10 dkg másla. Povaří, procedí a dá trochu marjánky asi 4 stroužky česneku. Omáčkou se šuleť polévá až na stole.

Návod k přípravě pečiva hliníkovým přístrojem.

1/4 litru mléka, 1 nebo 2 vejce, balíček vanilkového cukru, 17 dkg mouky, rozdělá se v tdké omeletové těsto (pištek na kynulí neb droždí se vůbec nepoužívá).

Předem, než se začne s formou péci, musí se láto v maslině ať cereš. sádlo, máslo a j. nechat rozpálit a pak se namočí do těsta tak, aby těsto přes horní okraj nepřetékalo. Namočená takto forma dá se smažit do omastku, kde se nechá do růžova upéct. Hotové pečivo vyndá se z omastku, forma se obrátí, masnina nechá se vykapat s slabým klepnutím na držátko pečivo vyklopíme na talíř. V půl hodině možno 3 plně ialité dobrého pečiva upéct. Pečivo se léž nechá vyčlovit různými zavaženinami a při tom se kladou 2 kousky na sebe. – Možná dají místo cukru sůl, ale pak se to používá do polévky místo nudlí.

Naše formy na pečivo jsou hnaně leštěné, vypravené a zákonem chráněné!

Rudolf Tauš, Praha XII, Římská č. 36
Telefon 29-35.

Lidé na Blatensku Jaroslav Fajstavr

Pokračování ze str. 1

Proč s respektem? Protože na internetu jsem našla například tyto informace: prof. MUDr. Jaroslav Fajstavr, DrSc., je emeritním přednostou ORL kliniky 2.LF UK Praha a FN Motol, je členem výboru a v letech 1993 až 1995 byl předsedou ČLS pro ORL a chirurgii hlavy a krku. Zkratky mě vyděsily. LF, UK, FN, ČLS JEP jsou lidem povědomé, některé celkem běžné: lékařská fakulta, Univerzita Karlova, fakultní nemocnice, Česká lékařská společnost Jana Evangelisty Purkyně. Ale co ta tři písmena ORL? ORL je zkratka pro otorinolaryngologii. Přiznávám, neuměla jsem toto slovo vyslovit a těžko se vyslovuje i po krátkém tréninku s různými jazykolamy. Všichni ale vědí, že se jedná o ušní, nosní a krční. Teď si představte, že se máte setkat s váženým člověkem a vlastně neumíte správně vyslovit ani název jeho oboru.

S kolegyní, která setkání zprostředkovala, jsme se sešly v Chlumu na návsi a vydaly se k jednomu z nejromantičtějších domků. Na zápraží nás čekal sympatický, usměvavý muž. Z opálené tváře vyzářovala pohoda a radost. „Tak Vás tady pěkně vítám, pojdte dál.“ Myslíte, že by rozhovor mohl začít lépe? „Dáte si kávu?“ S úsměvem jsem přikývla. Stud, obavy z ostudy, že nevylovím správně obsah zkratky ORL, byl rázem pryč. Než si ve světničce sedneme ke stolu, seznámím Vás stručně s životopisem pana profesora Jaroslava Fajstavra.

Stručná životopisná data:

Pan Jaroslav Fajstavr se narodil 23. července 1929 ve Vrchlabí. Reálné gymnázium studoval postupně v Praze a později ve Vrchlabí, studium dokončil maturitou v roce 1948. Dále studoval na Lékařské fakultě UK v Hradci Králové a Vojenské lékařské akademii v Hradci Králové. V Praze na UK dne 22. 12. 1953 promoval. Hned od ledna 1954 se stal sekundářem ORL kliniky FN v Hradci Králové a v roce 1961 asistentem a zástupcem přednosty ORL oddělení Ústřední vojenské nemocnice Praha, kde byl až do roku 1972. Od roku 1972 byl přednostou ORL oddělení Fakultní nemocnice v Praze Motole a od ledna 1980 přednostou Dětské ORL kliniky UK, 2.LF a FN Motol. V roce 1981 byly 2.LF a FN Motol sloučeny a pan prof. MUDr. Jaroslav Fajstavr se stal přednostou nově vzniklé ORL kliniky UK a FN Motol. V současnosti jako důchodce na téže klinice působí jako učitel.

Odbornosti:

Atestace z ORL I. st. 1956, II. st. 1968,
CSc. r. 1960: Disertační práce: Nativní cytologie nosního sekretu
DrSc. r. 1983: Disertační práce: Léčebné využití ultrazvuku v otorinolaryngologii

Docent pro obor ORL r. 1972: Práce: Léčba Meniérovoy nemoci ultrazvukem

Profesor pro obor ORL r. 1985

Účast na mezinárodních odborných shromážděních:

Profesor Fajstavr byl zván na řadu různých mezinárodních konferencí, kde o svém oboru, především o dětské ORL, přednášel lékařům z celého světa. Například v roce 1990 přednášel v Belgii, 1992 v Itálii, 1994 v Nizozemí, 1998 ve Finsku, 2004 v Řecku.

Profesor Fajstavr za svůj profesní život stihl 230 přednášek, z toho 36 v zahraničí a vytvořil 105 publikací, z toho 20 v zahraničí.

Funkce v mezinárodních institucích:

pan profesor je:

1. členem Presidia European Society of Pediatric Otorhinolaryngology (Evropská společnost dětských otorinolaryngologů)
2. členem redakční rady Int J Pediatr Otorhinolaryngol (Mezinárodní žurnál dětské otorinolaryngologie)
3. Garantem U3V UK, 2. LF

Profesor Fajstavr se pod vedením učitelů prof. J. Hubáčka a prof. E. Černého stal mezinárodně uznávaným představitelem otorinolaryngologie, zejména pro své vynikající výsledky v chirurgické léčbě sluchových vad a zejména v onkochirurgii (chirurgická léčba nádorů). V ní úspěšně spolupracoval s prof. J. Kouteckým, zakladatelem dětské onkologie v naší republice. Výsledky této spolupráce přednášel na řadě mezinárodních kongresů.

Životopis známe a tak si s panem profesorem můžeme sednout ke stolu. Pan Fajstavr se opírá o stůl a jen tak mimochodem utrousí: „Tak jsem včera spadl ze štaflí.“ Musím ještě pro úplnost připomenout, že letos v létě oslavil osmaosmdesáté narozeniny. „No, to víte, na chalupě je pořád něco k děláním,“ říká pan profesor, „spadl jsem na tvrdou podlahu a narazil si část těla, kde záda ztrácí svůj slušný název. Na zahradě bych spadl na trávu, do měkkého, to by bylo lepší.“ Ptám se, proč nejde k doktoru. Odpoví: „K doktoru? Ne, ne, to přeci nepůjdu, sám jsem doktor. A znáte chlapy, někteří si myslí, že můžou do devadesátí dělat vše,“ srdečně se zasmějeme, „a to mi ještě nebylo! Jsem horal z Vrchlábí. Tam lidi při zlomenině k lékaři nechodili. Jednak to bylo všude daleko a byl tam vyhlášený léčitel, který měl dáno od Boha. Uměl anatomii snad stejně jako doktoři dnes, narovnal a napravil zlomeniny, dával dlahy, obklady, bylinné masti. Dnes si říkám, že když mě ráno bolí pokaždé něco jiného, tak je to ještě dobré,“ a opět se doširoka usměje. Voňavá káva už jen doplňuje pohodovou atmosféru.

Jak jste se dostal na jih Čech, od kdy chalupaříte na Blatensku?

„Chalupu jsem tady koupil už v roce 1971. V té době byla mojí pacientkou paní z Blatné. Trpěla závratěmi. Byl to komplikovaný případ, nakonec jsem ji musel úspěšně operovat. V té době jsem byl velký nimrod, tak jako její manžel, který pracoval někde na správě zámku. A tak mě pozvali do Blatné. Navštívil jsem je a při rozhovoru se zmínil, že bych si chtěl pořídit chalupu. Vzali mě sem a hned mi to tu padlo do oka. Původní majitelka byla již starší paní a chtěla jít do domova důchodců. Ale protože měla svůj domek, nemohla „se vejít“ do tehdejších pravidel pro přijetí do důchodáku. Pomohli jsme si navzájem a tak jsem začal chalupařit. Při první příležitosti jsem tu

přespál, počasí nebylo nic moc, ale nová chalupa lákala. Zatopil jsem v peci,“ ukáže na pec, která dodává chalupě tu správnou atmosféru. Pak pan Jaroslav zvedne ruku a namíří ukazovákem pod okno: „Tady jsem spal, ani jsem nevěděl, že začalo pršet. Najednou mě vzbudilo zasyčení. Zpozorněl jsem, za chvíli zase slyším ssss..., koukám do tmy a opět se ozve syčení. Uvědomil jsem si, že venku prší a skrz děravou střechu kape voda na rozpálenou pec. Provizorně jsem střechu opravil. Brzy na to přišla velká bouřka a o střechu jsem přišel úplně. První investice tak byla do střechy, ale to už je dávno.“

Narodil jste se v roce 1929, jaké bylo Vaše dětství?

„Chodil jsem do malé školy. Za spolužáky jsem měl české, židovské i německé děti. V základní škole se tenkrát učilo česky. Mezi dětmi jsem měl hodně kamarádů. Ve škole jsme zlobili všichni stejně, uměl jsem pěkně nadávat německy. Před válkou se hodně židovských dětí, které v té době chodily do německých škol, rychle naučilo česky a přešlo k nám do školy. Většina z nich stihla před fašisty utéct. V letech 1936 – 1937 začala skupinka mladých chodit v bílých podkolenkách a bylo zle. Jednou jsem si před jedním z nich odplivl. Honili mě, utekl jsem. Krásné rodné Vrchlábí jsem, bohužel, musel opustit již v devíti letech – utíkali jsme před zuřivými stoupenci Henleinovými – s hrstkou osobních věcí na malém žebříňáčku, seděl na něm mladší bratr. Žebříňák táhla mamka se mou a mojí o čtyři roky starší sestrou. Tento zážitek mi zcela překryl hezká léta strávená na obecné škole s hrstkou výborných kamarádů. S některými jsem se setkal před nedávnem a vzpomínali jsme na to období málem se slzami v očích. Do Vrchlábí jsem se vrátil po roce 1945, dokončil jsem zde gymnaziální studium. Ve třídě jsme byli čtyři, celkem nás ve škole maturovalo sedm. Můj otec v roce 1938, v době mobilizace, narukoval a maminka s námi dětmi zůstala sama. Po Mnichovu jsme museli s tím žebříňáčkem utéct k maminčiným rodičům do Zaječic na Chrudimsku, jak jsem již řekl.“

Vaše příjmení nezní moc česky, i když napsané je foneticky.

„Když byste přijela na Benecko, našla byste na místních hřbitovech více Fajstavrů, ale také třeba Fajstafrů, Fejstavrů nebo i Feustauerů apod.. Moji předci pocházejí z Vrchlábí, jejich předci přišli do Čech někdy v době Švédských válek. Děda byl domácí tkadlec, tak jako většina lidí v tomto kraji.“

U dědy a babičky jste byli po celou válku?

„Ne, ale zažili jsme tam toho spoustu, i lotrovin. Byla nás parta asi patnácti kluků. Jeden z nás byl synem trafikanta. Ukradl tátovi cigarety Zorky, celou krabičku asi se stovkou cigaret. Byli jsme frajeři, museli jsme je všechny vykouřit. Když jsem přišel domů, děda ze mě ucítil kouř. Sám kouřil fajfku a měl na cigaretový kouř čich. Hned mi povídá: „Járo, pojď sem, konečně ses naučil kouřit. Pojď, dej si se mnou!“ Umíte si představit, jak mi bylo zle. Děda mě vyškolil, už jsem si pak nikdy nezapálil. Jsem zarytý nekuřák.“

Po půl roce jsme se přestěhovali do Prahy. Bydleli jsme ve Vršovicích v činžovním domě v jedné místnosti. Hned druhý den po příjezdu do Prahy jsme se s bráškou rozhodli jít se podívat na Vltavu a Hradčany.

Vzdálenost z Vršovic k Vltavě je úctyhodná. Ale jako kluci z hor jsme byli zvyklí chodit. Ztratili jsme se. Nakonec nás objevil a dovedl domů strýc, který pracoval v „Grafické Unii“ kousek od Vltavy.

Z malotřídni školy jsem měl za jeden rok vystudovanou čtvrtou a pátou třídu. Věkem jsem patřil do třídy páté, a proto jsem si v Praze musel pátou třídu zopakovat. Po válce jsme se vrátili do Vrchlaví, kde jsem dokončil poslední dvě třídy gymnázia. Na gymplu jsme měli partu, bylo nás pět. Po válce

bylo všude cítit uvolnění. Chodili jsme na výlety a po cestě si zpívali. Jednou jsme šli ulicí, kde bydlel taxikář. Měl moc hezkou mladou ženu. Dívala se právě z okna, když jsme šli kolem. Zastavili jsme pod oknem a trojhlasně jsme pro ni zazpívali „štendrlé“... „Nekoukej ty z okénečka, vyjdi raděj před dům“... Usmívala se na nás a začala si zpívat s námi. Najednou se objevila velká ruka a vtáhla ji dovnitř. Na nic jsme nečekali a spěchali dál. Taxikář byl pruďas.

Zpěv je můj lék na chmury. Mám-li splín (rozladu), sednu si na zápraží a zpívám si pro sebe i dnes. Znáám spoustu krásných národních písní včetně kouzelných slovenských halekaček. Jednou jsem byl na setkání lékařů na Slovensku. Jeden večer byla taková volná zábava s muzikou. Zpívalo se, uměl jsem i jejich „halekačky“, zpíval jsem s nimi mimo jiné krásnou píseň ze Spiše. Hodně Slováků si myslelo, že jsem vyrostl na Slovensku, nechtěli věřit, že jsem z Krkonoš.“

Pan Jaroslav se ještě vrací k době krátce po válce. Některé vzpomínky jsou úsměvné, jiné smutné. Jeden ze zajímavých postřehů z konce války přepisují.

„Když jsme se vrátili do Vrchlaví, zažil jsem odsun Němců. Bylo mezi nimi mnoho „antifašistů“, které otec dobře znal. Protože pracoval na národním výboru, nabídl jim, že ve Vrchlaví mohou zůstat. Jejich odpověď byla: „Když do Německa odejdou jen ti špatní, zarytí fašisti, špatně by to dopadlo. Proto tam musíme též.“ A odešli.“

Jednou z dalších historek pana Jaroslava je vzpomínka na bývalého prezidenta Ludvíka Svobodu.

„Nejde nevzpomenout, jak za mnou přišel prezident Ludvík Svoboda se svojí ochrankou. Měl sluchadlo, které bylo součástí brýlí. Stěžoval si, že se jeho sluch zhoršil. Po vyšetření jsem změnu neshledal. Ale pak mi ve věci udělal jasno jeden chlap z ochranky, který mi řekl: „Pan prezident má ve zvyku si při jednáních sundávat brýle a pak samozřejmě neslyší.“

Ke sluchátkům se ještě vrátíme.

„Vrcholným způsobem, jak vrátit sluch úplně hluchým, je kochleární implantát. Je to technicky velmi složité zařízení, jeho jedna část – miniaturní kabel, je při velice náročné operaci zaváděn do hlemýžďe vnitřního ucha. První implantáty jsme začali používat hned na začátku

roku 1990. Dcera Jaroslava Přihodová, která je také lékařkou, přivezla implantáty z Austrálie. Naším prvním pacientem byl malý chlapec, který o sluch přišel po meningitidě. Po operaci opět slyšel. Asi po půl roce nám jeho maminka říkala, že ji opravuje, když při hře na klavír udělá chybu. Chlapec vystudoval vysokou školu elektrotechnickou. Možná ho právě to, že má implantát, nasměrovalo ke studiu. Od té doby bylo úspěšně odoperováno více než 400 dětí.“

Hovoříme o univerzitě třetího věku. Pan Jaroslav přednáší na prezenčním kurzu v Praze. Má dvě přednášky na téma sluch a jeho poruchy, přednášku o horních cestách dýchacích a cestách zaživacích. Současně má i přednášky pro lékaře v oboru ORL. Poslouchám, s jakým nadšením popisuje zážitky se studenty různého věku, a uvědomuji si, že všechny jeho příběhy jsou vlastně ty, které mají dobrý konec nebo jsou úsměvné a optimistické. Na nemoci a bolesti není nic vtipného, ale situace a příběhy spojené s léčením a péčí lékařů a zdravotních sester musejí dávat naději. Když ne na úplné uzdravení, tak alespoň na zlepšení pocitů nemocného a zkvalitnění jeho života.

„Na přednáškách pro studenty univerzity 3. věku se samozřejmě setkávám se spoustou dotazů na ztrátu sluchu v pozdějším věku,“ říká pan profesor. „Ztráta sluchu ale nesouvisí bezprostředně s věkem. Faktorů, které negativně ovlivňují ubývání až ztrátu sluchu je celá řada. Častá je situace, kdy mi starší paní vypráví, jak ji muž neslyší, když na něj mluví. Paní přidá na síle hlasu a v tom okamžiku ji muž okřikne, ať na něj nekřičí. Poradím jí, ať pošle manžela na vyšetření sluchu. Když muž přijde, většinou zjistím, že jde o nitroušní nedoslýchavost. Pacient hlasitější zvuk nad prahem jeho sluchu vnímá mnohem silněji než normálně slyšící osoba. Říká se tomu „rekruitment“, nadprahové vyrovnávání hlasitosti.“

Požádala jsem pana profesora o přednášku pro naši VU3V v Blatné. Pan Fajstavr nám vyhověl. Přednáška, kterou nám 19. 10. 2017 prezentoval, byla na téma „Sluch a jeho poruchy“. Na ukázkou nám přivezl několik druhů naslouchadel, od nejjednodušších až po takové, které si může uživatel regulovat ovladačem v kapse třeba jen na vysoké nebo hluboké tóny a nasměrovat na objekt poslechu. Současně přivezl krabičku se skleněnými zkumavkami, ve kterých byly miniaturní kosti středního ucha – kladívko, kovádlíka a třmínek. Na to, abychom si mohli tyto titěrnosti prohlédnout, s sebou vzal pan Fajstavr lupu. Než začala přednáška, byl prostor na osobní setkání studentek a studentů s panem profesorem. I zde se našli lidé, kteří panu profesoru děkovali za pomoc při řešení zdravotních problémů.

„V nemocném,“ jak říká pan profesor Fajstavr, „musí lékař vidět často i psychickými obtížemi postiženého člověka, navázat s ním kontakt, získat jeho důvěru, aby mohl posoudit například vliv problémů v zaměstnání, rodině a tím si učinit závěr pro další léčebný postup. Obzvláště náročné bývá získat důvěru takzvaných „nevyšetřitelných“ dětí. To už někdy lze nazvat „uměním.“

Děkujeme Vám, pane profesore, za Váš přístup k pacientům, za Vaši obětavou pomoc při řešení jakýchkoliv zdravotních potíží a přejeme Vám do dalších let hodně zdraví a již žádné pády ze štaflí na chalupě.

Radka Vokrojová

Lidé na Blatensku Anna Bláhová

Pokračování ze str. 1

Anička Bláhová napsala: „Nejlepší umístění v tomto roce se mi podařilo hned na mých prvních Team opingových závodech v Německu na kvalifikaci do Las Vegas a to Reserve Champions All

Girls: Anna Bláhová & Klára Patová. Další skvělé umístění, kterým se mohu pochlubit, jsem dosáhla společně s Radkem Holubem na Friends Festu v Pardubicích. Získali jsme stříbro.

Tuto sezonu bych zhodnotila pro mě samotnou jako parádní a úspěšnou. Vzhledem k tomu, že lasuji teprve rok a předtím jsem se věnovala úplně jiným disciplínám, byl to velmi úspěšný rok. Hned na prvních závodech v roce jsem soupeřila s nejlepšími lasaři z celé Evropy. Byla to obrovská pocta mezi nimi stát! V Pardubicích nás pro změnu čekala spousta diváků, kteří čekají na naše výkony. Ale musí se nechat, že to byla zkouška sebe ovládnání, nenechat se rozrušit ve chvíli, kdy nastalo finále a jednalo se o mé druhé nebo třetí místo. Na začátku října jsme byli pozváni na první Team opingová závody na Slovensku. Bohužel nejen člověk ale i kůň nemá někdy svůj den, to se podepsalo na prvních dvou startech, ale naštěstí jsme to ve finále vytáhli. Sice to nestačilo na přední příčky, ostudu jsme si neudělali.

Nemohu říct, že bych nějakým způsobem vnímala v této sezoně neúspěch, přeci jen v tu chvíli pracují tři mozky, můj, koňský a ještě kravský, a proto i když každý den tvrdě dře, ve chvíli startu to prostě občas nevyjde.

A moje plány na rok 2018? Tento rok jsem odjezdila sezonu na velice skvělém a zkušeném koni jménem At Eros Emperor. Je to tady v České republice opingová legenda, proto mě při mnoha startech podpořil hlavně on sám. Ale jak víte, mám svou mladou naději, a proto jsem na ní tento rok pracovala. Příští rok bychom ji chtěli ukázat světu. Vzhledem k vzdálenosti a finanční vyčerpání se nemůžeme zúčastnit všech závodů, ale určitě nás čeká Německo, Slovensko ale i nějaké závody v Čechách. Plány do budoucna moc konkrétní nemám, ale v hlavě nějaké představy jsou. Když jen naznačím, naším asi největším plánem je dostat se na závody a do kempu do USA, což je centrum team ropingu, a my se mohli učit u těch nejlepších.

Jak vzpomínám na svou rodnou obec? Asi tak, že tam stále mám rodinné zázemí a část stáda. Ta jistota domova se nedá ničím jiným nahradit.“

ZUŠ Blatná - Karolína Brabcová, 12 let

Kadovská škola

Místo, které všichni místní dobře znají. Dnes již jen krásně opravená budova se čtyřmi byty, třemi společenskými místnostmi a malým konzumem s „občerstvovnou“. Místo, které žilo rušným životem, místo dětských radostí i strastí, her, zpěvu, prvních písmenek a slabik, prvních vyřešených početních příkladů. To vše v nás, kterým už někdy bylo čtyřicet, vyvolává nostalgické vzpomínky a představy krásného dětství

Ona totiž taková venkovská škola, to bývala komorní hudba, žádný velký orchestr, kde se jednotliví hudebníci sotva znají. Na venkovské škole se problémy i radosti jednotlivých účastníků dotýkaly všech. Budu trochu vzpomínat na období, které my, dosud ještě žijící, pamatujeme. Období od válečných let až po ukončení školní činnosti v Kadově v roce 1982.

Toto období velkých změn, rozšíření školních pozemků a rekonstrukcí je dobou působení řídícího učitele Jaroslava Chlady na zdejší škole. Ten nastoupil na zdejší školu za ředitelování paní Marie Matějkové již za války v r. 1943, po absolvování pedagogického ústavu v Příbrami. Za války, kdy byla na školách povinně zavedena výuka německého jazyka, učil zde němčinu, jelikož jako jediný uspěl u zkoušky z tohoto jazyka. Učil zde spolu s Marií Matějkovou, Antonínem Machovcem a Miladou Mrázovou, která vyučovala domácí nauky. Náboženství zde v této době měl na starosti pan farář Slaviček. Škola byla již v této době dvoutrídňá, první a druhá třída. To ale neznamenalo, že zde chodili žáci do školy pouze dva roky. V Kadově obvykle byla 1. třída pro první a třetí ročník, kde vyučoval ředitel/-ka, 2. třída byla pro druhý, čtvrtý a pátý ročník. Po ukončení pátého ročníku – tehdy obecné školy, odcházeli žáci většinou na měšťanskou školu v Blatné. Paní Matějková onemocněla v r. 1950 a za ní zde vyučoval ředitel školy ze Zábouří Josef Žák. 1. listopadu pak byl správcem školy ustanoven Jaroslav Chlada. Paní Matějková po návratu ještě učila 2. třídu a pak odešla na penzi. Vystřídala jí Marie Zikánová, provdaná Kubátová.

Jaroslava Chladu pamatujeme jako velkého budovatele a hlavně pěstitele. Jeho velkým přičiněním se v kadovské škole 28. 9. 1947 konala výstava jablek, na které bylo možno vidět 95 druhů jablek a 10 druhů hrušek. Všechno toto ovoce pocházelo z okolí Kadova i Chanovic. Na školní zahradě bylo zřízeno pařeniště a vysázeny angrešty a rybíz. Na to bylo v obcích /Kadov, Lnářský Málkov, Pole, Vrbno/ vysázeno 310 ovocných stromů. V roce 1948 vysazuje před školní budovou okrasné tuje.

Krajský národní výbor přidělil škole pozemek bývalého majitele farního benefícia v Kadově o výměře téměř 3 ha. Bylo rozhodnuto, založit na 1ha výzkumnou zahradu a pěstovat třešně, moruše a topoly. KNV přidělil 450 m drátěného pletiva na oplocení. Plotil sám Jaroslav Chlada za pomoci žáků. V r. 1957/8 bylo pak zřízeno

na pozemku okrasné jezírko, kde později mohly děti chytat ryby. Prostor byl dále pak nepřetržitě zvelebován v průběhu let výsadbou stromů ovocných i okrasných. Nacházel se zde i včelín, hřiště využívané školou na tělocvik nebo odpoledne dětmi a mládeží na fotbal a volejbal. Též přírodní divadlo s níže položeným jevištěm a vyvýšeným hledištěm.

Po zřízení školky v Kadově pro Kadov i přiškolené obce v r. 1958, byla část pozemku s dřevěnou prosklenou stavbou, pískovištěm a kolotočem využívána dětmi za školky ke hrám v přírodě. Školka se v naší obci udržela déle než škola a to až do r. 2000, kdy byla pro nízký počet dětí ve školce zrušena. Dnes se na jejím místě nachází konzum a tzv. večerka. Je to na místě, kde se nacházela původně nejstarší třída původní budovy školy.

V roce 1959/60 se ve škole hodně budovalo. Byla rozšířena o přístavbu na severní straně, čímž školka získala sociální zařízení, kuchyňku a šatnu. V prvním patře pak došlo ke zvětšení společenské místnosti o jeviště. A hned po dokončení v září 1961 bylo slavnostně otevřeno a dále hojně využíváno ochotníky, nejen místními a hlavně žáky školy.

Jaroslav Chlada byl posledním ředitelem a zároveň učitelem kadovské školy. Po celé své působení vštěpoval svým žákům lásku k přírodě, seznamoval je hlavně s pěstitelstvím stromů ovocných i okrasných, zeleniny, různých druhů keřů. Žáků na venkově stále ubývalo, a tak v sedmdesátých letech se škola v Kadově stala pouze jednotřídní, první až třetí ročník. Vyšší ročníky již navštěvovaly školu v Blatné.

Odbor školství ONV ve Strakonících zrušil 30. června 1982 školu v Kadově. I přesto Jaroslav Chlada vedl i nadále kroužek ochránců přírody až do doby, kdy mu nemoc neumožňovala věnovat se dětem naplno. Byl tím venkovským kantorem s housličkami, který vše dělal s láskou a vůlí dosáhnout co nejlepších výsledků. Neustále vynalézal různé pomůcky, aby co nejvíce žákům usnadnil a zpříjemnil učení. Den se začínal písničkou a heslem „s chutí do toho, v půl je hotovo“. Byl nositelem vyznamenání „Za zásluhy o výstavbu“, dále také „Zasloužilý učitel“ a „Budovatel strakonického okresu I. třídy“.

Škola v Kadově skončila jednotřídní, jako na svém počátku v druhé polovině 18. století. Podíváme-li se do historie českého školství, zjistíme, že to byla universita, která od 15. stol. poskytovala školmistry a oficiály - pomocníky, které posílala z Prahy na venek. Již za Václava IV. měla pražská arcidiecéze 1.910 far, z nichž jedna třetina byla opatřena školou. V době pobělohorské se pak každé městečko honosilo školou farní – triviální, což byla škola, kde se vyučovalo čtení, psaní a počty. Ve větších městech byly školy hlavní, kde vyučování bylo rozšířeno o předměty poskytující praktické dovednosti. A konečně tzv. školy normální se širší učební osnovou, které mohly připravovat učitele. Obce ustanovovaly vesnické učitele s odsouhlasením faráře, který musel potvrdit, že kantor je i dobrým katolíkem a zároveň působil jako varhaník v kostele. Ten pak dostával od farníků odměnu tzv. posnopné.

Takovým prvním kantorem v Kadově byl od r. 1757 František Karel Mikš, po něm pak od r. 1762 K. M. B. Goerner. Od r. 1749 došlo ke snížení platů učitelů, což vedlo k vyučování privátnímu. Takovým učitelem byl od r. 1773 Adam Mlynařík, u farníků velmi oblíbený.

Roku 1774 ustanovila císařovna Marie Terezie povinnou školní docházku pro všechny děti ve věku od 6 do 12 let a pátera Kindermanna, děkana kaplického, nejvyšším direktorem, který pak založil v Praze hlavní normální školu, kde osobně zkoušel a vystavoval vysvědčení pro všechny učitele českých zemí. Takovéto vysvědčení obdržel i Adam Mlynařík. Pak kadovská škola vešla ve známost a byla povýšena na jednotřídní vesnickou školu. Adam Mlynařík byl r. 1785 ustanoven dekretem učitelem v Kadově. Po jeho smrti 1817 nastoupil na místo učitele František Kříž, který byl dříve školní pomocník v Kasejovicích.

Žactvo, navštěvující kadovskou jednotřídní školu v původní budově, bylo celkem početné, neboť žáci byli nejen z přifařených obcí jako Vrbno, Lnářský Málkov, Pole, ale i z dalších přiškolených

Škola Kadov, historickou pohlednici poskytl Vladislav Bouše

obcí, jako Slatina, Bezděkov, Zahorčičky a Nezdřev. Není divu, že prostory staré školy nevyhovovaly. Učitelé i pomocní učitelé se zde střídali, někteří však zůstávali učit na kadovské škole i přes 50 let.

Až v roce 1835 byla jednotřídní škola, čítající 256 žáků, shledána nedostačující a o rok později byla rozšířena o další třídu. Začala jednání o nové budově školy. Tato byla posvěcena a vystavěna až v r. 1845 na místě staré školy. Budova, která měla v prvním patře dvě místnosti (třídy) a v přízemí byt pro učitele a hospodářskou část, jako třeba prostor na uskladnění dřeva.

V roce 1848 došlo i ke změnám ve školách a počalo se vyučovat země- děje- přírodopisu. Byla též zavedena výuka štěpařství.

Do roku 1850 učil přes 40 let v Kadově František Kříž, který postoupil místo Františku Bačkovi. Dle úmluvy pak dostával až do smrti každoročně 20 liber másla, 6 kop vajec, týdně 2 bochníky chleba, mléko dle potřeby, polovičku peněžních příjmů, byt a dříví. A po jeho smrti vyživovat manželku, vdovu, bytem světlem opatřit.

V roce 1861 byla ustanovena komise o rozšíření školy o třetí třídu. Zamítnuto, ale tohoto bylo dosaženo až 1870. O pět let později byla založena škola i v Bezděkově, tím došlo k odškolení Bezděkova, Nezdřeva a Zahorčiček. I přesto v roce 1882 došlo v kadovské škole k rozšíření o další, již čtvrtou třídu.

V roce 1886 pak zásluhou školního inspektora Josefa Biska, který působil velmi zdárně na zdejší škole, byla připojena školní zahrádka pro pěstování ovocných stromů a zeleniny.

Škola měla každoročně okolo 300 žáků a žákyň, většinou katolického náboženství a národnosti české.

Na konci 19. stol. se rozhodovalo o přístavbě školy. Byly dva návrhy, buď zvýšit o druhé patro, nebo připojit na východní straně dole byt učitele a nahoře jednu třídu. Tento druhý návrh zvítězil. V červenci 1900 bylo započato se stavbou a 26. března 1901 proběhla kolaudace. Tímto škola dostala podobu, kterou si z průčelí zachovala dodnes.

Kroniky školy jsou velmi pěkně vedené a je možné se z nich dozvědět spoustu podrobností. Jsou digitalizované a tak k nim má prakticky přístup každý. Těm, koho to zajímá, mohou jen doporučit. Najdete tam i seznamy učitelů, kteří zde působili, v těch novějších i fotografie. Třeba se tam i někteří z vás poznají.

Připravila Jiřina Kočovská,
Kronikářka obce

<http://www.kadov.net/cs/historie-a-pamatky-obce/historie-skolstvi/R20-A309/>

ZUŠ Blatná - Vanesa Pekárková, 9 let

Kocelovice

Kocelovice byly již ve středověku farní vsí. Nejstarší známá písemná zmínka o ní se tudíž váže ke zdejšímu kostelu sv. Bartoloměje a faře. Do roku **1352** je datován soupis pololetního desátku, který se tehdy odváděl z celé pražské arcidiecéze papežské komoře.

Kocelovice („Koczelowicz“) zde figurují jako jeden z kostelů božeňského děkanátu v arcijáhenství bechyňském. Papeži odváděl 15 kop grošů, což jej v uvedeném správním obvodu řadilo mezi středně movité. V tuto dobu vykonávali patronát nad kostelem majitelé zdejšího šlechtického statku. Sídliili na tvrzi, která je výslovně zmiňována při prodeji Kocelovic Janem Mládencem z Miličína a jeho syny Oldřichem a Domaslavem Petru Zmrzlíkovi ze Svojšína na Lnářích roku 1433.

Název vsi je odvozen od osobního jména Kocel, což je varianta staroslovanského jména Chotěl, čili Kocelovice byly vsí lidí Kocelových, respektive Chotělových.

Lažany

Za první písemnou zmínku o Lažanech – vsi lidí usedlých na lázu (staročeský výraz pro pozemek, pole či roli, na Moravě též specificky pro pozemek u lesa či přímo na vykáceném lese) – je pokládána zpráva z roku **1384**, kdy Ješek z Lažan („Jessco de Lazan“) vystupuje spolu s Předotou z Buzic jako účastník prodeje poplužního dvora, tří poddanských usedlostí a poloviny mlýna s příslušenstvím ve Dvoreticích Oldřichem ze Dvoretic Pavlíkovi z Letů. Regionální souvislosti nasvědčují tomu, že Ješek se psal po Lažanech na Blatensku. Je tu ale drobný problém. Z doby nedlouho poté (1405) totiž pochází zmínka o Ješatovi z Lažánek (podrobněji na příslušném místě). Ješata je bez větších pochybností jiná podoba jména Ješek. Nabízí se tak otázka, kterou ale s ohledem na charakter dochovaných pramenů nelze jednoznačně rozhodnout, zda Ješek z Lažan není náhodou tatáž osoba jako Ješata z Lažánek. Název obou obcí má totožný základ, čili není vyloučeno, že se určitou dobu vzájemně alternovaly. Pokud je tato domněnka správná, musíme hledat jinou zprávu, která by se nepochybně týkala Lažan. Taková pochází z roku 1402, kdy u arcibiskupského soudu v Praze probíhalo řízení ve věci dluhu Jindřicha řečeného Žákavec z Lažan „u Žaboří v děkanátu Prácheňském“ („Henricus dictus Zakawecz de Lazan prope Zaborzie decanatus Prachinensis“) Jakšovi, faráři ve Slovincích a notáři Dominikovi z Českých Budějovic. Potomci Jindřicha Žákavce drželi Lažany jako samostatný šlechtický statek až do poloviny 16. století, kdy je Václav Žákavec ze Žákavy prodal Volfovi Rýzmborskému z Janovic.

Od roku 1673 patřil statek Lažany po 250 let původem irskému rodu Enisů z Atteru a Iveaghe a byl sloučen se sousedními Milčicemi. Nazýval se tudíž Lažany-Milčice („Gut Laschan-Miltschitz“). Pro odlišení od dnešních Defurových Lažan, ve starší verzi *Lažany Desfours*, se pro ves začalo nejpozději do první poloviny 19. století užívat v podobném duchu podle jejich dlouhodobých vlastníků přízvisko Enis, to jest *Lažany Enis*. Tento název měl charakter oficiálního. Objevuje se v pozemkových knihách vedených velkostatkem a ve formě *Lažany Eni-*

První Erb rodu Enisů z Atteru a Iveaghe

sovy jsou jím nadepsány ještě operáty sčítání lidu v roce 1921. Nicméně na rozdíl od Defurových Lažan se od něj v následujících letech upustilo.

Lažánky

Pokud se Lažánek netýká zpráva z roku 1384 (viz výše), pak je nutné za dosud nejstarší známou zmínku o této vsi pokládat zápis v deskách dvorských z roku 1405, kdy Kunrát z Javora vedl soudní spor s Ješatou z Lažánek („*Jessatam de Lazanek*“), jehož podstata nám ale bohužel není známa.

Dodatek k Mračovu

(k článku, který vyšel v září 2017, SOBáček č. 58, str. 9 – pozn. redakce)

Při procházení pozemkové knihy rychty Hajany panství blatenského z let 1598–1678 jsem na jejím konci objevil několik zápisů týkajících se Mračova, které posouvají jeho zjištěnou historii ještě o několik desetiletí dále, než bylo uvedeno v minulém čísle našeho zpravodaje. Roku 1613 totiž Václav z Rozdražova na Blatné prodal čtyři chalupy „na Mračově“, každou za 10 kop mišeňských grošů, Tomáši Tomanovi, Jakubovi Šťastnému, Bartoňovi Kuchařovi a Kašparu Šípovi. Opět to potvrzuje již minule vyslovenou domněnku, že šlo o chalupy vystavěné vrchností, která je pak jednorázově odprodala poddaným.

Vladimír Červenka

Prameny a literatura:

- Státní oblastní archiv v Třeboni, fond *Velkostatek Lnáře*, inv. č. 318, sign. I B 4, kn. 318.
- EMLER, Josef (ed.), *Reliquiae tabularum terrae regni Bohemiae anno MDXLI igne consumptarum (Pozůstatky desk zemských království Českého r. 1541 pohořelých)*, díl I., Praha 1870, s. 497.
- FRIEDRICH, Gustav (ed.), *Desky dvorské království Českého*, díl VII. První kniha půhonná z let 1383–1407, Praha 1929, s. 34, č. 90.
- *Historický lexikon obcí ČR 1869–2005*, II. díl: abecední přehled obcí a částí obcí v letech 1869–2005, Praha 2006.
- PROFOUS, Antonín, *Místní jména v Čechách. Jejich vznik, původní význam a změny*. Díl II, Ch–L, Praha 1949, s. 490.
- SEDLÁČEK, August, *Hrady, zámky a tvrze království Českého*, XI. díl, Praha 1897, s. 191.
- SOMMER, Johann Gottfried, *Das Königreich Böhmen: statistisch-topographisch dargestellt*. Achter Band, Prachiner Kreis, Prag 1840, s. 100–102.
- TADRA, Ferdinand (ed.), *Soudní akta konsistoře pražské (Acta judicaria consistorii pragensis)*, část IV. (1401–1404), Praha 1898, s. 179.
- TOMEK, Václav Vladivoj (ed.), *Registra decimarum papalium čili registra desátků papežských z diecezí pražské*, Praha 1873, s. 64.

Jak to bylo doopravdy aneb Oprávněk obecně uznávaných omylů Žižkův vrch

V katastru obce Drhově, blízko Brloha a na dohled od Jemnic a Petrovic leží Žižkův vrch. Se svými 740 metry převyšuje okolní zvlněnou krajinu. Zarostlý lesem vypadá tajemně a zádušně, probouzí v člověku romantické nálady. A když se navíc ještě objevují balvany svědčící o nějaké pevnostní stavbě, nemůže nevzniknout pověst. Prý tudy táhl Žižka

a na vrchu nechal zbudovat svůj vojenský tábor. Od těch dob se prý tento výrazný kopec nazývá Žižkův vrch. Jan Žižka z Trocnova je výraznou postavou české historie. Leckde v Čechách ho připomínají nejrůznější památky: Žižkovy duby, Žižkovy lípy, Žižkův kámen ....

Jenže všechno je trochu jinak. Název „Žižkův vrch“ se objevuje až v 19. století. V žádném starším popisu sousedních panství, ani v katastroch takový název neexistuje. Ovšem pravda je, že Žižka tudy se svým vojskem opravdu táhl a zřejmě několikrát. Všechno souvisí s historií našeho regionu v dobách husitské revoluce.

Začátek husitské revoluce zastihl Jana Žižku v Praze. Jan Žižka se sice narodil někdy v druhé polovině 14. století na nevýznamném zemanském dvorci v Trocnově, ale už po začátku 15. století o něj přišel. Určitě nebyl jediný, koho potkal takový osud. V předhusitské době ztratila své majetky celá řada drobných zemanů a vladyků. Žižka se dokonce v letech 1406 až 1409 stal členem lapkovské bandy. V roce 1409 král Václav IV. Žižku omilostnil a Žižka vstoupil jako žoldněř do polské armády, s níž se pod vedením válečníka Jana Sokola z Lamberka účastnil tažení proti řádu německých rytířů, který v Polsku vlastnil rozsáhlá území. Účastnil se bitvy u Grunwaldu, v níž snad byl zraněn a přišel o oko, zúčastnil se dobývání hradu Malbork. Po návratu do Prahy v roce 1414 se stal služebníkem na královském dvoře, byl členem dvorské vojenské hotovosti. V Praze si zakoupil dům a žil tam i se svou rodinou. Prý byl pravidelným posluchačem Husových kázání v Betlémské kapli.

Husova kázání poslouchalo mnoho Pražanů, chudých i bohatých, dokonce i dvorských hodnostářů a asi i královna Žofie. Zatčení a upálení Mistra Jan Husa vyvolalo i v Praze velký odpor. Husovi příznivci, byl mezi nimi i nejvyšší pražský purkrabí Čeněk z Vartenberka, se začali nazývat husité. Byli to ti, kteří byli nespokojeni s poměry v církvi, ve státě i tehdejší Evropě, kteří byli později v husitské revoluci označováni jako „pražané“. Byli jedním ze tří hlavních husitských proudů, umírněným a preferujícím kompromisní řešení.

Žižka se v červenci 1419 zúčastnil útoku na novoměstskou radnici, při němž došlo k defenestraci konšelů. V srpnu téhož roku zemřel Václav IV. Po jeho smrti se o vládu nad českým královstvím přihlásil jeho bratr, římský a uherský král Zikmund, husity nenáviděný a obviňovaný z Husovy smrti. To byl olej přilítý k rozpálené náladě v Praze i v celém království. Revoluce začala. Radikálnější husité odmítali uzнат Zikmunda za panovníka a střetů husitů se Zikmundovými stoupenci přibývalo. 25. října 1419 Novoměstští pod Žižkovým velením dobyli a obsadili hrad Vyšehrad, jedno ze strategických míst tehdejší Prahy. Začátkem listopadu ještě obsadili Malou Stranu. Mezitím husitská šlechta a rady pražských měst uzavřely se Zikmundem příměří a začaly vyjednávat. Žižka vydal Vyšehrad a se svými bojovníky odtáhl do Plzně, kde si také husité dobyli moc.

Husité získávali moc i v dalších městech v Klatovech, Žatci, Slaném.... V království vypukla občanská válka. Tam, kde měli převahu katolíci, třeba v Kutné Hoře, byli zase zabíjeni husité. Válčilo se i jinde. Panská jednota postavila vojsko a snažila se potlačit husity a obnovit předrevoluční stav. Domnívali se, že armáda vycvičených rytířů snadno rozežene husitské houfy. Ale to se nestalo.

Už 20. srpna 1419 vypuklo v Písku povstání, při němž byl dobyt a rozbořen dominikánský klášter. Stoupenci husitů obsadili městskou radu. Do opevněného města přicházeli sedláci z okolí, přinášeli s sebou potraviny, svršky i peníze a odevzdávali je ke společnému užitku. Už před založením Tábora existovaly pověstné kádě na společný husitský majetek v Písku a písečtí kazatelé vybírali důvěryhodné osoby, aby společný majetek spravovali. Mezitím na konci masopustu 1420 dobyli a vypálili husité Sezimovo Ústí a na blízkém vrchu nazývaném Tábor začali budovat nové město.

O založení Tábora věděli i v Plzni. V plzeňském okolí se formovaly oddíly panské jednoty a v samotné Plzni začali získávat převahu odpůrci husitů. Žižka se proto rozhodl opustit se svými stoupenci

Plzeň a přesídlit do nového husitského města. Cestou na Tábor se mu 23. března 1420 u Sudoměře postavilo dvoutisícové vojsko tvořené strakonickými johanity a železnými pány z nebo od Písku. Stalo se nemožné. Žižkovi bojovníci porazili cvičené rytíře, ač ti měli mnohonásobnou převahu. Dokonce strakonický velkopřevor byl v boji zraněn a na následky zranění zemřel. Vítězství u Sudoměře bylo dokladem Žižkova výjimečného válečnického mistrovství. Současně ve složité vnitropolitické situaci husitskou stranu posílilo.

Žižka už bezpečně kolem 28. března přibyl do Tábora a začátkem dubna porazil vojsko panské jednoty v Mladé Vožici. Jak to v té době vypadalo v Písku, mnoho zpráv není. Poté, co bylo uzavřeno příměří se Zikmundem, připravovala se panská jednota na úder proti husitům i na jihu Čech. V zimě se většinou neválčilo. S novým jarem mělo padnout rozhodnutí. Písek byl významným královským městem, a proto k němu „železní páni“ zamířili. Přijeli-li železní páni k bitvě u Sudoměře už z dobytého Písku, nebo z jeho obléhání, jasno není. Ale situace tam asi byla zlá, protože kolem poloviny dubna Žižka s částí tábořského vojska husitský Písek osvobodil buď od obležení, nebo od obsazení. Písek se pak na dlouhá léta stal významným městem tábořského městského svazu. V roce 1420 pravděpodobně Žižka byl vojenským hejtmánem Písku. Z Písku vytáhl na Strakonice, které 23. dubna 1420 dobyl a vypálil, a začal obléhat strakonický hrad. Na jaře 1420 cestoval určitě mnohokrát kolem „Žižkova vrchu“, ale vojenský tábor na něm určitě nezaložil. Proč by to také dělal, když na dosah bylo opevněné husitské město Písek?

Mezitím vyhlásil papež na Zikmundovu žádost proti Čechům křížovou výpravu. Žižka ukončil obléhání strakonického hradu a v čele tábořského vojska odtáhl ku Praze. Byl zvolen za jednoho ze dvanácti hejtmánů Prahy. 14. července 1420 porazil křížácká a Zikmundova vojska v bitvě na Vítkově a zajistil pražanům vítězství. V srpnu se vrátil do jižních Čech, nejdřív do Písku a pak svedl řadu vítězných bojů proti Oldřichu z Rožmberka, hlavnímu představiteli panské jednoty v jižních Čechách. V dalším roce válčil už víc mimo jižní Čechy. V červnu 1420 se zúčastnil tzv. Časlavského sněmu, který jmenoval dvacet zemských správců jako dočasnou českou vládu, dočasnou do doby, než bude mít země panovníka. Žižka byl jedním ze správců. V následujících letech se do jižních Čech několikrát vrátil, ale až do své smrti 11. října 1424 pobýval více v jiných částech království.

Žižka byl mimořádnou osobností. Byl vynikajícím válečníkem, rozhodným velitelem i politikem. Jeho pověst přesahovala hranice českého království už za jeho života. Jako všechny významné osobnosti byl i Žižka jedněmi zbožňován, jinými nenáviděn. Toto protikladné hodnocení pokračovalo i po jeho smrti. Žižkova památka se šířila ústním podáním i písemně. Brzy po Žižkově smrti byl vynalezen knihtisk a od 16. století se tiskly knihy i v Čechách a tiskly se i knihy se žižkovskou tematikou.

Pramenů přímo ze Žižkovy doby mnoho není. Nejvýznamnější a faktograficky nejhodnotnější Husitská kronika Vavřince z Březové zůstala nedokončena. Jiný Žižkův současník, kardinál Aeneas Silvius Piccolomini, pozdější papež Pius II., Žižkův zavilý nepřítel také sepsal kroniku. Nazval ji Historie česká. Líčí Žižku jako krvelačného barbara, který z boží prozřetelnosti umírá ve chvíli, kdy chce přijmout od Zikmunda korunu a stát se místokrálem Čech. Na husitského vojevůdce navršil všechny nečnosti světa. Je také autorem bajky o Žižkově bubnu. Husité podle ní stáhli z mrtvého vojevůdce kůži, napjali ji na buben a v bitvě na něj bubnovali. Proto prý s ďábelskou pomocí nad křížáky vítězili.

Opačného ladění je Kronika velmi pěkná o Janu Žižkovi, čeledínu krále Václava, Čechů a pravdy Boží horlivém milovníku. Jméno autora se nedochovalo. Kronika poprvé vyšla pravděpodobně v roce 1564. Autor líčí Žižku a jeho činy s obdivem a láskou.

Obě knihy – Historie česká a Kronika velmi pěkná... – hodnotí Žižku zcela protikladně. Obě také našly své pokračovatele, i když

je třeba dodat, že Historie česká našla i v nekatolických Čechách následovníků víc. Žižka jako rebel neměl práno ani u korunovaných hlav království. Obrany jeho osoby a jeho působení byly vydávány častěji za hranicemi království. Nakrátko se zájem o Žižku zvedl v předvečer českého stavovského povstání, ale po bělohorské porážce zase utichl. Proti jakýmkoliv připomínkám Žižky a husitů vystupovala především katolická církev. Ale paradoxně to byl jezuita Bohuslav Balbín, kdo začal s obranou Žižky a husitství. (Balbín nakonec za své názory a nejen za ty na Žižku dožil svůj život v přísné klauzuru v klášterní cele.)

S utvářením novodobého národa od sklonku 18. století se začal šířit nový kult Žižky – národního hrdiny, obhájce českého práva, českého národa. Narůstající Žižkův kult byl zpočátku v Rakousku trpěn. Během dlouhých válek s Francií bylo třeba posilovat vojenského ducha armády. Byly vydávány články o Žižkovi, Žižkovy dopisy. Po Napoleonově porážce cenzura opět přitvrdila, ale zájem o Žižku byl probuzen. Navíc nastupoval romantismus a zájem o všechno daleké, tajemné. Pravděpodobně tehdy si kdosi všiml tajemných trosek na „Žižkově“ vrchu a dal si je dohromady s novodobým žižkovským kultem. Vznikla pověst o Žižkově táboře a ujal se název Žižkův vrch. Ujal se dokonale, vrch je pod tímto jménem známý, je uváděn i na mapách. Žižkův vrch zůstane Žižkovým vrchem, i když na něm Žižkův tábor nikdy nestál.

Kdyby komukoliv z rodáků mělo být líto, že výše uvedené tvrzení ubírá ze slavné historie, mýlil by se. Na Žižkově vrchu skutečně pevnost stála, dlouho, dlouho předtím, než se Žižka narodil. Stálo tam jedno z prvních pravěkých hradišť na našem území.

Asi v polovině 2. tisíciletí před naším letopočtem prošel jižními a jihozápadními Čechami bojovný pastevecký lid. Své mrtvé pohřbíval do mohyl, proto se mu říká lid mohylový. Ve středních Čechách splýnul tento lid s tamním zemědělským obyvatelstvem a vytvořil novou kulturu. Podle nálezů u Knovíze na Slánsku se jí říká kultura knovízská. Knovízští lidé byli především zemědělci. Pěstovali obilí, chovali hovězí dobytek, prasata, kozy, ovce a asi i koně. Uměli ještě bez hrnčířského kruhu vyrábět keramiku – masivní zásobnice i drobné nádoby a zdobit je vrypy a tuhováním. Stravu doplňovali lovem. Lovili jeleny, zajíce, bobry. K lovu používali šípy s bronzovými hroty. Jejich kovolitci uměli z bronzu vytvářet i další předměty, zbraně i šperky. Knovízský lid rozšiřoval své území. Přes Příbramsko prošel do jižních Čech a kolonizoval Pootaví. Knovízské osady byly na místě dnešní Rohozné a Kbelnice, knovízští lidé žili také v Rovné, Řepici, Jiníně, Dobevi, a dál podle Otavy od Horažďovic k Písku. Někdy od konce 9. století a v 8. století před naším letopočtem byli knovízští lidé ohroženi nějakými nepřáteli. Nevíme přesně kdy a proč byly kmeny usazené v dolním Podunají ohrožovány nájezdníky. Ustupovaly před nimi a tlačily se na další tam usídlené kmeny, až neklid zasáhl celé Podunají. Odtud hrozilo nebezpečí, před nímž knovízští lidé začali téměř najednou budovat opevněná sídliště, která měla před napadením ochránit vesnické obyvatelstvo. Takových hradišť vyrostlo hned několik, u Písku, u Skočic, snad i na Kněží hoře u Katovic a zcela určitě na „Žižkově“ vrchu. Nevíme, jací byli stavitelé hradiště, jak se jmenovali, jakým jazykem se dorozumívali. Ale byli to oni, kdo navršili balvany na stavbu hradiště, aby ochránili své životy a životy svých blízkých. Neznáme ani, kdy, jak a proč zmizela jejich kultura, kam odešli, nebo kým byli přemoženi. Přesto tady žili a zbytky jejich pevnosti je ještě téměř po třech tisíciletích připomínají.

Až přijdeme k Žižkovu vrchu, vzpomeňme i na tyto bezejmenné předky, vzpomeňme i na anonymního tvůrce pověsti o Žižkovi a jeho ležení na zmiňovaném vrchu. Vytvořil sice pověst mylnou, ale určitě ji vytvořil v dobré víře a s láskou k domovu a svému kraji.

Jana Vačkářová

Listopadová (a nejen) věda

Vážení čtenáři Sobáčku, máme tu listopad (jak to letošní léto rychle uteklo, nemáte podobný pocit?) a ten je u nás tradičně věnován vědě. Je to především proto, že je tento měsíc spojován i s jednou důležitou celostátní akcí prezentace vědy pro veřejnost. Probíhá v něm vždy **Týden vědy a techniky AV ČR**. Letos se jedná již o 17. ročník největšího vědeckého festivalu v České republice, který organizuje Akademie věd České republiky. V rozmezí 06. 11. 2017 – 12. 11. 2017 konal se týden vědy po celém území ČR na 500 akcí. Jedná se především o Dny otevřených dveří, kdy mohli zájemci navštívit jednotlivá pracoviště a ústavy Akademie věd a seznámit se tak s naší vědou takřkajíc „tváří v tvář“. Dále byla na programu celá řada dalších akcí jako třeba přednášky předních odborníků z řad pracovníků Akademie věd, různé prezentace atd. Kompletní informaci naleznete na <http://www.tydenvedy.cz>.

Týden vědy a techniky se týká i Jihočeského kraje. Vždyť v Českých Budějovicích sídlí Biologické centrum AV ČR (a další pracoviště jsou například v Třeboni). Podrobné informace o akcích naleznete na <http://www.bc.cas.cz>. Je škoda, že Sobáček vychází tak, že týden vědy už nestihneme. Může to ale být inspirace pro další rok, kdy bude zase nový Týden vědy a techniky AV ČR. Stačí si to zapsat na začátek listopadu příštího roku a pod výše uvedenými odkazy na webové stránky najdete aktuální informace.

Další akce, kterou už také bohužel nestihneme, ale o které bych se rád zmínil, je přednáška prof. Mgr. Ing. Jana Frouze, CSc., ředitele národní infrastruktury pro výzkum půdy a vody SoWa BC AV ČR a ředitele Centra pro otázky životního prostředí Univerzity Karlovy v Praze na téma: „Drobné organismy nad propastí času a času aneb pohled na půdu na různých časoprostorových škálách“. Přednáška proběhla v rámci programu Science Café v Českých Budějovicích dne 7. listopadu v Kulturním klubu s kavárnou Horká vana v České ulici v Českých Budějovicích. Půda, tak důležitá komponenta životního prostředí, se dostává znovu do popředí v posledních letech díky zjištění (pro někoho překvapivému, pro odborníky a lidi, kteří se o problematiku zajímají nikoliv) že nám ubývá voda v krajině a půda tady hraje klíčovou roli. Proto je dobře se seznamovat s problematikou půdy, vody v krajině, klimatickými změnami a podobně. Není to pouze módní záležitost, ale jde o věc doslova životního významu.

Divocí koně

Vědy se bytostně dotýká i program **Strategie AV21**. Krédem této nové strategie Akademie věd ČR pro 21. století je „Špičkový výzkum ve veřejném zájmu“. To vyjadřuje zájem Akademie věd ČR prezentovat se výrazněji jako instituce, jejímž posláním je špičkový výzkum zaměřený na problémy a výzvy, kterým čelí současná společnost. Základními aktivitami pro realizaci Strategie AV21 je soubor koordinovaných výzkumných programů. Tyto programy jsou od počátku otevřeny partnerům z vysokých škol, podnikatelské sféry a institucím státní a regionální správy, stejně jako zahraničním výzkumným skupinám a organizacím. Jedná se o následujících 18 výzkumných programů: Naděje a rizika digitálního věku, Systémy pro jadernou energetiku, Účinná přeměna a skladování energie, Přírodní hrozby, Nové materiály na bázi kovů, keramik a kompozitů, Diagnostické metody a techniky, Kvalitní život ve zdraví i nemoci, Potraviny pro budoucnost, Rozmanitost života a zdraví ekosystémů, Molekuly a materiály pro život, Evropa a stát: mezi barbarstvím a civilizací, Paměť v digitálním věku, Efektivní veřejné politiky a současná společnost, Formy a funkce komunikace, Globální konflikty a lokální souvislosti: kulturní a společenské výzvy a Vesmír pro lidstvo. A že se nejedná pouze o akademickou záležitost, zjistíme snadno tak, že si stáhneme veřejně dostupnou publikaci z programu Strategie AV21 na webu http://www.bc.cas.cz/data/files/Strategie-AV21_2017.pdf a zprávu o realizaci programu Strategie AV21 za období 2015-2016 na webu <http://www.bc.cas.cz/data/files/BC/Strategie%20AV21/Brozura-AV-web.pdf>. Publikaci edice, kterou vydává nakladatelství Academia, představuje tyto výzkumné programy Strategie AV21 také knižně. Jednotlivé brožury budou k dispozici zdarma v síti knihkupectví Academia. Doporučuji se na tyto informace podívat. Vznikly pro lepší informovanost naší veřejnosti o výzkumech prováděných v naší zemi v návaznosti na svět.

Nemohu ještě nezmínit dlouhodobou akci týkající se popularizace vědy, kterou společně připravují Biologické centrum Akademie věd ČR a Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Jedná se o akci Akademické půlhodinky. Už jsem se o ni před nějakým časem zmiňoval, letos je tu v pořadí devátý přednáškový cyklus. Přednášky se konaly každé úterý ve studentském kostele v ulici Karla IV. č. 22 v Českých Budějovicích. Tento přednáškový cyklus byl finančně podpořen z programu Strategie AV21, Rozmanitost života a zdraví ekosystémů. Podrobnosti naleznete na webové stránce: <http://www.bc.cas.cz/verejnost-a-media/verejnost-a-media-detail/3843-akademické-pulhodinky-9-cyklus/>

Tak jsme si opět ověřili, že listopad patří tradičně prezentaci vědy pro veřejnost. Přeji vám zajímavé zážitky a příště se zase poohlédneme po další zajímavé oblasti vědy nebo přírody. Málem bych zapomněl, na obrázku jsou zachyceni dva divocí koně z Exmooru, kteří byli vypuštěni spolu s dalšími divokými koňmi a pratury do rezervace v Milovicích v rámci programu návratu velkých savců do evropských biotopů (na tomto projektu se podílí kromě jiných organizací i Biologické centrum Akademie věd ČR v Českých Budějovicích).

Přeji Vám, milí čtenáři SOBÁČKA, do nového roku krásné všední i sváteční dny, plné nových objevů nejen na poli vědy.

František Weyda

Přírodovědná fakulta Jihočeské univerzity
v Českých Budějovicích

Brajgl

Muž, který dal nepořádku jméno, se narodil jako Pieter Brueghel v 16. století v malé vesničce nedaleko holandského města Breda. Byl to jeden z nejslavnějších renesančních vlámských malířů a jeho obrazy se hemží postavami a symbolickými významy.

Usadil se v Antverpách a stal se učedníkem malíře, sochaře a architekta Pietera Coecka van Aelsta. Brzy vyrostl v jednoho z nejslavnějších renesančních vlámských malířů. Maloval pestré výjevy z holandského venkovského života. Jeho obrazy se hemží postavickami, jakoby přetékaly dějem.

Atmosféru přírody dokázal zachytit přímo bravurně. A také biblické či mytologické příběhy. Jeho hry dětí a tance sedláků a selek jsou plné jasu a smíchu, z jiných obrazů na člověka dýchne úzkost. Jako by chtěl říct, že svět, v kterém žije, je obrácený vzhůru nohama či naruby a doba vymknutá z kloubů.

Pieteru Brueghelovi přezdívali selský. A jeho synové – i oni byli skvělí malíři – dostali taky své přezdívky: Jan Brueghel starší byl zvaný Sametový a Pieter Brueghel mladší Pekelný.

Pieter Brueghel celé své dílo vytvořil během dvanácti let. Největšího úspěchu dosáhly alegorie Sedm smrtelných hříchů a ctností. Není těžké v nich rozpoznat vliv Hieronyma Bosche.

Jeden z nejslavnějších Brueghelových obrazů se jmenuje Nizozemská přísloví. Než je všechny objevíte, můžete před obrazem prostát klidně celý den. Je jich totiž na sto osmáct.

Brueghelovým velkým fandou byl císař Rudolf II., shromáždil rozsáhlou kolekci jeho obrazů. Do dnešního dne se zachovalo pouhých pětadvacet maleb. Říká se, umělec před smrtí nařídil své manželce, aby velkou část jeho díla spálila.

Pokud se chcete kochat obrazy, na kterých je tak pěkný brajgl, nejlíp uděláte, když se rozjedete do Vídně. Pokud však nechcete vytáhnout paty z Prahy, stavte se v Lobkovickém paláci na Pražském hradě. Tam uvidíte Senoseč z cyklu Ročních období.

Příspěvek zazněl v pořadu „Slovo nad zlato“, který vysílá Dvojka ve všední dny vždy v 10:40 dopoledne.

Dostupné z <http://www.rozhlas.cz/cesky/puvodslov>

Proč je „havěti“ málo aneb malé zamyšlení nad jednou neveselou studií

Koncem října vyšla v odborném vědeckém časopise Plos One práce německých, holandský a anglických entomologů, která dokumentuje, k jak dramatickému poklesu v celkové biomase létavého hmyzu došlo za posledních 27 let na území západní části Německa. Autoři studie dokládají, že ve sledované oblasti došlo k úbytku neuvěřitelných 75 procent z celkové biomasy létajícího hmyzu. Svůj výzkum opírají o poměrně robustní data nasbíraná díky využití speciálních pastí na létavý hmyz. Takzvané Malaiseho pastě připomínají starý stan typu „A“, a pokud jsou dobře instalovány v terénu, poskytují neuvěřitelně podrobný obraz o veškeré létající žouželi, která se na dané lokalitě vyskytuje. Pastě byly instalovány v průběhu oněch 27 let na více než 60 lokalitách a na každé lokalitě lapaly hmyz od dvou do sedmi měsíců (přičemž na žádném místě nelovili více let po sobě). V konkrétních číslech poklesl průměrný denní úlovek hmyzu z nějakých deseti gramů na necelé gramy dva. Autoři studie si navíc myslí, že pozorovaný úbytek hmyzu neplatí pouze pro západní část Německa, ale bude podobný v celé Evropě. Pro ilustraci to dokresluje příkladem z běžného života. Vzpomínáte, jak často musíte mít čelní sklo automobilu v létě? Čistě subjektivně to je výrazně méně často, než tomu bylo před 20 lety.

Mají nás tato zjištění nějak znepokojovat, nebo je to důvod k radosti? Vždyť většina létavého hmyzu je pro nás spíše otravná,...

nebo? Ať se nám to líbí nebo nelíbí, dá se velmi jednoduše tvrdit, že žijeme v době hmyzu. Na naší planetě, bylo až doposud popsáno více jak milion hmyzích druhů; u nás v České republice je to „jen“ 40 tisíc druhů. Hmyz je tedy, co do počtu druhů, rozhodně neúspěšnější skupinou mnohobuněčných organismů obývajících naši planetu. Asi nás tedy nepřekvapí, že jeho role v ekosystému je obrovská. Stačí si například uvědomit, že 80 procent všech rostlin spoléhá na opylení zprostředkované právě hmyzem! Bez hmyzu by tedy s největší pravděpodobností neexistovali ani květy rostlin tak, jak je známe dnes, neboť jejich podoba je výsledkem evoluční „spolupráce“ rostlin a hmyzu. Hmyz nám ale poskytuje i řadu jiných ekosystémových služeb: udržuje přírodní rovnováhu, napomáhá rozkladu organické hmoty (ano včetně kraviců na pastvině), výrazně formuje ekosystémy a v neposlední řadě nás umí pohled na keř obsypaný motýly potěšit u srdce.

Jaký tedy může být důvod toho úbytku pozorovaným mezinárodním týmem entomologů? Autoři studie analyzovali vliv řady faktorů od klimatických až po změny ve využívání krajiny, nicméně nedošli k uspokojivému vysvětlení. Nezbývá, než se tedy dohadovat, jaké faktory mají na velikost populací i běžného hmyzu vliv.

Intenzifikace zemědělství a s ní spojené využívání chemických prostředků pro hubení plevelů a škůdců byla v minulosti mnohokrát označovaná jako jeden z hlavních důvodů poklesu biodiverzity. Důkladně studované jsou například důsledky neonikotinoidů (tedy systemických insekticidů, jimiž se moří například osivo) na populace včel. V loňském roce také čeští vědci publikovali studii o vlivu subletálních (tedy nesmrtících dávek) nejpoužívanějšího herbicidu aplikovaného jak průmyslově na polích, tak na zahrádkách na jeden běžný druh mšice. Byl prokázán výrazný vliv na délku života i rozmnožovací schopnosti; plodnost dcer matek ošetřených glyfosfátem u této modelové mšice klesla o dva řády (pro představu z 9 milionů jedinců za sezónu na 90 tisíc, mšice se množí klonálně). Podobný efekt má tento herbicid i na dravé zlatoočky, naopak invazní slunéčko asijské postižené nebylo. Glyfosfát se v současné době přitom používá nejen k likvidaci plevelu, ale i jako takzvaná desikace pro urychlení dozrávání plodiny (tedy zjednodušeně řepka či pšenice u nás zraje pod dávkou herbicidů). Ale za všechno nemůže jen chemie. Na populacích denních motýlů se velmi výrazně podepsaly nevhodně nastavené termíny seči luk - strojově a naráz se odstraní všechna biomasa a housenky motýlů jsou odsouzeny k smrti hladem. Příliš husté lesní porosty zase nevyhovují většině lesního hmyzu, přerybněné rybníky umožňují přežití pouze velmi malému počtu druhů hmyzu. S kolegou jsme zkoušeli odhadovat, kolik čmeláčích královen zahubíme jednou jarní jízdou z Prahy do Brna – co srážka to smrt tisíců jedinců budoucí kolonie. Jistě ve výčtu negativního působení člověka na přírodu bychom tedy mohli pokračovat, ale dá se s tím něco dělat? Možná ano, i když je už trochu pozdě. V první řadě je z třeba, připustit si svoji roli a zodpovědnost. Ano, jen stěží ovlivníme postupy agronomů na polích, na druhou stranu, to jak si osekám zahradu je čistě moje záležitost a ponechání pruhů trávy či kvetoucích kopretin jako potrava pro včely je dobrý začátek. Rozumně lze postupovat i s chemickými přípravky, nejsou tak bezpečné jak se tvrdilo, vždyť oba dva v současnosti nejpoužívanější přípravky čeká do budoucna regulace užití! Pokud pochopíme svoji roli při udržování biodiverzity, můžeme na lokální úrovni podpořit vzácné ale i ty běžné druhy, a to by mohl být klíč ke změně!

Konec roku si žádá i trochu optimistického výhledu do budoucna, v příštím roce si tedy povíme o jednom takovém povedeném počínu na podporu biodiverzity v našem regionu.

Vážený čtenáři, přeju Vám krásné prožití Vánočních svátků a bohatý (nejen finančně) nový rok 2018.

Petr Šípek,

Přírodovědná fakulta Univerzity Karlovy, Praha

Historické pohledy zapůjčil pan Vladislav Bouše

Sedlice náměstí

Lopatárna - Závěšín u Blatné.

Adresováno správci cementárny v Podolí u Prahy

Zámek Škvořetice

Včelařství před 100 lety

V dnešní době se často ohlížíme, co se stalo právě před 100 lety. 28. 10. 1917 ve slovinském Mariboru zemřel MUDr. Filip Terč, rodák z Prapořiště u Kdyně (okres Domažlice). Narodil se 30. 3. 1844 a na jeho počest byl 30. března vyhlášen jako celosvětový den apiterapie. U příležitosti 100. výročí od úmrtí Filipa Terče byla uspořádána ve Kdyni Mezinárodní apiterapeutická konference a pokřtěn český překlad knihy Filip Terč průkopník moderní apiterapie od autora Gregora Pivce.

Apiterapie je léčba člověka pomocí včel a jejich produktů. Může být použita jako léčba konkrétních problémů nebo jako prevence. Zakladatelem moderní apiterapie je označován právě celosvětově známý Filip Terč. Jak už to bývá, významné rodáky poznáváme až v cizině. Naši mladí kolegové v Pracovní společnosti nástavkových včelařů CZ (PSNV CZ) při návštěvě u španělských včelařů byli s životem a přínosem Filipa Terče seznámeni. Začali pátrat v jeho rodišti v Prapořišti a zjistili, že na místě již neexistujícího rodného domu stojí malý pomníček, který na popud slovinských včelařů nechal postavit před třemi roky starosta Kdyně Jan Löfelmann.

MUDr. Filip Terč lékařskou praxi, včetně apiterapie, provozoval ve slovinském Mariboru. Po studiu na domažlickém gymnáziu vystudoval medicínu ve Vídni, kde i krátký čas pracoval. V roce 1875 se přestěhoval s rodinou do Mariboru. Již v roce 1879 začal s prvními pokusy o léčbu revmatických chorob včelími bodnutími (apitoxinem). Tuto léčbu provedl přibližně na

700 pacientech, čímž si v dějinách lékařství i včelařství vydobyl laskavé označení průkopník apiterapie. Maribor se tak stal kolébkou nového typu léčby a včelařské činnosti a Terč získal dokonce větší popularitu mezi slovinskými včelaři než lékaři.

Apiterapie je součástí apimedicíny v širším slova smyslu. Výraz pochází z latinského slova apis znamenajícího včelu. V poslední době se v oblasti lékařství spojeného se včelími produkty vyskytly dva nové pojmy: apiprevence (preventivní účinky včelích produktů) a apiterapie (jejich léčebné účinky). Včelí produkty, jako je med, pyl, mateří kašička, propolis, včelí vosk a včelí jed, mají různé účinky, a proto i různý význam při prevenci, respektive léčbě onemocnění. Četné výzkumy léčebného působení a interakcí některých včelích produktů probíhající v různých částech světa přinesly několik dalších pojmů. V rámci farmakologie (vědy o působení léčiv) se objevila nová větev, apifarmakologie.

Apiterapeuti (zleva) Moises Asís (USA) a Pedro Pérez Gómez (Španělsko) u pomníčku v Prapořišti, kde stál rodný dům Filipa Terče.

Rozmach rehabilitace, lékařské činnosti a cestovního ruchu dal vzniknout i dalším výrazům jako apirehabilitace, apituristika, apigastronomie, apikosmetika apod.

Dvoudenní mezinárodní apiterapeutické konference ve Kdyni u příležitosti 100. výročí od úmrtí Filipa Terče se zúčastnilo téměř 250 zájemců z ČR, Slovenska a Slovinska. Poznatky z apiterapie předávali přednášející z USA, Španělska, Polska, Ruska, Slovenska a České republiky. Velmi zajímavé byly ukázky aplikace včelích žihadel v rámci workshopu, který přednáškovou část konference zajímavě doplnil.

Konference ve Kdyni se konala na památku MUDr. Filipa Terče

Petr Texl, Černívsko
člen rady PSNV-CZ, z. s.

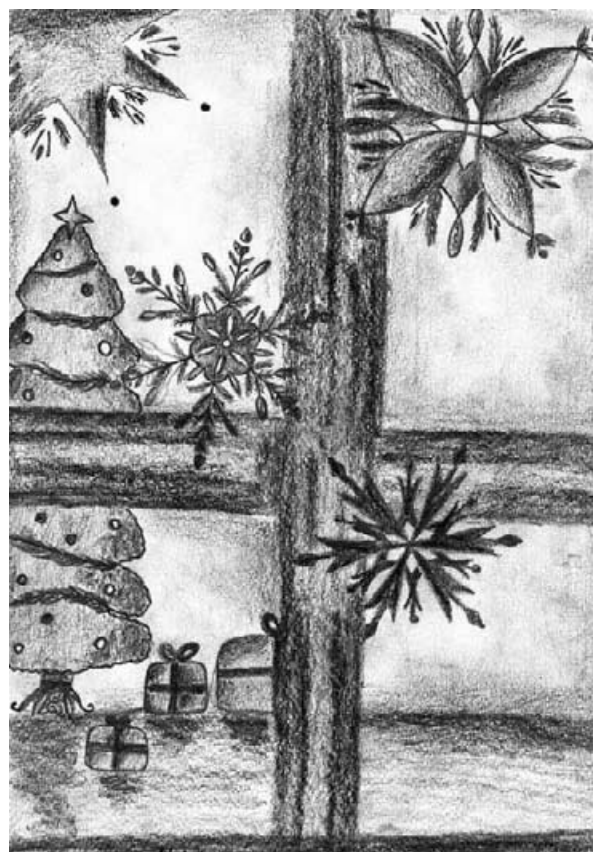
Tříkrálové sbírka 2018

O dalším ročníku Tříkrálové sbírky jsme již informovali v minulém čísle SOBáčku, proto teď jen drobná připomínka této dobročinné akce.

Tři krále můžete potkat mezi 1. a 14. lednem 2018. V kostele Nanebevzetí Panny Marie v Blatné je na 2. ledna plánovaný Tříkrálový koncert, spojený s pozhánáním koledničků. Na koncertě vystoupí děti ze ZUŠ Blatná. Jsou srdečně zváni všichni, kdo si chtějí přijemnit začátek nového roku a zároveň podpořit tuto charitativní akci.

Případné dotazy rádi zodpovíme v Oblastní charitě Strakonice na tel.: 383 323 281, 777 887 158.

Místním koordinátorem Tříkrálové sbírky na Blatensku je Renata Turková, tel.: 775 319 898

ZUŠ Blatná - Lucie Kubová, 11 let

Zprávy z našich obcí

Poradenská a informační služba ČOI v Blatné

Česká obchodní inspekce opětovně uskuteční pro občany bezplatnou poradenskou a informační službu každou druhou středu v měsíci v budově Městského úřadu Blatná, tř. T. G. Masaryka čp. 1520 (vedle ZŠ TGM), v kanceláři č. dveří 307.

Poradenský den se uskuteční dne 13. prosince 2017 v době od 13.00 do 14.30 hodin.

Hana Valachová, MěÚ Blatná
odbor správní a živnostenský úřad

CHRÁMOVÝ SBOR ŠEVĚTÍN

Adventní koncert
duchovní hudby

vzpomínka na P. Heřmana Fritsche,

který odešel na věčnost
27. prosince před pěti lety

SOBOTA 2. PROSINCE 2017
18.00 hodin
Kostel sv. Jana Křtitele
PAŠTIKY

Vstupné dobrovolné

Pořádá Římskokatolická farnost Blatná

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Jubilantka v osadě Drahenický Málkov – prosinec 2017

Pazderníková Jaroslava – 55 let
Osadní výbor Drahenický Málkov přeje pevné zdraví
a životní pohodu.

Luboš Kylián - předseda OV Dr. Málkov

Doba posvícení

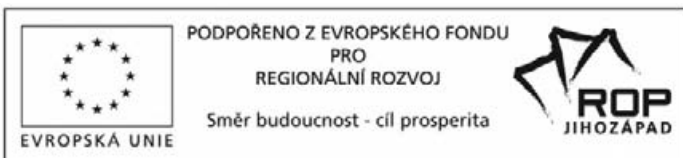
V sobotu 7. října se málkovští sešli v místní kapličky, kde se již po třetí v řadě konala, u příležitosti posvícení, mše svatá. Letos prvně pod vedením nového pana faráře Rudolfa Huška. A mše to byla vskutku odlišná od těch předchozích. Účastníci mše měli možnost číst před ostatními písmo svaté. Pan farář také zmínil 80 let od založení kapličky, která je zasvěcena Panně Marii Karmelské. Zde uvádím malou historii slavení této patronky, které připadá na 16. července, kdy se Drahenickým Málkově slaví pouť:

„Její jméno pochází z hory Karmel, jehož krása je v Písmu sv. oslavována několikrát. Na této hoře od nejstarších křesťanských dob vedli poustevníci kající život a uctivali Rodičku Boží. Na začátku 13. století tam založili řeholní řád. Podstatou Mariina titulu „P. M. Karmelská“ bylo vyjádření dobrodiní, kterých se řádu dostalo od zvolené patronky. Památka dnešního svátku se začala slavit v karmelitánském řádu ve 14. století, ale až v roce 1587 bylo papežem Sixtem V. povoleno její slavení v řádu i bratrstvu jako výroční slavnost. Papež Pavel V. v roce 1613 uznal pro bratrstva svatého škapulíře její svátek za hlavní a roku 1726 papež Benedikt XIII. památku P. M. Karmelské rozšířil na celou církev.“ (Zdroj: <http://catholica.cz/?id=3094>)

Večer jsme se mohli těšit na tradiční posvícenskou zábavu v místním pohostinství. Tu nám stejně jako v loňském roce zpříjemnila country kapela Tamty z Blatné.

Lucie Kyliánová

Rekreační areál města Blatná

Rekreační areál, který vznikl díky vydatné finanční podpoře z dotačního programu ROP Jihozápad, slouží svému účelu již pátým rokem. Zbývá poslední půlrok do vypršení období udržitelnosti projektu. Technické služby města Blatná s. r. o., které zajišťují provoz celého areálu, se starají o naši plovárnu zodpovědně. Většina zařízení a vybavení je ve stejném stavu, jako při zahájení provozu. Trávník je naopak ještě kvalitnější, protože dobře zakořenil a je pravidelně hnojen a zaléván.

Díky parnému létu byl v uplynulé letní sezóně areál opět hojně navštěvován. Pravidelně jeho služeb využívají žáci našich škol, obyvatelé z celého Blatenska, turisté a v neposlední řadě děti z letních táborů z celého okolí. Je potěšující konstatovat, že vybudování rekreačního areálu splnilo svůj účel a vynaložené finanční prostředky měly své opodstatnění.

Bohumila Hoštičková, MěÚ Blatná, OMIR

Přehled bohoslužeb

	24. 12. 4. neděle adventní	25. 12. Slavnost Narození Páně	26. 12. Svátek sv. Štěpána	31. 12. Svátek Svaté Rodiny	1. 1. 2018 Slavnost Matky Boží, Panny Marie
Bělčice	11.15	11.15	--	11.15	---
Blatná	08.15 24.00	08.15	08.15	08.15	16.00
Černívsko	15.00	15.00	--	15.00	15.00
Kadov	--	10.00	--	--	10.00
Kocelovice	--	--	08.00	--	08.00
Lnáře	08.00	08.00	--	08.00	---
Radomyšl	20.00	11.00	11.00	11.00	14.00 kostel sv. Jana Křtitele
Sedlice	09.30 22.00	09.30	09.30	09.30	09.30
Záboří	11.00	11.00	--	11.00	11.00
Zadní Zborovice	17.00	--	--	--	--

Osadní výbor a Sbor dobrovolných hasičů Drahenický Málkov
si vás dovoluují pozvat na tradiční

Adventní zpívání

které se uskuteční v sobotu 9. prosince 2017
od 17 hodin v místní kapličce.

Účastníci posvícenské exhibice o Zlatou kosu

HNĚVKOV Vrátil se zvon

Jihočeský kraj

Letos byla završena oprava Hněvkovské kapličky z finančních prostředků města Blatná a příspěvku Jihočeského kraje. Po více jak 160 letech bylo odborně opraveno i zavěšení zvonu. Truhlářskou práci provedl pan Vylita ze Skaličan. Při té příležitosti byl zvon zvážen a jeho hmotnost činí 11,02kg. Na zvonu je reliéf Jana Nepomuckého, horní lem je zdoben Putti a dole je vyznačen letopočet K1770. Z historických záznamů vyplývá, že zvon byl přenesen z původní dřevěné zvoničky ve vsi. Novou kapličku se zavázal postavit baron Hildprandt za šestiletý pronájem honitby. Tak se stalo a kaplička byla postavena a dokončena v roce 1865. Zvon se vrátil 25. září za přítomnosti několika málo místních občanů.

Petr Vích

SKALIČANY Fotbalové posvícenské El Classico v režií domácích Kozlů

Skaličanské posvícení bylo již po šesté okořeněno fotbalovým kláním nazvaným Skalčanská penclé. V miniturnaji družstev startovaly tři týmy poté, co jsme startovní pole zúžili v duchu představy, aby se nikdo nebál zahrát si za svůj tým, ani ti, kteří s fotbalovou loptou úplně nevládnou, ve snaze nehonit se za super výkonem a prostě se dobře bavit a protáhnout tělo. Došlo i na avizované EL Classico v podobě souboje sousedních obcí Skaličany a Buzice, třetím týmem startovního pole byla tradičně Blatná, která startuje od počátků turnaje. El Classico bylo během jednoho

Penclé v podání exekutora penalty Dana Málka a gólmána Davida Slezáka

zápasu i přerušeno minutou ticha, kterou si hráči uctili tragickou událost a to fakt, že ředitel turnaje vstřelil svůj poslední fotbalový gól přesně před 25 lety na hřišti v Březnici. Během turnaje odehrál každý tým s každým dva zápasy a nakonec těsně zvítězili domácí Kozlové před blatenským světovým výběrem a buzickými bejky, nicméně výsledek nebyl zas až tak důležitý, všichni přítomní se evidentně dobře bavili...

V hlavní části turnaje, kterou je individuál v podobě exekuce a chytání penalt, došlo v kategorii muži na exkluzivní finálový rodinný duel otce Zdeňka a syna Tomáše Voborníkových. Ten starší jako kmet turnaje dominoval. V souboji o třetí místo zdolal Tomáš Fořt Davida Slezáka, za nimi se umístili Michal Panfil, Luboš Severin, Lukáš Fořt a Ondřej Páv. V kategorii muži startovalo celkem 25 odvážných borců. Ženám dominovala Šárka Solarová, která tak přerušila dosavadní hegemonii Kateřiny Brejchové. Poraženou finalistkou byla Michaela Fořtová, bronz získala Jana Pauknerová. Kategorii žáci ovládl Filip Paukner před Jiřikem Vylitou, Adamem Sokolem a Jakubem Kotálem. Mládežníkům vévodil Jakub Opaava, který ve finále zdolal Michala Žižku, bronz získal Matěj Paukner před Davidem Slezákem, Albertem Kopeckým a Jakubem Slezákem. Během dne bylo k vidění několik skutečně vyrovnaných a napínavých soubojů. Nejlepším střelcem turnaje družstev byl Tomáš Voborník se sedmi góly, z nichž se mu dvakrát podařilo vstřelit hattrick. Gólmán dne byl Jakub Darda, největším srdcařem Josef Bulka, smolařem dne Lukáš Dvořák, největším dřičem a pracantem Zdeněk Voborník a spalovačem šancí Dan Brož. Následnou společenskou část jednoznačně ovládli buzičtí, za což jim patří velké poděkování, neb počasí úplně nepřálo, což však nevadilo asi nikomu, včetně vynikajícího hudebního tělesa Karel, jež osvěžilo posvícení známými songy. Sváteční neděle byla zasvěcena exhibicí o Zlatou kosu, v níž nastupují místní kmeti (Staří Kozli 35+) proti mladým Kozlíkům. Exhibici si užil skutečně každý, kdo nastoupil, včetně nejstaršího hráče Standy Žižky (75). Mladí kozlíci tentokrát dominovali v poměru 6:4, ale my starší jsme jim nedarovali nic zadarmo. Zazářil Lukáš Fořt čtyřmi góly a Zdeněk Voborník dvěma přesnými trefami (i přes zranění). Exhibice se nakonec vzhledem k zájmu a zapálení hráčů hrála na neofotbalové třetiny (zhruba 3x20 minut). Stejně jako v sobotu, byly i v neděli rozděleny individuální trofeje a na zlatou kosu byl učiněn záznam pro budoucí pokolení. Neskonale poděkování patří výborné organizační partě, bez které by podobné akce nešlo dělat a samozřejmě i štědrým sponzorům, kteří nás zásobují pěknými odměnami a jejichž seznam byl během turnaje prezentován a visel na výsledkové tabuli, stejně jako ve vývěskách v obci a na facebookové stránce obce. Vzhledem k množství sponzorů je nemůžeme v tomto článku ani jmenovat, zabralo by to dost místa, tak snad někdy jindy, každopádně děkujeme! Mezi odměnami nemohly chybět opět ani živé kachny, z nichž si jedna zaplavala na rybníčku ještě dalších čtrnáct dní, než byla odlovena, či uzené ryby, pytle s obilím, upomínkové předměty od různých blatenských i nadregionálních firem a spousta dalších zajímavých drobných i větších odměn. Na Skalčanské penclé 2017 zvítězila dobrá atmosféra. Tak snad zase napřesrok!

Malou poznámkou nakonec budiž fakt, že sportovní souboje sousedních obcí budou pokračovat v sobotu 25. 11. hokejbalovým střetnutím Bulls cup v hokejbalové aréně v Blatné. Doposud se skaličanští a buzičtí střetli v hokeji (winter clasik), v nohejbalu (buzický pouťový turnájek), ve fotbale (El classico na Skalčanské penclé) a v plánu je i klání ve stolním tenise, které bude patrně pojato podobně jako pražský Laver cup, ale v našem podání samozřejmě v mnohem prestižnější a dokonalejší podobě.

Václav Cheniček

Štěně Balyňka učilo třídit odpad i děti na Blatensku

Letní turné Divadla Děti při Karlovarském hudebním divadle dospělo ke svému závěru, aby v pátek 22. září 2017 odehrálo dvě představení pro děti ze základních a mateřských škol v městě Blatné.

Že léto v pátek končí, si připomněly děti ve foyer blatenského divadelního sálu. Historie multifunkčního prostoru v Blatné je pohnutá, až komicky potom vyznívá, že za 1. republiky byl v těchto prostorách budován bazén. Na ten nakonec nezbyly finance, a tak se přerodil v sál divadelní, ve kterém je dnes i promítací plátno, umně zavěšené na pevném tahu tak, aby se jedním zmáčknutím tlačítka sál proměnil v divadelní.

A tak již ve čtvrtek v odpoledních hodinách zde započala stavba a svícení scény k pohádce O Balyňce, dobrém štěněti. Děti zpívaly halali již s prvními tóny třídicího chorálu. Nové metodické oddělení je potřeba pochválit, kvalita přípravy dětí na jednotlivá představení opravdu velmi vzrostla, také díky pedagogům, ochotným na přípravě spolupracovat. V poledne bylo odehráno i druhé představení a soubor se vydal zasněnou krajinou do Karlových Varů na uložení rekvizit, hudební i světelné aparatury. Příští představení zavedou soubor na Moravu.

Nezisková společnost EKO-KOM provozuje již od roku 1999 celorepublikový systém, který zajišťuje třídění, recyklaci a využití obalového odpadu. Tento systém je založený na spolupráci průmyslových podniků, měst a obcí a společností nakládajících s odpady a zajišťuje, aby odpady z použitých obalů byly spotřebitelem vytříděny, svezeny sběrovou technikou, upraveny, dotříděny a konečně využity jako náhrada primárních surovin. Aby byl systém dostatečně efektivní, je třeba motivovat společnost ke třídění a to zejména děti. Společnost EKO-KOM má svojí nezpochybnitelnou a nezastupitelnou roli při vzdělávání obyvatel ke třídění a recyklaci odpadů.

Adaptační kurzy ve Vrbně

Naše třída VI. B se společně se třídou VI. A zúčastnila adaptačního pobytu v nedalekém Vrbně. V pondělí ráno jsme se všichni sešli před školou a vydali jsme se pěšky do Vrbna. Program kurzu byl velmi zajímavý a opravdu nabitý. Nejvíce se nám líbila hra na potápějící se Titanic, voda – břeh a hra na těsto. Ale i další hry byly moc pěkné. Brzké vstávání nás sice moc netěšilo, ale náladu nám vždy zvedla parádní rozcvička s Martinkou. Velkým překvapením byla pro nás noční hra. Každý večer se po skončení programu konal slavnostní rituál, v němž jsme se zamysleli nad celým dnem. Pobyt ve Vrbně byl skvělý, děkujeme za něj. Jeli bychom ihned znovu.

Vojtěch Bulka, VI. B

Od středy 13. září se zúčastnily třídy VII. A a VII. B adaptačního pobytu ve Vrbně. Spali jsme v chatkách po čtyřech lidech. Hráli jsme různé společenské hry. Ve čtvrtek jsme byli „povzání“ na golf a museli jsme si na sebe vzít patřičné doplňky: dívky korále a chlapci kravatu. Vždy večer jsme měli rituál, kdy každý řekl něco o proběhlém dni. Ve čtvrtek po setmění jsme se procházeli lesem se šátky na očích a jedním člověkem, který viděl a vedl nás. V pátek 15. září jsme se vraceli do Blatné k naší škole. Moc se nám tam líbilo.

třída VII. A

Adaptační kurz se třídě VII. B velmi líbil. Ze všeho nejlepší byla noční bojovka, na které bylo jen nepříjemné, že nás vzbudili pozdě večer. Celkově se akce povedla a určitě bychom si ji zopakovali.

První den jsme se ubytovali v chatkách a sešli jsme se uvnitř hlavní budovy, kde byly výborné obědy. Další dny jsme dělali různé aktivity. Škoda jen, že adaptační kurz tak brzy skončil.

třída VII. B

První den školy nám naše nová paní učitelka třídní oznámila, že půjdeme pěšky do Vrbna na adaptační kurz. Když přišel den, kdy jsme měli odejít do Vrbna, čekali jsme všichni v 8:00 hodin před školou, abychom mohli vyrazit. Cesta byla dlouhá, ale rychle ubíhala.

Když jsme dorazili na místo, všichni jsme se radovali. Potom jsme šli do místnosti, která nám sloužila po celé tři dny jako klubovna. Seznámili jsme se s paní zástupkyní a naší paní učitelkou. Po seznámení jsme se šli ubytovat. Vedoucí nám rozdali klíčky a my jsme se rozdělili do skupinek, po kterých jsme pak bydleli. Po ubytování jsem se šli naobědvat. To byla dobrota, „mňam“.

Poté jsme šli do našich kluboven a hráli jsme různé hry, např. lev, tygr, puma, herecké projevy atd. Potom nám paní učitelky řekly, abychom se šli umýt a spát. Druhý den ráno byla rozcvička. Po rozcvičce jsme si dali snídani. Když jsme se nasnídali, měli jsme chvíli odpočinek. Pak jsme opět šli hrát různé hry, po kterých jsme si došli na oběd.

Odpoledne jsme zase hráli hry venku. Každý večer byla moc dobrá večeře a rituál. Odešli jsme do chatek a čekali jsme, že bude bojovka, ale paní učitelky řekly, že nebude. Když jsme usnuli, asi po hodině nás přišly vzbudit. Měli jsme si vzít šátek a teple se obléct. Byla noční hra, „jupí“! Rozdělili jsme se do skupin. Každou skupinu dostala na starosti jedna paní učitelka. Chodili jsme lesem se zavázanýma očima a jeden navigoval. Po noční hře jsme šli spát.

Třetí den ráno jsme si dali snídani a paní učitelky nám řekly, abychom jsme si sbalili. Pak nám naložili věci do auta a odešli jsme zpátky do Blatné. Tímto bychom jako celá třída chtěli poděkovat, že to s námi paní učitelky vydržely.

Klára Jiřincová, VI. A

Cesta do Vrbna byla dobrá, dlouhá, ale já jsem už prošla delší trasu než na ten tábor. Na obědech jsem si pochutnala a samozřejmě i na večerech a snídaních. Noci byly příjemné a hry super. Královský golf mám ráda a taky jsem ráda, že jsme měli s VI. B remízu. Noční evakuace se mi líbila a ostatní hry také. Celým třem dnům bych dala nejlepší známku.

Eliška Koblihová, VI. A

První letošní sportovní úspěchy

V pátek 22. září na atletickém stadionu proběhly závody Podzimní atletiky, které organizují Mgr. Jaroslav Voříšek a Mgr. Michal Gutwirth. Bojů o diplomy se zúčastnilo celkem 6 škol (JAK Blatná, TGM Blatná, Záboří, Sedlice, Bělčice a Radomyšl). Naši reprezentanti nám rozhodně ostudu neudělali. Získali celkem 12 diplomů a navzdory nepříznivému počasí si celou akci moc užili.

Děkujeme za skvělou atmosféru hlavním organizátorům akce a našim závodníkům za vynikající reprezentaci. Sportu ZDAR!

mladší žáci

1. místo - David Fiřt (VII. B) - skok daleký
1. místo - David Fiřt (VII. B) - běh na 60 m
2. místo - David Krejčí (VII. B) - běh na 1 000 m
2. místo - štafeta mladších žáků

starší žákyně

2. místo - Adriana Chodová (IX. A) - běh na 60 m
2. místo - štafeta starších žákyní
3. místo - Rodica Panfilová (IX. A) - skok vysoký
3. místo - Leontýna Kosíková (IX. A) - vrh koulí

starší žáci

1. místo - Lukáš Hochmuth (IX. B) - běh na 60 m
1. místo - Michal Štědronský (IX. A) - vrh koulí
3. místo - Stanislav Ježek (IX. B) - skok daleký
3. místo - Lukáš Hochmuth (IX. B) - vrh koulí

Miroslav Šafr, učitel TV

Den s brannou tematikou

Na dva dny před podzimními prázdninami byly připraveny dny s brannou tematikou. Při jejich přípravě tradičně spolupracujeme se složkami integrovaného systému. Letošní program jsme společně obohatili o novinky.

V pondělí k nám zavítali policisté, aby nám přiblížili část jejich aktivit. Na jednom stanovišti se žáci mohli seznámit s částí vybavení ochrannými prostředky a zbraněmi pro různé druhy policejních zásahů. O kousek dál pak děti sledovaly ukázkou z výcviku policejních psů. Někteří si mohli pejska i pohladit.

I na „hasičárně“ byly připraveny novinky. Kromě klasické ukázky zásahové techniky, poznali žáci

speciální protichemický oblek i pravidla bezpečného zásahu a následně dekontaminace. Na naši žádost byla dětem předvedena i praktická ukázka správného postupu hašení drobného požáru, se kterým se mohou setkat v běžném životě.

Na stanovištích první pomoci si všichni vyzkoušeli postupy při ošetření zranění a resuscitaci na demonstračních figurínách. Dále si mladší žáci zopakovali složení evakuačního zavazadla a starší cvičili používání improvizovaných prostředků osobní ochrany a střelbu ze vzduchovky.

Dle hodnocení tříd dětem nejvíce utkvěla ukáзка policejní práce a prezentace hašení hořícího oleje na smažící pánvi.

Chtěla bych touto cestou moc poděkovat pracovníkům Policie ČR (Blatná Strakonice) a Hasičského sboru Blatná za ochotu a skvělou prezentaci jejich náročné a záslužné práce. Dále bych chtěla poděkovat i panu učiteli Miroslavu Šafrovi a jeho pomocníkům za přípravu stanoviště střelby ze vzduchovky a paní učitelce Lucii Novotné a mladým zdravotníkům za pomoc při praktickém nácviku první pomoci.

Jana Krapsová, ředitelka školy

Strašidelný školní den

Týden před oficiálním svátkem Halloweenu si žáci IV. A vyzkoušeli, jak a proč se tento svátek slaví. Děti se dozvěděly, že se Halloween slaví 31. října v anglicky mluvících zemích v předvečer křesťanského svátku Všech svatých. Vysvětlili jsme si, že si tím lidé připomínají své zesnulé předky. Strašidelné kostýmy představují duše zemřelých.

Děti se na oslavu náležitě připravily. Přinesly si kostýmy, ve třídě se to hemžilo hned několika kostlivci, upíry, děvčata volila tradiční převlek čarodějnice. Vyučovalo se netradičně. Po strašidelné matematice následovala čeština a posléze nechyběla ani angličtina, kde se děti

seznámily s panem Skeletonem, který je vybízel k tomu, že se ho nemusí bát. Nechybělo ani zdobení mini dýní, děti si domů odnesly lucerničky, které polepily a vyzdobily jak jinak než strašidelně.

Navštívili jsme též naše nejmladší spolužáky. Naši prvňáčci se nebáli a ještě k tomu nám ukázali, jak už umí pěkně počítat a poznají pěknou řádku písmenek. Když už jsme všichni vypili lektvar nesmrtnosti, oslavu jsme zakončili soutěží, která skupina nejrychleji udělá ze svého kamaráda mumii. Všem se naše oslava moc líbila.

Lucie Novotná, třídní učitelka IV. A

JAKou školu zvolit?

V září jsme informovali veřejnost o některých akcích, které chystáme pro naše vycházející žáky. Chci se krátce zmínit o těch, které již proběhly.

12. října navštívila naši školu Mgr. Lucie Volková z Úřadu práce ve Strakoncích. Rodiče měli možnost získat nejnovější informace o studijních a učebních oborech na školní rok 2018-2019. Stejnou možnost měli i naši žáci, kteří si prohlédli úřad práce osobně, mohli si nechat vyhodnotit profesní testy a najít konkrétní informace o oborech, které je zajímají.

Poděkování si zaslouží též CKVB, které na popud paní starostky pořádá burzu škol v Komunitním centru aktivního života v Blatné. Letos proběhla 17. října.

Nadstandartní spolupráce probíhá s některými středními školami. Dne 24. listopadu jsme byli pozváni na VOŠ a SPŠ Volyně. Program byl jako vždy pestrý a velmi zajímavý (další informace v jiném článku). Také SOŠ Blatná s námi úzce spolupracuje a připravuje pro žáky pestrý program.

Žáci také využívají dnů otevřených dveří a podrobných informací na internetu.

Přejeme jim šťastnou ruku při volbě dalšího studia, které budou vybírat na základě vlastního zájmu, a přijetí bude závislé na jejich odpovědné přípravě.

Marie Vanduchová, výchovná poradkyně

Prvňáčci – už velcí školáci

V září přicházejí prvňáčci s velkým očekáváním a možná i trochou obav z nového. Jako každý rok přicházejí na návštěvu do ředitelny, aby se hned na počátku pochlubili, co se již v prvních školních dnech stihli naučit. Ani letos jsme na tuto tradici nezapomněli.

Na závěr celého setkání jsme si všichni popřáli do školní práce jen radost a úspěch a vše jsme stvrdili symbolickým přituknutím dětským šampaňským.

A nyní, po uplynutí několika školních týdnů, usedají již do lavic ŽÁCI, kteří si umějí sami přečíst jednoduchý krátký text, zvládnou drobné početní úkony a školní život již pro ně není zahalen takovým neznámým. Všichni již dnes mají představu, jakému povolání by se chtěli v budoucnu věnovat. Za několik let budou možná někteří pracovat se zvířaty (veterináři, ošetřovatelé skotu či koní), jiní budou zachraňovat lidské životy, podnikat, učit, hájit nás u soudu, reprezentovat nás ve sportu či dokonce vyrazí do kosmu. I když jsou to zatím první nápady, které se možná ještě několikrát změní, my všichni se budeme společně snažit, abychom jim pomohli najít tu správnou přípravu pro budoucnost.

Sladovna Písek

Dne 10. října jsme se s dětmi ze školní družiny vypravili do galerie Sladovna Písek. Navštívili jsme interaktivní výstavu „Mraveniště“ a „Hnízdo ilustrace“. Autorem „Mraveniště“ je výtvarník Vladimír Větrovský, který se snaží přiblížit svět mravenců dětem pomocí her a prožitku. Děti se vcítí do role malého lesního tvora, prozkoumají desítky metrů tunelů a několik komůrek s audiovizuálními doplňky. Vyšplhají do stromu a setkají se s královnou, která se stará o mravenčí kukly. Výtvarně ztvárněnou podobu mravenčího obydlí si děti zamilovaly a dosyta si vyhrály.

Nová expozice „Hnízdo ilustrace“ je určena pro zvědavé čtenáře. Děti se zde setkaly s ilustracemi od Josefa Lady, Josefa Čapka, Jiřího Trnky, Karla Svobinského a dalších. Mohly objevovat příběhy, dotýkat se jich, přenést se a doslova vstoupit do knihy a stát literárním hrdinou. V ateliéru pomocí projektoru si děti složily vlastní ilustraci ke konkrétnímu příběhu knihy a pohrály si s prostorovými písmenky.

Obě expozice nás velice nadchly a těšíme se na další zážitky.

Mašková Kamila, vedoucí vychovatelka

JAK jsme byli ve Volyni

Dne 24. října se uskutečnila exkurze do Střední průmyslové školy a Vyšší odborné školy ve Volyni. Prohlídku školy jsme započali v přednáškové místnosti školy, tzv. aule. Dále jsme se šli podívat na CNC obráběčku do haly, ve které to krásně vonělo dřevem. Ukázali nám také, jak tento stroj funguje. Odnesli jsme si dřevěný půllitr bez ucha, jenž ve třídě využijeme jako kelímek na tužky a křídly. Mohli jsme si zde také za-

soutěžít ve skládání dřevěných hlavolamů. Prošli jsme dílny a viděli, jak vygravírovat nápis do pravítka. Poté se vrátili do auly, kde jsme si mohli pohrát s termokamerou a přenosným skenerem. Prošli jsme i zbylé prostory školy a prohlédli si výtvary studentů. Naši cestu jsme zakončili v jejich školní jídelně, kde jsme si pochutnali na sekané s bramborem.

Poslední přednáška byla zaměřena na předání informací o škole a jejich vzdělávacích oborech, které zde učí. Tato akce navázala na Burzu škol v Blatné.

Byla to krásná exkurze. Děkujeme všem aktérům, kteří se na organizaci projektového dne podíleli.

Zuzana Chlandová, IX. A

Konference žákovských parlamentů

Dne 25. 10. 2017 se předsedové našich tříd zúčastnili akce pořádané žákovským parlamentem ZŠ T. G. Masaryka Blatná. Společně jsme se sešli v komunitním centru. Byli jsme seznámeni s funkcí jejich parlamentu a také jsme jim představili náš parlament. Seznámili jsme se zábavnou formou – pomocí hry – s „parlamentáky“ z druhé školy. Společně jsme pak vytvářeli projekt na mezinárodní Den laskavosti, který proběhne v nejbližších dnech. Byli jsme odměněni výbornou svačinou, kterou nám připravili v komunitním centru. Dostali jsme tipy, jak vylepšit náš parlament.

Doufáme v brzkou spolupráci se ZŠ T. G. Masaryka.

Aneta Piklová, IX. B
Simona Šuhajová, IX. A

Celodenní workshop žákovských parlamentů ZŠ TGM a ZŠ JAK

Ve středu 25. října se v Komunitním centru aktivního života v Blatné setkaly na společném workshopu žákovské parlamenty ZŠ T. G. Masaryka a ZŠ J. A. Komenského z Blatné. Tuto akci organizoval žákovský parlament ZŠ TGM ve spolupráci s Místní akční skupinou Blatensko, které tímto děkujeme za finanční podporu a organizační zajištění. Žáci se v průběhu celodenního workshopu zabývali různými tématy. Nejprve představili své parlamenty a činnost, na kterou se zaměřují. Pak si při společném zasedání představili projekt Jsem laskavec Nadace Karla Janečka. Při samostatné práci ve skupinách došlo na tvoření propagačních plakátů ke zmíněné akci Jsem laskavec aneb Světový den laskavosti, která na obou školách proběhne 13. listopadu.

Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

Návštěva kompostárny Jarošovice

Naše třídy (7. A a 8. A) jely autobusem do kompostárny v Jarošovicích, která leží blízko Týna nad Vltavou. Velká část nákladů na exkurzi byla hrazena z grantu "Škola zařídí – kraj zaplatí", jehož cílem je zlepšit informovanost žáků o zpracování a dalším využití tříděného odpadu. Tam na nás čekal pracovník místní kompostárny, který nám vysvětlil, co je vlastně kompost, bioodpad a další pojmy související s kompostárnou. Prozradil nám také, co obnáší v kompostárně pracovat. Poté jsme se vypravili na prohlídku areálu, kde jsme procházeli různými místnostmi, kde se zpracovává odpad. Všude byl hluk a zápach ze zpracování odpadů. Viděli jsme, kam jdou zbytky ze školních jídel a jak je tam využijí. Také jsme mohli spatřit, jak se tam všechno promíchá ve velkých válcovitých nádobách. Na konci jsme prošli poslední místností s motorem, který poháněl celou bioplynovou stanicí.

žáci tříd 7. A a 8. A

Běh naděje

Ve čtvrtek, 21. září 2017, odjely třídy 6. A a B do Strakonice, aby jako každý rok podpořily svou účastí charitativní běh Sportem proti rakovině, dříve Běh Terryho Foxe. T. Fox byl kanadský sportovec a aktivista podporující výzkum nádorových onemocnění. V roce 1980 uběhl napříč Kanadou tzv. Maratón naděje, s cílem získat finanční prostředky na výzkum rakoviny. „Po příjezdu jsme šli ke strakonickému hradu, odkud nás pořadatelé poslali na start. Všechny dohromady odstartoval mistr světa v hodu diskem Imrich Bugár. Trasa vedla kolem řeky Otavy a měřila asi 3 km. Do cíle jsme doběhli všichni a zde už na nás čekalo občerstvení. Celou akci organizovala armáda ČR.“

žáci 6. B

Ochrana člověka za mimořádných situací

V pátek 29. září se za krásného počasí uskutečnil další ročník orientačního běhu po vyfáborkované trati v okolí Zadního Topiče tzv. „braňák“ neboli branný den. Tento závod se každoročně týká žáků druhého stupně. Na trati čekalo na děti několik stanovišť, které zajistili učitelé ZŠ TGM. Díky pomoci p. Havlase a jeho kolegů z Hasičského záchranného sboru Strakonice a člena Policie ČR Martina Tůmy se na trati objevilo i několik dalších stanovišť např. praktické hašení, zdravotvěda, topografie, evakuační zavazadlo nebo dopravník. Po absolvování celého závodu se žáci ve škole navíc zdokonalili v tématech jako resuscitace nebo první pomoc. Nechyběla ani oblíbená střelba ze vzduchovky na školním dvoře.

Pro žáky prvního stupně připravili učitelé tradiční pochod do Chlumu, kde si děti mohly prakticky vyzkoušet některá témata týkající se ochrany člověka za mimořádných situací. Žáci prvního stupně si tento den navíc zpestřili opékáním buřtů, při kterém si zároveň zopakovali zásady zakládání ohně ve volné přírodě.

Jaroslav Voříšek, učitel TV

Výlet za odměnu na Nové Hutě 17. 10. - 18. 10. 2017

Žáci naší školy se každoročně zúčastňují ekologické soutěže pro školy i veřejnost. Město Strakonice, ve spolupráci s odbory životního prostředí Strakonice, Blatná, Vodňany, pod vedením pana Ing. Miroslava Šobra vyhlásilo již XVII. ročník s názvem «Filmovou krajinou». K tomu, že se zapojili do soutěže všichni ze sedmého ročníku, určitě přispělo i to, že soutěž byla zahájena otázkami, které se týkaly Blatenska. Zúčastnilo se celkem 13 základních škol regionu a 16 třídních kolektivů. Soutěžní otázky byly voleny s ohledem na věk soutěžících, koncipovány i na přemýšlení a obyčejný logický úsudek. Všechny zúčastněné třídní kolektivy odpověděly na otázky správně, a tak nastoupilo tradiční losování pro určení vítězů. Za Blatensko zvítězila ZŠ TGM Blatná.

Dvoudenní výlet byl určen odborem životního prostředí Blatná na říjen 2017 v Nových Hutích. Jásot a nadšení bylo veliké. První den

jsme navštívili Jezerní slať a Návštěvnícké centrum na Kvildě, kde je rysí a jelení výběh. Druhý den jsme podnikli túru na rozhlednu na Zadově, kde v lednu bude probíhat náš lyžařský výcvik. Líbilo se nám a určitě se již těšíme na nový ročník soutěže tentokrát s názvem «Vědeckou krajinou». Velké poděkování patří MěÚ Blatná za finanční podporu našeho výletu.

Ivana Matějovicová, třídní učitelka

Pasování prvňáčků

Pasování prvňáčků je jednou z významných akcí každého školáka na naší škole. Malí žáčci se na ni pečlivě připravují, aby dokázali, že už jsou opravdovými školáky. Jejich první krůčky sledují od 4. září žáci z devátého ročníku, kteří se hrdě ujali patronátu nad našimi nejmladšími. Vždyť i oni sami dobře znají, jaké je to nastoupit do neznámého prostředí, a vzpomínají, jaká to byla čest mít staršího kamaráda z devítky. Tímto slavnostním dnem pasování se letos stal 19. říjen. Hala školy se v 9 a 10 hodin zaplnila pyšnými rodiči a ostatními nedočkavými příbuznými. Slavnostní atmosféru navodil již příchod prvňáčků do vestibulu. Každý kráčel ruku v ruce se svým patronem. Školáci společně zazpívali „pasovací“ song, prvňáčci předvedli krátký taneček a ukázali, že už znají první písmenka, která

se jim schovala do básniček. Helena Pancová a Sabina Kumherová za všechny deváťáky popřály dětem mnoho školních úspěchů.

Pasovacího ceremoniálu se tradičně ujal pan školník Miroslav Vazač. Od třídních učitelek děti z 1. A obdržely sluníčkovou medaili a děti z 1. B

duhovou medaili. Nechyběly ani drobné dárečky a něco sladkého na zub od paní učitelky Stanislavy Vokrojové z 9. třídy. Pak každý patron dostal od svého prvňáčka dárek - vlastnoručně vyrobenou záložku do knihy. Velké poděkování patří všem přítomným hostům, kteří přišli podpořit malé i velké školáky, a také všem, kteří při přípravě této krásné akce pomáhali. J

Den před pasováním se konala společná procházka k rybníku Topič, kde probíhal tradiční výlov. Zde se ukázalo, že devátáci jsou už zodpovědní a dokáží se postarat o svého svěřence. Nechyběla ani ukázka a několik slov o našich nejznámějších sladkovodních rybách. Svačina od maminek přišla všem vhod, přece jen jsme zdolali kus cesty a další nás čekal. Na takové túře jsme si samozřejmě nemohli nezahrát hru „Rybičky, rybáři“. Devátáci byli skvělými rybáři, ale prvňáčci ještě lepšími rybičkami. Už se těšíme na další společná setkání s našimi patrony.

Pavla Fousová, třídní učitelka 1. A

Záložka do knihy spojuje školy aneb Tajuplný svět knižních příběhů

Letošní školní rok bychom rádi zaměřili na podporu čtenářství a čtenářské gramotnosti a prvním krokem k tomu byl mezinárodní projekt Záložka do knihy spojuje školy, který už osmý rok pořádá Knihovna Jiřího Mahena v Brně spolu se Slovenskou pedagogickou knihovnou v Bratislavě. Letošním tématem byl „tajuplný svět knižních příběhů“. Smyslem projektu je nejen podpora zájmu o knihy, ale také podpora mezinárodní spolupráce. Každá zapojená česká škola najde v projektu partnerskou školu na Slovensku. My jsme se spojili se Základní školou Sokolíkova v Bratislavě. Obě školy v měsíci říjnu uspořádaly výstavu záložek. Záložky tvořili žáci prvního stupně. Do 20. října, kdy se výstava konala, se sešlo 245 krásných a hlavně originálních záložek. Výstava byla po tři dny přístupná ve školní knihovně, kde se zároveň hlasovalo o tu nejkrásnější záložku. Žáci, jejichž záložka se umístila na prvních třech místech, budou samozřejmě odměněni knihou. Posledním krokem ve společném projektu je výměna záložek, a tak našich 245 výrobků poputuje spolu s několika knižními publikacemi na Slovensko. Žáci zapojení do projektu se tedy mohou těšit, že žáci slovenské školy pošlou každému z nich na památku také vlastnoručně vyrobenou záložku.

Ludmila Růžičková, koordinátorka projektu

Adaptační kurz 2017

Na začátku školního roku tradičně pořádá Střední odborné učiliště (SOU) Blatná [http://](http://soublatna.cz)

soublatna.cz adaptační kurz pro studenty prvních ročníků učebních oborů. Již počtvrté byl tento kurz pořádán na Domově mládeže SOU Blatná. S realizací kurzu pomáhala firma ELIO, která má sídlo v Praze a má s pořádáním těchto kurzů bohaté zkušenosti. Cílem adaptačního kurzu bylo umožnit studentům prvních ročníků, jejich třídním učitelům a učitelům odborného výcviku vzájemné poznání, a to na samotném začátku školního roku. Adaptační kurz je veden prvky zážitkové pedagogiky. Studenti si utvářeli sociální vazby formou nejrůznějších her, dovedností, besed a soutěží. Těž šlo o to zapamatovat si jména svých spolužáků a najít si místo v kolektivu třídy.

Letošní kurz vedli lektori Petra a Standa. Navázali se studenty blízký kontakt. Některé aktivity byly určené pouze studentům a lektorům. Jiných se účastnili i třídní učitelé a mistři odborného výcviku. Na začátku bylo seznámení, kde se v kruhu každý zúčastněný včetně lektorů a pedagogů představil a charakterizoval. Stanovila se pravidla.

Zpočátku lektori připravili četné hry na zapamatování jmen. V terénu se uskutečnilo mnoho napínavých her, např. hra Bomba, povodeň, nálet, ostrov. Zajímavá byla hra V bažině, která probíhala na cestě v zámeckém parku. Spočívala v tom, že žáci dostali několik papírů (tzv. kamenů) a museli se všichni najednou dostat přes dlouhou bažinu po několika „kamenech“ na druhou stranu. Nejdříve

byli kluci s dívkou bezradní. Vymýšleli, jak se na druhou stranu dostat při respektování rozdílné zdatnosti členů týmu. Při přešlapu či pádu do bažiny museli všichni jít znovu na začátek. To se neobešlo bez emocí. Přechod bažiny vyšel až na čtvrtý pokus, když se nakonec všichni vzájemně dohodli podporovat se, domluvit si správnou taktiku a nakonec uspěli.

Poučná byla i hra, kdy se studenti rozpočítali na týmy, zvolili si vedoucího týmu. Každý tým obdržel syrové vejce. Týmy si mohli „fiktivně“ nakupovat reálné suroviny na obal vejce tak, aby se při pádu z výšky 3 metry nerozbilo. Surovinami byly brčka, špejle, papír, lepenka a ubrousek. Každá surovina něco „stála“. Pokud by se vejce nerozbilo 2 týmům, vyhrál by ten tým, který „nakoupil levněji“. Obaly vajec byly různé i fantastické s trčími špejlemi. Nakonec vedoucí týmů na blatenském stadiónu hodili z výšky volným pádem vejce. Bohužel, všichni šetřili na surovinách. Ukázalo se, že se všechna vejce rozbila. I to bylo poučné, je dobré někdy investovat prostředky a úsilí, aby člověk záměru, cíle nebo snu dosáhl.

Skoro po každé aktivitě následovalo zhodnocení pod vedením lektorů. Některé hry byly náročné fyzicky, jiné na spolupráci, ale byly studenty hodnoceny kladně. Studenti si nakonec adaptační kurz užili. Z reakcí studentů, pedagogického sboru i lektorů vyplývá, že adaptační kurz splnil svůj účel. Studenti si z adaptačního kurzu odvezli zážitky, poznali kamarády i pedagogy, což jim určitě pomůže ve studiu.

SOU Blatná

(redakčně kráceno, plné znění
v Blatenských listech č. 17)

Galerie Na cestě v Blatné

Ve středu 25. října navštívili Domov pro seniory Blatná pracovníci Galerie města Plzně paní Aleška Čeňková a pan Leoš Kubový, aby nám představili projekt Galerie Na cestě.

Hlavní myšlenkou celého počínu je „přivést galerii“ k lidem, kteří z nejrůznějších důvodů nemohou za výtvarnými díly přijít sami. Proto se pracovníci galerie vydávají do různých zařízení (domovy pro seniory, školy, školky) a přinášejí zážitky z výstav touto putovní formou i mimo oficiální výstavní prostory. Paní Aleška Čeňková promítala našim uživatelům výtvarná díla generace Národního divadla. Zastoupeni byli např. Mikoláš Aleš, Max Švabinský, Josef Václav Myslbek, Josef Mánes. Prezentace obrazů byla doplněna povídáním o výtvarných dílech a prostřednictvím paní Čeňkové jsme nahlédli i „za oponu“ životních příběhů jejich autorů. Celé promítání uzavřely obrazy Alfonse Muchy a jeho cyklus Slovanská epopej.

Chceme velmi poděkovat za příjemné dopoledne a neobvyklý umělecký zážitek. Poděkování také patří naší ošetřovatelce Pavlíně, která tuto návštěvu zprostředkovala.

Foto zprávy z Domova pro seniory Blatná - podzim 2017

Letošní ročník Blatenské rolničky zahájila ředitelka Domova pro seniory Blatná Hana Baušová společně se starostkou města Kateřinou Malečkovou a místostarostou Pavlem Ounickým

Klientky našeho domova s dětmi zaměstnanců nacvičily pásmo Jaro, léto, podzim, zima. Skládalo se z pranostik, básniček z dětství našich babiček, říkanek z mateřské školy a společných „tanečních“ písniček – např. „Čížečku, čížečku“, „Měla babka čtyři jabka“.

Na úvod zahrál Martin Škanta na akordeon známé české a světové melodie

Přátelé ze Strakonice, Domov pro seniory Rybníční ulice, zatančili „Duhovou vilu“ (nazpívala Hana Zagorová a Petr Rezek) ve stylu retro

Mazurka „Měla babka čtyři jabka a dědouch jen dvě ...“

Společná fotografie našeho tedy blatenského příležitostného pěveckého, recitačního a tanečního souboru

Všichni účinkující si domů odváželi pamětní list, medaile a obrázek blatenského zámku.

Pěvecký sbor z Centra v Rožmitále pod Třemšínem zahrál a s celým sálem zazpíval oblíbené písničky z mládí ...

Na závěr celého dne nám v odpoledních hodinách hrála oblíbená Osečanka s panem Šulistou

Ve středu 4. října k nám zavítala neočekávaná a milá návštěva z TV Šlágr, kterou nám zprostředkovala ošetřovatelka Maruška. Děkujeme

Celý den nám svědomitě pomáhali mladí pánové ze Středního odborného učiliště Blatná a studentka Vyšší odborné školy v Březnici, která je nyní na praxi v našem domově.

Zleva: Vladislav Sláma, David Křiváček, František Karvánek, Josef Ciboch, Simona Šimáňová a Martin Křiváček.

Moc děkujeme za jejich vstřícnost a milé chování, přejeme hodně studijních úspěchů

Naši uživatelé si užívali téměř dvě hodiny známých písniček a dobré nálady tak, že zapomněli i na své bolesti a trápení

V pátek 6. října nás přijela pobavit svým vystoupením paní Zuzana Bubílková, televizní novinářka, publicistka a moderátorka

Paní Zuzana Bubílková živě diskutuje s našimi uživateli a podepisuje fotografie na památku

Hudební doprovod obstaral pan Jiří Helekal, zpěvák, skladatel a hudebník

Návštěva z lesnické školy v domově pro seniory

Poslední říjnové odpoledne nás navštívili studenti a studentky Střední lesnické školy Bedřicha Schwarzenberga v Písku. Na úvod zatroubili dva trubači na lesní rohy «zahájení lovu». Poté nás pan Jareš, vychovatel a vedoucí kynologického kroužku, seznámil s jeho činnostmi. Slova se ujal jeden ze studentů, představil nám jednotlivá plemena psů a jejich lovecká určení. Naši uživatelé měli možnost se všemi studenty promluvit a jejich psí svěřence si pohladit.

Velmi děkujeme panu Jarešovi a studentům za jejich milou návštěvu, slíbili jsme si, že k nám ještě zavítají za příznivějšího počasí a předvedou nám v zahradě domova práci se psy. Poděkování patří i ošetřovatelce Radce za zprostředkování tohoto setkání.

Čertovské zastaveníčko

u Vás doma

MIKULÁŠ, ANDĚL A ČERTI

OZNAMUJÍ:

Přijímáme objednávky
na návštěvu Vašich domácností.
Navštívíme Vás dne **5.12.2017**
od 13⁰⁰ do 20⁰⁰ hodin.
**Hlášení o zlobivých dětech
můžete podávat
na telefonních číslech
721 742 705 nebo 606 291 587.“**

Blatenské trhy uvádějí „ČERTOVINY NA TRHU“

Kdy: 2. 12. 2017 sobota
8⁰⁰ - 13⁰⁰ hodin

Kde: U Kaplanky

PEKLO PŘÍMO NA ULICI

- DOPOLEDNE PLNÉ PEKELNÉ ZÁBAVY A ČERTOVSKE MAGIE
- ČERTOVSKE GULÁŠ Z KOTLÍKU
- PEKELNÝ PUNČ
- DÁBELSKÁ HUDBA A OHNĚ

BLATENSKÉ VÁNOČNÍ ŠTRÚDLOVÁNÍ O PUTOVNÍ POHÁR

soutěž o nejlepší tradiční x netradiční závin

16. 12. 2017

na trhu U Kaplanky

Vánoční svátky jsou časem tradic a rodinných setkání. K opravdové vánoční atmosféře neodmyslitelně patří jablečný závin přezdívaný štrúdl.

Přijďte si zasoutěžit a podělit se s námi o Váš originální recept.

Podmínky pro soutěžící

- odevzdaný štrúdl se považuje za startovné
- minimální množství štrúdlu je 2 kusy o délce 30-50 cm
- o vítězném štrúdlu rozhodne andělská porota
- kritériem pro hodnocení je chuť a vzhled štrúdlu
- hodnocení proběhne během trhu v dopoledních hodinách
- přihlásit se do soutěže můžete nejpozději do 31. 11. 2017 na telefonních číslech 721 742 705 nebo 606 291 587

*Blatenské trhy
Vás srdečně zvou
na*

„VÁNOČNÍ TRH“

Kdy: 16. 12. 2017
8⁰⁰ - 13⁰⁰ hodin

Kde: U Kaplanky

TRHY OVLÁDNOU ANDĚLÉ A SNĚHULÁK !

Návštěvníky trhu zahřeje andělská polévka a vánoční punč. Dobrou náladu zajistí živá hudba pod taktovkou blatenských hudebníků.

Spolek Duhových ještěrek
bude v době Adventu pořádat

3. 12. 2017
Adventní trhy

na nám. J. A. Komenského v Blatné
od 10 hod.
rozsvícení první adventní svíčky

5. 12. 2017
Čerti na městě u kašny
v Blatné
od 14,30 hod.

23. 12. 2017
Živý Betlém
v areálu Blatenské ryby
(čas bude upřesněn)

Kurz Alfa

Tématické diskusní večery

Křesťanský pohled na život,
jeho smysl,
hledání,
nacházení,
pochyby ...

Alfa

Průběh večera:

- malé občerstvení
- přednáška
- společná diskuse

První setkání:

v neděli 14. ledna 2018 v 17 hodin
v Komunitním centru v Blatné

Mikulášské setkání v Blatné

Všechny hodné děti zve
Mikuláš a andělé
(Čerti nebudou, do kostela se bojí)

**V pondělí 4. 12. v 16 hod.
v kostele**

Na akci je vhodné se předem přihlásit
nejpozději do 30. listopadu
u Barbory Zdychynkové tel. 606 050 191

Podzim s architektem Karlem Fialou

Pojďte s námi oslavit 155. výročí narození
významného blatenského rodáka
architekta Karla Fialy!
Možností je více a každá jiná,
posuďte sami:

Středa 29. 11. 17:00

Křest publikace Jiřího Sekery: Architekt
Karel Fiala

Škola J. A. Komenského, Pořadatel: CKVB

úterý 12. 12. 17:00

Karel Fiala a Pražský hrad

Kavárna KCAŽ, přednášející: Mgr. Petr Měchura, Ph.D.
Vstup zdarma

sobota 16. 12.

výlet do Prahy na výstavy Obnova Pražského hradu 1918 – 1929
a Světlo v obraze

Doprava vlakem, na obou výstavách zajištěn odborný výklad, možnost
návštěvy vánočních trhů.

Rezervace nutná, více informací na telefonu 723 809 110 nebo na
emailu pa.cernochova@post.cz

Bližší informace naleznete na www.vilafiala.cz

Těšíme se na setkání!

Karel Fiala,
foto: Archeologický ústav AV ČR

Pavla Váňová Černochová
Navíc z.s.

Římskokatolická farnost Blatná zve na

Adventní duchovní obnovu

v kostele Nanebevzetí Panny Marie

Obnovu povede

biskup Pavel Posád

Sobota 16. prosince 2017

Program:

- 8.30 mše svatá
- 9.45 1. přednáška (na faře)
- 10.15 občerstvení (na faře)
příležitost ke sv. zpovědi
- 11.00 2. přednáška (na faře)
- 11.30 eucharistická adorace
- 12.00 zakončení

**K datu uzávěrky
nebyly známy další akce
Sledujte <http://www.ckvb.cz>**

Jan Rafael Schuster – Krajiny

Do 5. 1. 2018

GALERIE V ÍČKU, Infocentrum Blatná

Hradišťan & Jiří Pavlica

17. 12. 2017 neděle, 17:00 h.

Adventní koncert, Divadelní sál, Sokolovna Blatná

centrum
kultury
vzdělávání
blatná

Nejvíc práce je na podzim – to platí i v Bělčicích

Jako každým rokem je nejvíc práce v době podzimu. Sklizeň ovoce, úklid listí, prořez stromků a podobné činnosti se neustále rok co rok opakují. V posledních letech se k těmto obvyklým pracím přidaly, těžko říct proč, práce stavební. Vždy se začne finišovat a je samozřejmě nutné stihnout vše do Vánoc. Vše se odehrává v hektickém tempu. Ne jinak, bohužel, je tomu letos i u nás. Započaly se práce na opravě kanalizačního řadu v Nádražní ulici, oprava hřbitovní zdi a nemohu zapomenout na okna a vchodové dveře na radnici. Tam jsou v současné době už okna vyměněná, ale stavební činnosti budou pokračovat. Během zimních měsíců bychom rádi opravili velkou zasedací místnost, která by se měla vrátit do původních rozměrů a z malé vedlejší místnosti, která je nedostatečně využívána, se stane archiv. Okna se, k mé velké radosti, líbí a myslím, že k budově radnice opravdu perfektně sedí. Se zhotovitelem, firmou Truhlářství Prexl, je velká spokojenost. Věřím, že okna budou mít velký, pozitivní vliv i na úspory v tepelných ztrátách budovy. Ale na to si budeme muset ještě chvíli počkat.

Dne 28. září proběhlo oficiální otevření „Venkovního fitness pod lípami“. Akce se zúčastnily jak děti, tak i dospělí. Zpestřením byla názorná ukázka pana Stoklasy, který předvedl funkci jednotlivých strojů nebo také cviky s vlastní vahou na hrazdě. Spolu s ním se do cvičení zapojila skupina zvířátek, která celý průběh doprovázela, což bylo velice vtipné a roztomilé. Dámám a naší knihovnici paní Maškové Vaňáčové, která vše organizovala, tímto moc děkuji a věřím, že podobné akce budou následovat. Samozřejmě moc děkuji i panu Stoklasovi za jeho čas. Myslím, že ukázka i odborný výklad byl pro nás všechny poučný a zajímavý.

Vrátím-li se k pracím, které nás v nejbližší době čekají: bude to kromě jiného oprava Závěšské kaple. Rozsah oprav bude velice podobný těm, které byly provedeny v Záhrobí, kde se kaple opravovala v loňském roce. V Závěšíně se nám opravy protáhnou zcela jistě až do roku 2018, ale určitě vše dobře dopadne a občané Závěšína se budou pyšnit svou opravenou kaplí.

Neodpustím si krátký odstavec věnovaný odpadům, protože proběhl sběr velkoobjemového a nebezpečného odpadu a bylo ho opět neuvěřitelné množství. Člověk se musí pokaždé ptát, kde se ten odpad pořád bere. Byly naplněny 4 velké kontejnery a 2 malé. Těžko říct. Doufám, že tuto možnost využívají pouze občané, kteří u nás

platí řádně poplatky za odpad. Že tento odpad k nám nevozí občané z jiných obcí. Další výtkou je to, že se neustále musíme zabývat nepořádkem okolo kontejnerů na plasty a sklo. Těžko pochopit, proč někteří dovezou svůj vytříděný odpad ke kontejneru a tam ho pohodí na zem. Ano, otvory nejsou největší, ale je zapotřebí třídit do tak velkých nádob či pytlů, které lze tímto otvorem prohodit. Z vlastní zkušenosti vím, že to jde. Ty nadměrné je třeba odvést, až bude sběr velkoobjemového odpadu. To platí jak pro sklo, tak i pro plasty. O černých skládkách raději psát nebudu. To je zcela nepohoditelné. Stále se něco objevuje pod Hrádkem a nově v Podruhlí na výjezdu ke Koupi. Prosím všechny, aby svůj odpad likvidovali normálním způsobem. Takto opravdu ne. Ušetří si černé svědomí, současně ušetří obci nemalé peníze.

Před závěrem bych rád vyzval všechny spoluobčany, kteří mají jakýkoliv nápad, co by se v obcích či v Bělčicích mělo udělat či pořídit, aby se ozvali. Pokud to bude reálné a bude to sloužit všem, vždy je možné pro to něco udělat a v nejlepší případě zrealizovat.

Protože se blíží advent, zveme všechny na slavnostní rozsvícení vánočního stromu na náměstí v sobotu 2. 12. od 18 hod. (v předchozím čísle bylo mylně uvedeno jiné datum). Jako v loňském roce i letos bude možné shlédnout radniční hodiny, k poslechu vystoupí skupina BEDRS a věřím, že své vystoupení budou mít i naši nejmenší. Něco na zahřátí se jistě také najde.

Závěrem mi dovoluji popřát Vám všem krásné a klidné vánoční svátky, dětem ať se splní všechna přání a do roku 2018 všem pevně zdraví, spokojenost a hodně štěstí.

Pavel Vejšický, starosta

Lampionový průvod v Bělčicích

Dne 1. 11. 2017 proběhl v Bělčicích Halloweenský lampionový průvod s tvořivou dílnou, kde jsme vyráběli skleněné lucerničky, 'duchy', papírové dýně a připínací pavouky. Věřím, že se Vám tvoření líbilo, sešlo se nás téměř padesát, tudíž i u stolečků jsme se museli střídat. Čekání nám zpříjemnil domácí vánoční punč pro dospělé a ovocný čaj pro děti.

Touto cestou prosím o velké poděkování J. Tintěrové, B. Bartošové, M. Šamulákové a L. Zíkové, neboť bez jejich pomoci by tvořivá dílna neproběhla krásně a hladce. Moc děkuji.

Kdo měl již vše vyrobeno, tak si na posilněnou opekli špekáček a byl připraven na Halloweenský průvod, který začal v 18:00 hodin u hasičské zbrojnice v Bělčicích. Průvod byl ohromující, sešlo se nás téměř osmdesát. Byly k vidění rozličné masky a na cestu nám svítilo 30 lampionů. Nikomu žádný neshořel a tak věřím, že se tato akce stane tradicí.

Velké poděkování patří Městu Bělčice, neboť bez jejich finanční pomoci by žádná akce neproběhla.

Věra Mašková Vaňáčová, knihovnice

Slavnostní akce na bělčické radnici:

Zlaté svatby (50 let manželského života) dne 07. 10. 2017:

Karel Chaloupka, Blažena Chaloupková z Bělčic

Vladimír Matoušek a Jiřina Matoušková z Újezdce

Zlatá svatba dne 4. 11. 2017:

Ing. František Vrbský a Miloslava Vrbská z Hornosína

Všem manželským párům přejeme do dalšího společného života hlavně hodně zdraví a ještě hodně krásných společně prožitých let.

Vítání občánků do života dne 21. 10. 2017

V první skupině jsme přivítali 7 dětí:

- Natálie Holmanová ze Záhrobí
- Julie Srbová z Bělčic
- Rozálie Albrechtová z Bělčic
- Ema Jiroušková z Bělčic
- Klaudivie Marie Mrvíková z Hostišovic
- Tereza Marhounová z Uzeniček
- Markéta Staňková z Uzeniček

Ve druhé skupině jsme přivítali 5 dětí z Bezdědovic:

- Štěpán Klíma
- Antonín Staněk
- Josef Kupec
- Alan Houdek
- Emilie Scheinherrová

Všem dětem a jejich rodinám přejeme hodně zdraví, štěstí, pohody a hodně krásných společně prožitých chvil.

Hana Bobková, matrikářka

ZPRÁVIČKY Z BĚLČICKÉ ŠKOLIČKY Návštěva nové naučné stezky

Žáci prvního stupně bělčické školy si 3. 10. zpestřili výuku návštěvou nově vytvořené naučné stezky. Je vybudována na nedaleké „Slepíčí hoře“. Stezka začíná na jejím vrcholku, ze kterého je západním směrem výhled na přílehlé vesnice. Přibližně kilometrovou náročnější procházkou nás provázal hajný místních lesů Ing. Becher. Přiblížil žákům život lesa, vysvětloval nám jeho důležitost, nutnost ochrany a obnovy. Informace o rostlinách a živočiších, které jsou popsány na naučných tabulích, nám doplnil o různé zajímavosti.

Tímto mu děkujeme za poutavé a trpělivé vyprávění. Děti si jeho slova vzaly k srdci a hned se pustily do sběru věcí, které do lesa nepatří. Snad jim to vydrží.

Podzimní atletika

Tímto příspěvkem bychom rádi poděkovali organizátorům za uspořádání již 11. ročníku lehkotletických závodů v Blatné. Zpočátku jsme váhali, zda se letos vůbec zúčastníme, jelikož dobrých sportovních výkonů na naší škole ubývá. Nakonec ale bez ohledu na výkon jeli všichni, kteří měli chuť se sportovně vyřádit. Velmi „milá“ byla slova pana ředitele, který nám „přikázal“ se s méně než pěti diplomy nevracet. Toho se naši žáci asi zalekli a překvapivě zabojovali. Nejúspěšnějším sportovcem se stal Jakub Vejšický (9. tř), který zaběhl jako druhý v nejpřesnější disciplíně sprint na 60 m starších žáků. Rovněž se svými spolužáky vybojoval 3. místo ve štafetě. Dokonce i štafeta starších žáků získala bronzovou medaili! Ve skoku vysokém mladších žáků dosáhl na třetí místo Filip Hudák (7. tř). Velkým překvapením se stal výkon Matěje Vrbského (6. tř), který doběhl jako třetí na kilometrové trati v kategorii mladších žáků. Tímto naši žáci splnili plán na 100%. Budeme doufat, že diplomové skóre za rok ještě vylepšíme.

10 let Bedrs

V sobotu 23. září 2017 se konal v kostele sv. Petra a Pavla v Bělčicích slavnostní koncert u příležitosti 10. výročí vzniku hudebně pěveckého souboru Bedrs (Bělčický duchovní rytmičtý sbor). Souborem prošla řada hudebníků a zpěváků. Soubor má v současné době 23 členů. V repertoáru má na 150 písní – převážně převzatých s vlastním aranžmá a některé vlastní. Soubor doprovází bohoslužby v Bělčicích a okolí, večery chval, křtiny, svatby, rozsvěcení vánočních stromů aj.

Celým slavnostním setkáním přítomné provázela paní Marie Koblihová. Program zahájil písničkář Petr Lutka s manželkou blokem autorských písní za doprovodu kytary a kláves.

Poté se slova postupně ujali J. Košatka, Mgr. B. Richter, Mgr. J. Kuník a P. Lutka, aby přítomné provedli obdobím liturgického roku. Mluvené slovo prokládaly písně v podání Bedrs.

Zakončení koncertu bylo ve znamení díky a předávání darů. Vedoucí

paní Marie Koblihová

souboru Mgr. Ludmila Křivková s dojetím převzala od členů souboru velkou kyticí růží – od každého člena jednu. Dojat byl i Mgr. Bohuslav Richter, který převzal dárek k 60. narozeninám v podobě skla z bělčické sklárny. A se slovy díky byly předány i další květinové a věcné dary.

Oslava měla pokračování na místní faře, kde bylo připraveno pohoštění. Po 2,5 hodinovém programu přišlo opravdu vhod. Fara doslova „praskala ve švech“, vše se neslo v přátelském až rodinném duchu a i tato část oslavy se vydařila. Zkrátka bylo to požehnané, námaha a úsilí nepřišly na zmar.

A co popřát bělčickému souboru?

„Naši milí Bedrsáci,
děkujeme za vaši práci.
Písniček už znáte dost,
rozdáváte všem jen radost,
koncertujete zde i po okolí,
lidé vám rádi naslouchají.
Ať další léta v písních plynou
a za dalších 10 let na shledanou.“

M. K. + M. K.

Rybáři Bělčice

Dne **22. 12. 2017**

od 10:00 h.

proběhne prodej
vánočních kaprů

před sokolovnou Bělčice

Rybáři Bělčice

Srdečně zveme širokou veřejnost

na již tradiční

Rybářskou zábavu

konanou **26. 12. 2017** od 20:00 h.

Bělčická sokolovna

K tanci a poslechu hrají Kudrnáči

Podzimní jezdecké závody v Bělčicích

Dne 23. září uspořádal Jezdecký spolek Bělčice ve spolupráci s Městem Bělčice podzimní jezdecké závody. Poprvé na nově vybudovaném travnatém kolbišti v Bělčicích Podruhlí, požehnaném p. Janem Mikešem. Účast jezdeckých stájí nebyla nikterak veliká, o to však panovala po celý den příjemná atmosféra a pohoda. Mezi nejzkušenější jezdce patřila trojice: Rudolf Fiala sen. ze stáje Leon Blatná, Soňa Stejskalová ze stáje Zofí Kadov a Veronika Novotná z pořádacího spolku. Ti si také většinou rozebrali kovy nejcennější. Vítaným zpestřením byla závěrečná terénní soutěž. Dík patří tradičním sponzorům za ceny do soutěží a podporu akce.

Pro příští rok připravujeme dvoje jezdecké závody a to 30. června a 22. září 2018.

Do nového roku bych rád popřál čtenářům hlavně pevné zdraví a životní pohodu.

Zbyněk Novotný, JS Bělčice

*Je ztracený každý den našeho života,
kdy jsme se nezasmáli.*

Chamfort Sebastian Roch

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštik Posvícení Bezdědovicích

Druhý víkend v říjnu se v Bezdědovicích drží posvícení. Posvícenský víkend začal již v pátek taneční zábavou, na které hrála oblíbená kapela Scéna p. Juzka, která pravidelně hraje na hasičském plese. Taneční zábavu pořádala Obec Bezdědovice, kdo přišel, nelitoval.

Letos posvícenská neděle připadla na 8. října 2017. Od dopoledních hodin již tradičně chodili po obci zástupci SDH ve slavnostních uniformách s členy kapely Otavanka. Kapelu mimo hasičů také doprovázel místní rodák Václav Kohel, ale na nošení posvícenské nůše měl pomocníka Vojtu Kladívka z Blatné. Muzikanti se u každého domu zastavili a zahráli občanům jejich oblíbené písničky. Občané jim na oplátku za zahrnanou písničku nabídli občerstvení a hnětýnku, i když počasí letos této tradici nepřálo. Muzikantům a všem, kteří je doprovázeli, se podařilo obejít celou vesnici a vrátit se do hostince na občerstvení. Někteří občané si přišli poslechnout nebo zazpívat písničky, které kapela zahrála, ještě než odjela.

Ráda bych poděkovala všem, kteří tuto dlouholetou tradici podporují a uvádějí v život. Největší dík patří hasičům, kteří celý den doprovázeli kapelu.

Text: Alena Vestfálová

Foto: Alena Vestfálová

Posvícení Bezdědovice - členové SDH a kapely OTAVANKA

Naši jubilanti...

*Život píše zas o rok víc,
slovičkem psaným chci říct:
Žij podle svého, měj pevné zdraví,
narozeníny oslav tak, jak se slaví.*

*Popíjej víno, písničku zpívej,
s veselou náladou na svět se dívej.*

V měsíci říjnu oslavil životní jubileum p. Bohuslav Ředina, Bezdědovice (80 let).

V měsíci listopadu oslaví životní jubileum pí Jiřina Ředinová, Bezdědovice (85 let) a pí Marie Frantová, Bezdědovice (70 let).

Zastupitelstvo obce přeje výše uvedeným jubilantům všechno nejlepší, pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Jiří Bláha, starosta

Vítání občánků

V sobotu 21. října 2017 jsme přivítali v obřadní síni Městského úřadu v Bělčicích do života naše nové občanky: Štěpána Klímu, Antonína Staňka, Josefa Kupce, Alana Houdka a Emílii Scheinherrovou, všechny z Bezdědovic.

Vše nejlepší do života, hodně štěstí a zdraví, jim přišli popřát jejich rodiče, prarodiče a přátelé. Obec Bezdědovice se k těmto gratulantům připojuje. Srdečně děkujeme Městu Bělčice a dětem z MŠ Bělčice.

Text: Alena Vestfálová

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese www.bezdedovice.cz

Vítání občánků Obce Bezdědovice na Městském úřadě v Bělčicích, foto: Jiří Zamrazil

Advent – odkud se vlastně vzal?

Advent začíná první nedělí adventní, tedy nedělí mezi 27. listopadem a 3. prosincem.

První adventní neděle předchází Slavnost Ježíše Krista Krále, svátek připomínající Kristovu vládu nad světem a zdůrazňující, že ani státní moc nesmí rozhodovat o věcech, které přísluší Bohu - zejména v oblasti etiky, lidské důstojnosti, apod.

Tradičním symbolem adventu je od 19. století adventní věnec, který má v různých oblastech různou podobu, v České republice (a v katolických zemích) nejčastěji se čtyřmi svíčkami, z nichž tři jsou fialové (modré) a jedna růžová. Fialová (modrá) barva symbolizuje pokání, ztišení a čekání. Tradice zapalování svíček na věncích přímo vychází ze židovské tradice zapalování osmi svící o svátcích zvaných Chanuka.

Dříve byly věnce zavěšovány na stuhách, v poslední době jsou především kladeny na stůl. Zapalování stále většího počtu svící vyjadřuje stupňující se očekávání a radost.

1. Na první adventní neděle zapalujeme první fialovou svíčku, tzv. svící proroků. Tato svíčka je památkou na proroky, kteří předpověděli narození Ježíše Krista.
2. Na druhou adventní neděle zapalujeme druhou fialovou svíčku, tzv. betlémskou, která reprezentuje lásku a představuje Ježíškovy jesličky.
3. Na třetí adventní neděle zapalujeme růžovou svící, tzv. pastýřskou, která vyjadřuje radost z toho, že postní období je téměř u konce a adventní období získává slavnostnější ráz.
4. Na čtvrtou adventní neděle zapalujeme poslední fialovou svíčku, tzv. andělskou, která představuje mír a pokoj. Čtvrtá adventní neděle může připadnout na Štědrý den.

Konec adventu pak představuje západ slunce Štědrého večera. Vánoční svátky začínají Slavností narození Páně neboli Božím hodem vánočním, 25. prosince. V současnosti se jednotlivé adventní neděle označují také jako železná, bronzová, stříbrná a zlatá. Označení železná neděle je umělé, v lidové tradici se tradovala pouze bronzová, stříbrná a zlatá.

S adventním obdobím je spojena celá řada lidových i moderních tradic.

Kromě adventních věnců se vily i prosté věnce bez svící z různých rostlin, které měly symbolický význam. Většinou měly zajistit svému majiteli štěstí, lásku, zdraví a bohatství. Samotný adventní věnec se v dnešní době svojí podobou vzdálil od podoby původní, stále má ale vyjadřovat zastavení, radost a očekávání. V kostele bývala pod adventním věncem umístěna kasička, do které mohli věřící vkládat vánoční dary pro opuštěné děti a sirotky.

Na svátek sv. Barbory, tzn. 4. prosince, se vžila tradice řezání «barborek», tj. větviček jakýchkoli stromů a keřů, které mohou do vánoc rozkvést, nejčastěji třešňových, ale i z jiných ovocných stromů, kaštanu, dřínu apod. «Barborka», která rozkvetla o vánocích, přinášela do domu štěstí a děvčatům na dvávání předpovídala svatbu. I svatá Barbora přinášela v předvečer svého svátku dárky, podobně jako svatý Mikuláš odměňovala hodné a kárala zlobivé děti.

V předvečer svátku sv. Mikuláše podle tradice obchází sv. Mikuláš ve společnosti anděla a čerta rodiny s dětmi, děti jsou tázány, zda jsou hodné, mohou přednést básničku nebo zazpívat písničku. Hodné děti dostávají sladkosti, v poslední době stále častěji i věcné dárky, zlobivé děti pouze uhlí, brambory a jiné produkty, které symbolizují původ dárku „od čerta“. V některých rodinách Mikuláš děti nenavštěvuje, pouze rozdává dárky za okno apod. Tento svátek má původ jednak v osobnosti sv. Mikuláše, který proslul svojí štědrostí k potřebným, jednak v různých legendách, zejména O šlechtici a jeho třech dcerách, ve které anonymní finanční dar nadělený rodině v hmotné nouzi pomohl zachránit dcery před nešťastným osudem a umožnil jim sňatek podle jejich představ.

V době adventu si lidé rádi zdobí svoje domovy jmelím, které má podle tradice přinášet štěstí a požehnání do domu, podle Keltů také plodnost. Políbení pod větvíčkou jmelí má zajistit vzájemnou lásku až do příštích vánoček. V zemích s Keltskou tradicí se k adventní a vánoční výzdobě používá také cesmína a břečťan, které mají chránit domov před čarodějnicemi a zlými duchy.

Adventní doba je také časem, který zhruba odpovídá době, kterou potřebují tradiční medové perníčky ke změknutí. Jejich pečení má v českých zemích tradici pravděpodobně od 12. století. Kromě jejich přímé konzumace a použití k ozdobení vánočního stromku je také možné připravit perníkový adventní věnec, perníkový betlém nebo perníkovou chaloupku, která dělá radost hlavně dětem.

V této době se připravuje také vánoční cukroví, které má svůj původ v pohanské tradici oslav slunovratu, kdy mělo funkci ochrannou a obřadní. To se postupně přeměnilo v cukroví slavnostní. Pečení cukroví je významné pro rodinný život, umožňuje rodině strávit čas spolu v pohodlí a klidu domova, navozuje příjemnou atmosféru díky aromatickým kořením a dodává domovu nádech blížících se vánoček. V mnoha rodinách si během pečení cukroví zpívají nebo poslouchají vánoční koledy.

V dnešní době si zejména děti od začátku prosince otevírají adventní kalendář, který jim připomíná, že Vánoce se blíží a i ony musí svým způsobem dodržovat půst – být „hodné“, aby jim Ježíšek přinesl dárky.

Další moderní tradicí je výzdoba domovů Vánoční hvězdou.

Na samém sklonku adventu si lidé staví betlémy (jesličky) po vzoru sv. Františka z Assisi, pečou vánočky, zdobí vánoční stromky a upravují mísy s ovocem. Jesličky mají větší význam v některých evropských zemích, např. v Itálii, kde se nezdobí vánoční stromek a jesličky jsou tedy jediným symbolem vánoček. V České republice se staví především v rodinách věřících, v upomínku významu a původu vánoček.

Vánočky dříve pekli mistři pekaři. Do nich se zapékala mince, která předpovídala svému nálezci zdraví a bohatství po celý příští rok. Popraskaná a nepovedená vánočka znamenala neštěstí.

Mísa s ovocem je hlubokým symbolem, který je nevědomky dodržován dodnes. Má symbolizovat tichou modlitbu za dobrou úrodu a víru, že nadcházející rok přinese stejný blahobyt jako ten minulý. Kromě čerstvého ovoce (tradičních českých jablek a hrušek) obsahovala často i sušené ovoce a ořechy. Ve druhé polovině dvacátého století se pozornost soustředila na citrusové plody a banány. Jejich nedostatek, v době plánovaného hospodářství zcela běžný, byl vnímán velice negativně. V dnešní době se lidé rádi vracejí k tradiční podobě mísy s ovocem, která je zároveň velmi dekorativní, vzhledem k dnešním možnostem lze ale naklást na misku téměř jakékoli tropické plody a neobvyklé pochutiny k vyjádření vánoček jako svátků hojnosti.

Vánoční stromek má svůj původ ve zdobení lidských obydlí chvojím na ochranu před vším zlým. Ještě počátkem 16. století bylo zdobení stromků pronásledováno katolickou církví jako pohanský zvyk, později však bylo akceptováno. Větve jehličnanů se staly symbolem věčného života. První stromky byly údajně zavěšovány za špičku ke stropu, později byly zavěšovány i špičkou dolů. K jejich zdobení se používalo pečivo, perníky, ovoce, ořechy, později stuhy, kraslice, slaměné ozdoby apod. Svíčky se ke zdobení údajně používají od roku 1860. Tato tradice se považuje hlavně za křesťanský zvyk.

Od roku 1986 se v předvánoční době zapaluje v Betlémské jeskyni plamínek, který je pak skauty a dobrovolníky rozšiřován do světa jako Betlémské světlo.

Zdroj – Wikipedie

Příjemné a klidné prožití svátků vánočních, hodně zdraví, štěstí, úspěchů a pohody v novém roce Vám všem přeje zastupitelé obce Bezdědovice.

Strašidelný průvod Bezdědovicemi

Již podruhé proběhl Bezdědovický halloweenský průvod. Původně byl naplánován na neděli 29. října 2017, ale protože nám počasí neprálo, museli jsme akci přesunout. Náhradní termín jsme stanovili na úterý 31. října od 16 hodin.

Sešli jsme se v maskách u ohniště na louce pod kapličkou, kde jsme se posilili opečenými buřty a sladkostmi, které byly pro děti připravené. Když se začalo stmívat, nachystali jsme lampiónky a průvod mohl začít. Akce se zúčastnilo sice méně lidí než v prvním ročníku, za to účast masek byla velká.

Tímto děkuji všem, kteří dorazili v krásných a mnohdy i strašidelných kostýmech. Navzdory menší účasti si myslím, že se průvod povedl a všechny děti i rodiče, kteří si na tuto akci udělali čas, si užili tu správnou atmosféru Halloweenu.

Iveta Podlešáková

Bezdědovický golf

Tradice netradičních golfů v Bezdědovicích stále pokračuje. Letos se 4. listopadu 2017 konal již dvacátý sedmý ročník.

Golfový turnaj přilákal deset dětí a devatenáct dospělých. Sraz účastníků byl v 13,00 hodin před obecním hostincem v Bezdědovicích. Odtud se všichni účastníci přesunuli na start k vodojemu do Dobšic, někteří golf expressem. Nepostradatelným náčiním každého účastníka byl tenisový míček a „golfová“ hůl (většinou zhotovená ze šikovné větve). Při putování za míčkem spolu s účastníky jelo i několik maminek

Vitez Netradicního golfu 4.11.2017 v Bezdědovicích

s kočárky. Všichni si celou cestu za tenisovým míčkem užívali. Během turnaje bylo pro všechny připraveno občerstvení.

Mezi dětmi nejmenšího počtu úderů dosáhly shodně hned tři děti. Všechno to byly domácí zástupci: Filip Hucek, Adam Grešák a Sabinka Burianová. Všechny děti, které se zúčastnily, dostaly nějakou odměnu.

Pořadí mezi dospělými bylo následující: první Josef Mourek se 100 údery, druhý Vojtěch Kupar se 103 údery a třetí Pavel Scheinherr se 104 údery. Všichni jmenovaní jsou domácí hráči a obdrželi věcnou odměnu.

Na konec bych chtěla poděkovat všem, kteří se podíleli na realizaci turnaje. Velký dík si zaslouží za uspořádání hlavní organizátor Jaroslav Šíp. Za občerstvení bych chtěla poděkovat Zdeňce Staňkové a Růžene Lendelové. Dále bych chtěla poděkovat sponzorům Obci Bezdědovice, SDH Bezdědovice, Služby mechanizace zemní práce Radek Šimsa a nájemci obecního hostince. Všichni se již těšíme na další ročník.

Text: Alena Vestfálová
Foto: Pavel Chaloupka

Naši jubilanti

V listopadu a v prosinci oslaví či oslavili svá významná životní jubilea tyto naši občane:

Ludmila Malá	70 let
Zdena Jeníčková	83 let
Marie Ladmanová	76 let
Jaroslav Ladman	75 let

Všem jmenovaným přejeme do dalších let pevné zdraví, mnoho elánu, spokojenosti a pohody.

Tomáš Kodat, starosta obce

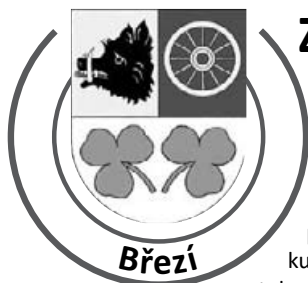
Posílení zdroje pitné vody

Obce Doubravice a Nahošín, stejně jako obce Mečichov a Hlupín, jsou zásobeny upravenou pitnou vodou vodovodním řadem z úpravny vody vybudované při silnici mezi obcemi Doubravice a Nahošín. Zdrojem surové vody jsou studny a vrty v blízkém okolí vodárny. Z původních osmi zdrojů lze v současné době využít pouze čtyři. Ostatní jsou již pro nedostatečnou vydatnost nebo špatnou kvalitu vody vyřazeny z provozu. Z využívaných zdrojů jsou dva vrty zbudované v roce 1981 již na hranici své životnosti. Vzhledem k možné úplné destrukci těchto dvou zdrojů a klesající vydatnosti ostatních zdrojů na jedné straně a vzrůstajícím požadavkům na množství vody v budoucnu, ale i problematické kvalitě jímání vody, hrozí nedostatek kvalitní pitné vody. Tyto skutečnosti byly podnětem k hledání řešení nastalé situace. Společně s provozovatelem naší vodovodní soustavy společností ČEVAK a.s., České Budějovice jsme nechali zpracovat hydrogeologický průzkum k vyhledání dalšího doplňkového zdroje, ze kterého vzešlo možné řešení. Tímto řešením je vybudování nového průzkumného vrtu hlubokého 100 metrů. V případě dostatečné vydatnosti a dobré kvality vody bude vrt napojen na stávající úpravnu vody a bude dlouhodobě hlavním zdrojem pitné vody pro všechny připojené obce.

Předpokládané náklady na vybudování průzkumného vrtu označeného pod názvem „vrt DB-1“ jsou podle zpracovaného rozpočtu 586.065,- Kč. Ve spolupráci s provozovatelem vodovodu bylo aktuálně využito dotačního programu Ministerstva životního prostředí, které prostřednictvím Státního fondu životního prostředí nabízí poskytnutí podpory na vyhledávání nových zdrojů pitné vody, případně na využití stávajících průzkumných hydrogeologických vrtů. V rámci této dotace nám bylo přiděleno 70% z celkových nákladů akce, tedy částka 410.245,- Kč. Rozhodnutí o přidělení dotace přijel osobně předat zástupcům obce ministr životního prostředí Richard Brabec. Zbýlých 30% nákladů uhradí obec z vlastních zdrojů.

V letošním roce bylo vypsané výběrové řízení na zhotovitele průzkumného vrtu. S vybraným zhotovitelem bude sepsána smlouva o dílo a vlastní akce bude realizována v průběhu 2. a 3. čtvrtletí roku 2018.

František Zuklín, starosta obce

Zprávy z naší obce

Během podzimu v naší obci pokračuje další etapa v projektu Obecní multifunkční dům. Nyní se objekt opravuje zvenčí, co nevidět dostane novou fasádu. Do konce roku by pak ještě měla proběhnout revitalizace místního parčíku, v rámci které chce obecní úřad docílit toho, aby byl prostor více otevřený, upravený a aby ho bylo možno více využívat. Poslední letošní opravou, kterou má obecní úřad naplánovanou, je pak oprava cesty ze Březí na Metly. Začátkem října, konkrétně tedy 7. 10., přilákalo Březí návštěvníky 38. SVK Rally Příbram. A v sobotu 28. 10. byl již tradičně za účasti SDH Březí a pana starosty položen věnec u příležitosti oslav vzniku samostatného Československého státu.

Ministr ŽP předal osobně rozhodnutí o poskytnutí dotace starostovi obce

Soutěž o nejkrásnější hnětynku

V sobotu 21. října jsme v Hajanech slavili tradiční „Havelské“ posvícení. Celou vsí se linula vůně hnětynek a jiných posvícenských pochoutek. Nechyběla ani tradiční posvícenská zábava, kde se podávalo domácí uzené. Program nám zpestřila břišní tanečnice, která k nám zavítala až z dalekého Holandska. Při této příležitosti se uskutečnil již 4. ročník soutěže „O nejkrásnější hnětynku“. Letos se soutěžilo ve třech kategoriích – muži, ženy, děti. V kategorii mužů zvítězil pan Jiří Jestřáb, který hlasující zaujal především svým netradičním zdobením. Na druhém místě se umístil s krásně nazdobenou hnětynkou pan Marek Zíka. V kategorii dětí zvítězila slečna Michaela Gregorová, jejíž hnětynka byla ozdobená velmi bohatě. Kategorie žen bývá vždy nejvíce obsazena a tak tomu bylo i letos. Ze sedmi účastnic nakonec zvítězila největší a nejkrásnější ručně malovaná hnětynka slečny Barušky Koubové. Všem zúčastněným moc děkujeme a těšíme se na další úspěšný ročník.

Zdeňka Jestřábová

Halloween

V pátek 27. října jsme v Hajanech slavili svátek Halloween. V tuzemsku tento den získává rok od roku větší popularitu a v naší obci se letos uskutečnil již druhý ročník. Kolem 17. hodiny se za hospodou začaly scházet strašidelné postavičky s lucerničkami a pod vedením čarodějnice Hanky se vydaly na průvod kolem Hajan. Na prvním stanovišti je přivítal „Němý mnich“, který je nasměroval k jakési podivné nádobě, ze které si každý účastník vytáhl své oko, které musel strážit až do konce akce. Na druhém stanovišti u splávku už čekal hashrman Hajásek, který měl pro děti připravené sladké překvapení. Poté se všichni po úzké lávce přesunuli na ves, kterou prošli zpátky k hospodě, kde si opekli buřtíky a za získané oko dostali balíček sladkostí. Velký dík patří především knihovnici Hance Gregorové za přípravu akce a vedení obce za sponzorování občerstvení.

Zdeňka Jestřábová

SDH HAJANÝ & OBEC HAJANÝ
pořádají
v sobotu 10. února 2018

MASOPUSTNÍ MAŠKARNÍ PRŮVOD

obcí Hajany

Sraz masek ve 14,00 hod
na Zbirohu před „Bartůšků“

☺

Informace z obce

V rámci zlepšení odpadového hospodaření na katastrálním území obce schválili zastupitelé pořízení kompostérů ke kompostování biologicky rozložitelného odpadu z domácností. Letos v říjnu je obec převzala od Svazku obcí Blatenska z projektu „Kompostéry pro občany Svazku obcí Blatenska“ a hned poté je předala majitelům domácností a zahrad v obci. Doufáme, že lidé v obci budou kompostéry využívat a budou jim k prospěchu.

Něco z obecních lesů:

Obec hospodáří na cca 37 ha lesa. Veškeré pěstební i těžební práce vykonávají místní občané. I nám se letos nevyhnula kůrovcová kalamita. Napadené dřevo bylo zavčas zděláno. Při poslední větrné bouři (Herwart) nám popadalo cca 50 m³ dřeva.

Společenská rubrika:

Dne 4. 11. 2017 oslavil starosta obce pan Ing. František Vrbský se svou manželkou Miluškou zlatou svatbu. Obřad se konal na radnici v Bělčicích.

Zlatá svatba Milušky a Františka Vrbských

Tímto oběma gratulujeme k 50-ti letům společného života a přejeme mnoho štěstí a zdraví do dalších let.

Foto: Petr Hroník

V prosinci oslaví pan František Vonáček 91 let, paní Marie Drnková 81 let a paní Marie Žáková 77 let.

Oslavencům přejeme do dalších let pevně zdraví a spokojené chvílky v kruhu rodinném.

Napsala: Tereza Kumherová

Volební komise v Chlumu

Strašidelný les

V den voleb večer jsme se v Chlumu vydali na strašidelnou procházku lesem. Děti, malé v doprovodu rodičů, se sešly u obecního úřadu. Všichni společně jsme se vydali na louku pod Horou, kde již byl přichystaný ohýnek, na kterém si přítomní opekli buřty. Při opékání buřtů se setmělo, děti rozsvítily lampionky a celý lampiónový průvod prošel návsí obce a vrátil se zpět pod Horu. Děti dostaly svítilící náramky a za plné tmy se v malých skupinkách vydaly do lesa. V lese se orientovaly pomocí čarovných světél, kouzelných lahví se svíčkami, které jim ukazovaly cestu. Les byl skutečně strašidelný. Zdály se ozývaty podivné zvuky, na děti vyskakovaly lesní příšery, v lese byl dokonce oběšenec. Dva čerti se hráli u ohýnku, temným lesem se prolétala čarodějnice na koštěti a na konci lesa se s dětmi rozloučil Smrťák s kosou.

Vážme si svých starostů

Na dotazu „Mimozemská Studie. cz“, kterou tady otiskujeme, si můžete přečíst, jakou agendou se také musejí naši zastupitelé zabývat. Pokud starosta na tento zcela nesmyslný dotaz neodpoví, autor této hlouposti YouTuber MikeJePan se obrátí na soud a odpověď bude vyžadovat soudní cestou. Tento YouTuber, který o sobě v rozhovoru řekl, že má základní vzdělání a svoji popularitu mezi mládeží získává vulgárními slovními obraty a nesnášenlivostí k policejním a soudním orgánům státu, se chce díky obtěžování druhých stát nejslavnějším YouTuberem v republice. Zastupitelé obcí, kteří mají v současnosti díky přebujelé legislativě i tak dost práce a díky jim za práci odvedenou pro obec, se brzy přestanou starat o obecní záležitosti a budou pouze odpovídat na přihloupělé dotazy nevzdělaných chamtivců, kteří pomocí internetu a reklam získávají takto nevybíravým způsobem peníze a navíc k tomu slávu mezi nezletilci.

Výlov rybníku

Je podzim a tak bylo třeba postarat se o náš rybník a jeho obyvatele. Jako každoročně se i letos rybník vylovil. Navzdory nepříznivému, suchému a teplému létu, díky kterému hladina vody v rybníku poklesla asi o 40 cm, se našim rybám dobře dařilo. Slušný zdravotní stav a dobrý váhový přírůstek ryb naše rybáře potěšil. Část vylovených ryb byla převezena do obecní Sádky, kde přezimují a na jaře budou opět vypuštěny do rybníku. Asi 250 kusů ryb bylo prodáno občanům naší obce.

Miluše Kordulová

Volby do Poslanecké sněmovny

Tak jsme odvolili. Co bude dál, už je v rukou zvolených zástupců. A jak se volilo v Chlumu: ANO 27 hlasů, SPD 19, KDU-ČSL 17, Piráti 8, KSČM 7, ODS 6, ČSSD 3, STAN 3, TOP 09 2, REAL 2, Zelení 1, Rozumní 1, Svobodní 1.

Pronájem obecní hospody

Obec Chlum pronajme uvolněné prostory obecní hospody.

Po vzájemné dohodě se zájemcem je možné i pronajmutí sálu v kulturním domě.

Kontakt pro zájemce: tel. 725035423

Obec Chlum Vás srdečně zve na

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍCH STROMŮ

v neděli 3. 12. 2017 v 16:30

na návsi u hasičské nádrže

PROGRAM:

- slovo starosty obce
- slavnostní rozsvícení stromů
- vystoupení sboru BEDRS
- vystoupení místních dětí
- k zahřátí svažené víno a čaj a něco k zakousnutí ☺

**PŘIJĎTE SI SPOLEČNĚ ZAZPÍVAT
KOLEDY, NAČERPAT VÁNOČNÍ
ATMOSFÉRU A POZDRAVIT
SVÉ SOUSEDY A ZNÁMÉ.**

Obec Chlum zve
všechny hodné i zlobivé děti a jejich rodiče na tradiční

Mikulášskou nadílku

**v sobotu 9. 12. 2017
od 14.00 hodin
v sále kulturního domu**

Čekají vás:
andělské a pekelně těžké hry a soutěže
návštěva Mikuláše, anděla a čertů
nadělování dárečků

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ!

Naši jubilanti leden 2018

6. 1. 2018 Jarmila Batistová
24. 1. 2018 Josef Batista

Obecní zastupitelstvo:

Zpracovalo návrh akcí na období
2018 – 2022.

Na veřejné schůzi 3. 11. 2017 bude projednávat návrh rozpočtu na rok 2018.

Do programu POV na rok 2018 bude zařazena žádost o dotaci na rozšíření veřejného osvětlení a opravu dřevěného kontejneru na trávu.

Koncem prosince bude poslední veřejné zasedání zastupitelstva, kde se bude schvalovat rozpočet na rok 2018.

Trochu kultury:

28. 10. 2017 odpoledne jsme oslavili naše posvícení. S hudbou se chodilo po celé obci, u každého se něco dobrého snědlo a vypilo, každému hudba zahrála písničku na přání. Počasí nám po celé odpoledne celkem vydrželo, ale v neděli, na kterou byl naplánován turnaj ve staročeském špačkoví, počasí nám vše zkazilo.

Na 25. 11. 2017 připravujeme na odpoledne setkání důchodců a od 17.00 hodin slavnostní rozsvícení našeho vánočního stroměčku.

A jelikož je toto vydání v letošním roce poslední, chtěla bych všem poděkovat za vše, co se společně dokázalo udělat a popřát krásný, klidný předvánoční čas a do nového roku 2018 hlavně hodně zdraví, štěstí, klidu, míru a spokojenost po celý nastávající rok 2018.

Za Obec Chobot, Kubátová Anna

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Lidé, kteří soudí, nikdy nepochopí; lidé, kteří pochopí, nikdy nesoudí.“

W. Kanadi

O čem víme, že se chystá?

- Úterý 28. 11. – Setkání s čínskou medicínou a kosmetikou TianDe v Kadově od 18,00 ve škole
- Sobota 2. 12. – Mikulášská nadílka v Kadově
- Adventní akce a zpívání u stromečků v obcích
- Neděle 31. 12. – Silvestrovský pinčes
- Silvestrovská posezení v obcích
- Novoroční pochod od Viklanu v Kadově

U tanku v ZOO, foto Jiří Vlček

V neděli 10. září 2017 uspořádala naše obec pro své občany zájezd do ZOO v Plzni. Komentovanou prohlídku nám zajistil Ing. Jiří Vlček, kterému tímto velice děkuji stejně, jako naší obětavé průvodkyni. I přes sychravé počasí se nám výlet opravdu povedl. Škoda, že až na startu před nástupem do autobusu jsem zjistila, že nemám nabitý foťák

a táhla jsem ho úplně zbytečně. Naše dojmy a zážitky nám ale stejně nikdo nesebere.

vt

Občerstvení bylo

V sobotu 30. 9. 2017 proběhl další Viklanský pouťový turnaj v malé kopané v Kadově. Klání za nádherného sluníčkového počasí se zúčastnili 4 týmy. Vítězství si odvezla (J)Elita, druhé místo vybojoval FC Kadov a třetí byla Nová Růže. Děkuje spolupředatelům

a členům SDH Kadov za jejich práci a čas a všem týmům a divákům za účast.

vt

A týmy také byly...

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich [www stránkách](http://www.kadov.net)

Grilovačka v Poli

V Poli jsme léto zakončili společnou grilovačkou na vsi. Účast byla hojná a maso všem chutnalo. V příštím roce se pokusíme uskutečnit více podobných akcí. Musíme poděkovat Lukášovi a Václavovi Čadům za zajištění masa.

Markéta Čadová

Rybářské závody v Poli

23. září se v obci Pole konaly první Rybářské závody. Závody začaly v 8 hodin na návsi v Poli a ve 13 hodin bylo vyhlášení. První místo Lukáš Čad, druhé místo Václav Čad ml., třetí místo Ladislav Uhlík

Markéta Čadová

Svatomartinské setkání v Poli

Dobrý den, vážení přátelé a sousedé.

Opět se přiblížilo období přechodu běžných denních činností do dlouhých zimních večerů a to nás přímo vybízí pokračovat v našem společném snažení z předcházející let směřující k oživení tradice setkávání všech dobrých lidí v čase svatomartinském v našem Poli. Letos nám přízní kalendáře vyšel termín přímo na den svátku Martinů v sobotu 11. 11. 2017.

Připravili jsme si pro tuto příležitost tentokrát více času. Rád bych Vás seznámil s událostmi letošního sousedského svatomartinského setkávání v Poli. Zahájili jsme tradičně průvodem s doprovodem muzikantů ze dvora našeho statku přímou cestou ke kapliče sv. Václava, která byla letos opravena a vypadá velmi krásně. Tradiční Mše svatá kapliče byla celebrována P. Rudolfem Huškem z Blatné. Po mši jsme měli připravené polední posezení u nás na zámku u kávy, čaje a jiných nápojů se zákusky, ochutnávalo se i mladé víno, které bude tradičně ze znojenské oblasti Vrbovec a Šatov.

Navečer se konal od 18,00 hod. potlach na zámku. Kromě členů souboru Osminka jsme pozvali i další naše známé - muzikanty se strunnými i jinými nástroji.

Dovoluji si upřesnit kontakt na možnosti ubytování v Hospodě na statku, v případě, že by se Vám u nás zalíbilo a zůstali jste s námi až do pozdních večerních či brzkých ranních hodin. Stylové ubytování si můžete zajistit u Václava Běhavého (GSM 739 016 112), popř. na www.skocdpole.cz.

V případě dotazů jsem Vám k dispozici na tel. 607 691 191, popř. tomtu info@pole.cz.

Jiří Landa
(redakčně kráceno)

Vánoční akce v Kocelovicích

Rok opět uplynul jako voda a nám pomalu začíná adventní doba, která vyvrcholí vánočními svátky.

Pokud vše dobře dopadne a **svatý Mikuláš** nebude mít moc zaplněný diář, tak i letos dorazí k nám do vsi se svojí andělskou a pekelnou družinou, aby zkontroloval všechny hříšníky z loňského roku, kteří slibovali, že budou hodní, zda opravdu dodrželi slovo. V opačném případě budou odebráni zástupci pekelné říše do podzemních hlubin, ze kterých už není návratu.

Jako každý rok, tak i letos bych Vás chtěl pozvat na **tradiční zpívání koled** u vánočního stromu u místní hospůdky, které se bude konat na Štědrý den od 16 hodin.

Na závěr mi dovoďte, abych Vám všem prostřednictvím SOBáčků popřál příjemné prožití vánočních svátků a do nového roku pak hlavně pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.

Za Obec Kocelovice, Martin Lukáš

11. ročník závodu K-H-K

V sobotu 16. září se konal 11. ročník závodu na 6,7 km z Kocelovic přes Hornosín zpět do Kocelovic. Po loňském ročníku, kdy celý den pršelo, jsme dlouho předem sledovali předpověď počasí a podle ní chystali závod. Také letos nebyla předpověď moc příznivá.

Na start před hospodou v Kocelovicích přijížděli během dopoledne závodníci a závodnice, aby se včas zaregistrovali a připravili na závod. Počasí bylo pro běh nakonec dobré, nepršelo, bylo téměř klidno s teplotou kolem 16°C. Na start se postavilo 42 běžců a v deset hodin na pokyn starosty Kocelovic vyběhli. Jako první proběhl cílem v čase 23 minut a 59 vteřin Zdeněk Zeman z Blatné a obhájil tak loňské prvenství. Za ním přiběhli Ondřej Hulač z Buzic (24:52), ten také obhájil loňské druhé místo, a třetí skočil Petr Fouček z Protivína (25:35). Z žen byly nejrychlejší Šárka Grabmülerová z týmu BHČB (27:37), Ludmila Dokulilová ze Sokola Stachy (28:26) a Alena Pudilová ze Strakonic, která doběhla v čase 34:42. Z Kocelovic byli nejrychlejší Aleš Vetešík (27:52) a Hana Říská (43:11).

Po doběhu bylo pro účastníky závodu připraveno občerstvení – domácí pečivo, čaj, párek, pivo nebo nealkoholický nápoj. Zatímco se sportovci občerstvovali, organizátoři vyhodnotili pořadí závodníků v jednotlivých kategoriích, vypsali diplomy a připravili ceny pro vítěze. Vyhlášení výsledků proběhlo na prostranství před hospodou. Před polednem byly všechny ceny rozdány, závodníci se rozešli domů, s tím, že na **příští ročník**, který se bude konat **22. září 2018**, zase přijedou. Organizátoři zašli ještě do hospůdky vyhodnotit, zda se závod povedl, jak byli závodníci spokojeni a co zlepšit příště. Když se i oni rozcházeli domů, začalo pršet a déšť vydržel až do neděle. Běh Kocelovice-Hornosín-Kocelovice je už tradiční podzimní akce na Blatensku, na kterou závodníci rádi jezdí. Letos nás potěšila účast běžců z okolních obcí – Hajan, Buzic, Bělčic, Blatné a hlavně z Kocelovic. Kompletní výsledky závodu jsou na www.behej.com.

Martin Holan

Přehled počasí v září a říjnu 2017 v Kocelovicích a nejbližším okolí:

Září 2017 bylo teplotně podnormální. Průměrná měsíční teplota byla 11.6°C, normál je 12.7°C. Nejvyšší teplota byla naměřena 6. září, 22.0°C, nejnižší pak 19. září, 2.0°C. Při zemi byl 18. září slabý mráz -0.6°C. Babí léto se letos v září nekonalo. Srážkově bylo září podnormální. Napršelo 33.1 mm srážek, normál je 46.5 mm. Nejvíce pršelo 1. září, 9.8 mm. V září bylo 16 dnů se srážkami. Slunce svítlo v září 95.4 hodiny, nejvíce 30. září a to 10.0 hodin. V září bylo 5 dnů se silným větrem, jeden s bouřlivým, největší náraz 23.2 m/sek = 83.5 km/hod. byl naměřen 15.9. Dále bylo v září 12 dnů s mlhou, 5 dnů bez slunečního svitu, 16 dnů zatažených, žádný jasný, nevyskytla se již ani bouřka.

Říjen 2017 byl teplotně nadnormální. Průměrná měsíční teplota byla 9.9°C, normál je 7.8°C. Nejvyšší teplota byla naměřena 16. října (uprostřed měsíce se konečně objevilo na několik dnů babí léto) 22.4°C a byla vyšší než zářijové maximum. Nejnižší teplota byla naměřena v závěru měsíce, 1.9°C, při zemi pak -0.7°C. Srážkově byl říjen výrazně nadnormální, napršelo 66.2 mm, normál je 40.1 mm. Nejvíce pršelo 3. září 12.4 mm. Sněhové vločky se v říjnu ještě neobjevily. V říjnu bylo 19 dnů se srážkami. Slunce svítlo v říjnu 90.1 hodin, svit byl podnormální, normál je 112.0 hodin. Nejvíce slunce svítlo 15.9. – 9.8 hodiny. 29. října zasáhl celé území orkán HERWART, na naší stanici byla naměřena největší rychlost větru 31.8 m/sek = 114.5 km/hod. Žádné škody jsme nezaznamenali, jinde byla situace horší. V minulosti jsme měli mnohem silnější větry s maximem dne 28. ledna 1994 - 48.9 m/sek = 176 km/hod. V říjnu 2017 bylo 6 dnů se silným větrem, 2 s bouřlivým, 10 dnů s mlhou, dva dny bez slunečního svitu a 17 dnů zatažených. Naopak ale byly dva jasné dny v krátkém období babího léta.

Vladimír Kovář, 1. 11. 2017
meteorologická stanice Kocelovice

Advent v Lažánkách

Jako každý rok se můžou děti těšit na Anděla, Mikuláše určitě i na čerty. O adventu se rozsvítí na návsi vánoční strom 2. prosince v 17 hodin, budou se pouštět a možná i zpívat koledy a podávat dobrý svačák, přijďte si užít krásnou předvánoční dobu.

Marie Kovářová Lažánky

Jak chcete žít bez koní

To je název písničky, kterou známe v podání Michala Tučného. V Lažánkách už bez koní žít nebudou, protože manželé Dagmar a Jan Hálovi je namalovali na přání rodiny Halaburdů na opravenou zeď. Kdo se vydá z naší obce směrem na Mračov, uvidí vpravo nádherné koně.

Marie Kovářová

Výlet na Šumavu

V sobotu 7. října 2017 se jelo autobusem na výlet Bavorský les - Neuschönau - Stezka korunami stromů výstup na Luzný 1373 m. Počasí zrovna moc nepřálo, ale všem z klubu cestovatelů se líbilo, budeme se zase těšit na jarní výlet.

Marie Kovářová

Posvícení v Lažánkách

Zprávičky z naší školičky

Měsíc září uplynul jako voda. Nové děti si pomalu zvykaly na prostředí mateřské školy, na nové kamarády, paní učitelky.

14. září jsme zhlédli společně s žáky základní školy divadelní pohádku „Princezny jsou na draka“. A protože se nám pohádka moc líbila, návštěvu ZŠ jsme si zopakovali a 25. září zhlédli druhou pohádku od divadélka Okýnko.

V měsíci říjnu si děti užily vycházek s pozorováním přírody a následným tvořením. Podzim nám nabídl jedinečné možnosti. Děti si z vycházek přinesly různé druhy listů, větví, plodů a semen. Barevné listy obtiskovaly a lepily. Ostatní přírodniny využily k vytvoření různých zvířátek.

Také při odpolední tvořivé dílně s rodiči bylo využito různých přírodnin při výrobě „panáčka Bramboráčka“. Ten se všem povedl a svými pestrými barvami rozmanitých přírodnin a listů přispěl k dotvoření právě podzimní nálady.

Zpestřením tohoto období bylo pozorování výlovu Veského rybníka, při kterém děti poznávaly práci rybářů. Ti jim ukázali druhy ryb, které se v našich rybnících chovají.

Koncem října jsme se při „dýňování“ věnovali dlabání, vyřezávání a zdobení dýní, kterými jsme vyzdobili vchod do naší školky. Po tomto tvoření, které se dětem moc líbilo, jsme na louce zhlédli drakiádu. Děti ze základní školy se předvedly se svými draky. Počasí přálo, vítr foukal a byla to velká podívaná, kolik draků se prohánělo vysoko v oblacích.

A co nás čeká dále? Měsíc listopad nám určitě nachystá další radovánky a nebude chybět ani nějaké to divadýlko. A prosinec? To je nejžádanější měsíc v roce, na který se všechny děti moc těší. Proto se budeme připravovat na ty nejkrásnější svátky v roce, na Vánoce.

Alena Mašková, MŠ Lnáře

Podzimní akce v základní škole

Podzim v naší škole je stejně pestrý jako příroda kolem nás. Snažíme se našim žákům vyučování zpříjemnit různými akcemi. Uspořádali jsme pro ně velmi oblíbenou aktivitu s názvem „Hrátky s kaštančky“, která proběhla ve středu 18. října. Žáci jednotlivých tříd vyráběli výtvořky z přírodnin, které si sami připravili a vymysleli. Jako nejlepší výrobek byla oceněna „Sovička“ Barušky Karáskové, žákyně 2. ročníku. Hned druhý den jsme všichni vyrazili na výlov Veského rybníka. I ten patří mezi tradičně navštěvované akce, kde se děti seznamují s prací lnářských rybářů. Vždy ochotný pan Machovec nám připraví „rybí poznávačku“, káď s živými rybami, které si mohou děti zblízka prohlédnout.

Denis s vítěznou hnětynkou

V pondělí 23. října se konala soutěž „O nejkrásnější hnětynku“. Děti si přinesly vlastnoručně nazdobené hnětynky, kterým bylo přiděleno soutěžní číslo, a žáci podle nich přidělovali svůj hlas hnětynce, která se jim nejvíce líbila. Šťastným výhercem se stal Denisek Klaubr, žák čtvrté třídy. Jeho hnětynka byla zvláštní svými rozměry a neobvyklým zdobením, které ztvárňovalo českou vlajku, na níž byl z lentilek složený název naší státní hymny Kde domov můj.

Poslední říjnový den jsme vyrazili na „drakiádu“. Podzimní šedivá louka jako by najednou rozkvetla. Všude poletovali pestré draci, jeden hezčí než druhý. I povětrnostní podmínky nám přály a za nedlouho už draci plachtily v úctyhodné výšce.

Barča s Adamem při drakiádě

Během měsíce září a října nás navštívily dvě divadelní společnosti. První z nich, Divadlo Kolem, si pro nás připravilo krásnou a vtipnou pohádku „Princezny jsou na draka“, která se dětem moc líbila. Druhé představení nám ze svého repertoáru vybralo divadelní seskupení Okýnko. Zahrálo nám podzimní pohádku „Jak se budí příroda“, ve které také nechyběly písničky, humor i ponaučení. I toto představení sklidilo velký aplaus. Ani v listopadu se nebudeme nudit. Pro naše předškoláky připravujeme „Zábavné odpoledne, tentokrát s princem Bajajou“ a pomalu se začneme připravovat na Advent a předvánoční období, které se nezadržitelně blíží!

Zdeňka Jestřábová, učitelka ZŠ Lnáře

Drakiáda 2017

70 let MS Stráže - Lnáře

Hospodář pan Hájek

V roce 2018 oslaví myslivci ve Lnářích 70 let od vzniku svého spolku. Po celou dobu své činnosti byli aktivní nejen při společenském životě v obci, ale i ve své zájmové činnosti při ochraně a chovu zvěře. Byli průkopníci chovu koroptví, zasloužili se o chov divoké kachny po vzoru lesního závodu v Opočně, kde sbírali první zkušenosti. Chov kachny divoké je doposud jejich stěžejním programem. Duší a tahounem práce mysliveckého spolku ve Lnářích je její myslivecký hospodář pan Jiří Hájek starší. Je potěšitelné, že i mezi mladšími členy jsou obětaví, pracovití lidé.

Výstavba voliéry pro chovné hejno divoké kachny

Myslivci ve Lnářích chtějí navázat na úspěšné oslavy 60 let myslivecké společnosti, které vyvrcholily velmi úspěšnou výstavou na Tvrzi ve Lnářích. V roce 2018 začnou oslavy v lednu tradičním již 47. Mysliveckým plesem 27. 1. 2018 s bohatou mysliveckou tombolou. Vyvrcholením oslav bude Dětský den a setkání přátel myslivosti v červnu. Myslivecká společnost v rámci oslav připraví též program o přírodě pro děti ze školy a školky ve Lnářích.

Za MS Stráže – Lnáře
Eduard Levý

MYSLIVECKÝ SPOLEK STRÁŽE – LNÁŘE
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA TRADIČNÍ JIŽ

47. MYSLIVECKÝ PLES

V SOBOTU 27. 1. 2018 OD 20⁰⁰ HOD
V KULTURNÍM DOMĚ LNÁŘE

K TANCI A POSLECHU HRAJÍ KUDRNÁČI

BOHATÁ TOMBOLA, AUTOBUSOVÁ DOPRAVA Z OKOLÍ ZDARMA

BLIŽŠÍ INFORMACE ZAČÁTKEM LEDNA 2018 NA WWW.MSLNARE.CZ A
NA OBECNÍM ÚŘADU LNÁŘE

Obec Lnáře a místní knihovna
zvou na

ZVONKOVÝ PRŮVOD

A
ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO
STROMU
SE SVAŘÁKEM

3. 12. 2017

v 17:00 hod.

Sraz účastníků průvodu
s vlastními zvonky, zvonkohrami
popř. lampiony

v 17 hod.

před Tvrzí

Obec Lnáře pořádá ve Tvrzi

9. 12. 2017

ADVENTNÍ ŘEMESLNÝ

TRH

9:00 – 12:00 hod.

Trocha historie – nikoho nezabije dnes o spolcích a družstvech - I. část

(citace ze zahorčické kroniky z roku 1936)

Spolek potravní ve Lnářích:

Asi v r 1865 byl ve Lnářích založen potravní spolek a zřízena prodejna pod klášterem. A to proto aby židi neměli všechen obchod ve Lnářích sami. Tak byl jeden židovský obchod tam kde se říkalo „u Vondrů“ vedle založny. Druhý tam kde je dnes Dvořák „u panský“. Třetí tam kde je dnes Holub a čtvrtý tam kde je dnes Voříšek.

Prodejna se špatně vedla a prodával s předsednictva kdo přišel, ale do svy kapsy. Spolek se rozpadl a členové přišli o svy podíli. Židi se tomu smáli.

Cukrovar v Blatné:

V Blatné byl založen družstevní cukrovar a v Zahorčicích taky se pokusili pěstovat cukrovku, ale cukrovar řepu málo platil méně než za brambory a cukrovar zašel.

Kasejovický hospodářský spolek:

V Kasejovicích byl založen asi v r 1898 hospodářský spolek pro Kasejovice a okolí. Člen dal 100 K podílu. Spolek objednával uhlí vápno umělý hnojiva. Dal-li si napsati domkář uhlí a přišel-li někdo ...?... dalo se uhlí tomu druhému a domkář chodil dlouhý čas než to uprosil. Rozhodli se domkáři v Kasejovicích a založili spolek „Domkářský pro Kasejovice a okolí. Vedli to vzorně a jak si kdo co dal napsat tak to taky dostal. Ve stanovách je napsáno nepolitický spolek, ale je sociálně demokratický.

Hospodářský spolek měl ohromný obrat ale po válce v r 1919 dostali skladníka Švejnohu který byl pijan a nespolehlivý. Vědělo se že spolek řítí ve zkázu ale nic se nestalo. Ve výboru byli známí.

Jednoho dne asi v r 1921 ohlásil skladník úpadek. Výbor hospodářský musel dáti po 2.000 K. Kdo před úpadkem přišel a řekl skladníkovi tak si mohl ledacos naložit.

Inventář přišel do dražby a veškeré zboží na skladě. Tak tam bylo vagon otrub a .....?..... jako člen předsednictva prohlásil že není možná otruby prodávati na metraky tak že se to prodá vcelku, aby žádný neházel že on to koupí sám a pak přenechá každému dle přání. Otruby koupil ve dražbě 1 q za (bez údaje) ale hned za ně chtěl jednu tolik. Někteří členové v Zahorčicích přišli o 100 K podíli (Tedy všichni).

Případ o hospodářském spolku se zaznamenává jenom jak se „nehospodařilo“

Lihovar ve Lnářích:

Lihovar ve Lnářích byl zabrán pozemkovým úřadem a polovic podíli ponecháno velkostatku Lnářskému a polovic podílníkům z okolních vesnic.

Připravila Marie Vrátná

Pozvánka na Mikulášskou

Obec Lom zve všechny občany na „Mikulášskou nadílku“, která se uskuteční v sobotu 9. prosince od 14.00 hod. v obecním domě. Během odpoledne budou probíhat různé soutěže zakončené nadílkou od Mikuláše a čertů.

Václav Kafka, starosta

Naši jubilanti

V říjnu oslavili manželé Mlíčkoví z Mírče zlatou svatbu. Přejeme vám i do budoucna vše nejlepší, pevné zdraví a mnoho dalších společných šťastných let.

V listopadu oslavila paní Marie Dzamková z Neradova 70 let. Jubilatce touto cestou blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně pevné zdraví, štěstí a životní pohodu.

Václav Kafka, starosta

Vzpomínka

19. října 2017 tomu byly 4 roky, co nás náhle opustil pan Jiří Suchý z Neradova.

Kdo jste ho měli rádi, vzpomeňte se mnou.

Jarka Brožová

Setkání v Mačkově

V sobotu 21. října odpoledne se mačkovská hospůdka opět zaplnila místními v krásně nazdobeném sále. Tentokrát byly důvody ke společnému setkání rovnou tři.

Tím prvním bylo přivítání nově narozených občanků obce. Abychom byli přesní, tak občaneček, jelikož se jednalo o dvě holčičky. Anička Kolářová, která putovala z náruče maminky Zuzky k pyšnému tatínkovi Jirkovi, vše zvědavě pozorovala. Sotva ji ale posadily do připravené kolébky, ukázala všem sílu svého hlasu. Nikol Ročková byla po celou dobu v dobré náladě a z míry ji ani nevyvedlo, když ji rodiče Petra a Jirka naaranžovali mezi starší sestry. Oběma malým princeznám popřála mnoho štěstí do života paní starostka Hana Míková. Rodiče následně obdrželi věčné dárky, na jejichž předání se podílel i pan místostarosta Milan Šmíd. Všem přítomným zarecitovaly pár básniček mačkovské děti, se kterými celé pásmo nastudovala paní Pangráčová.

Jako druhá přišla na řadu zlatá svatba. Letošními oslavenci byli Zdeňka a Josef Vránovi. Jejich život nebyl vždy jen zalitý sluncem. Na společné cestě je čekaly nemnohé překážky i těžké rány osudu, ale společně se jim je podařilo ve vzájemné lásce a úctě, jež k sobě chovají, překonat. Paní Zdena pracovala dlouhé roky v blatenském závodě Tesla a její manžel jako zootechnik v místním JZD. Po revoluci se nechali

zlákat pekařinou a otevřeli malou pekárnu. Brzy se housky, rohlíky, chleba a další dobroty „od Vrány“ staly velmi oblíbené. Někteří neváhali si i o víkendu přivstat, jen aby na jejich stolech zvonělo čerstvé pečivo. Proto zavládlo po Blatné zklamání, když po mnoha letech svoji činnost ukončili a odešli na zasloužený odpočinek. Ve svém věku jsou oba stále velmi čilí a radují se díky své dceři Dáše, kterou s láskou vychovali, ze tří vnuček a dvou pravnuček. Paní starostka jim za vše poděkovala a s panem místostarostou předala dárky. I tuto část zakončily děti veselými básničkami.

Poslední přišlo na řadu setkání s těmi dříve narozenými. Jak paní starostka vtipně poznamenala, má i pokročilý věk určité výhody, neboť člověk nemusí řešit některé věci. Naopak. Může spoustu z nich úplně „vypustit“, může se konečně rozmazlovat, dělat i pošetilá rozhodnutí, která si pěkně po svém zdůvodní. A pokud mu to zdraví dovolí, má před sebou celou řadu možností, jak naložit s volným časem. Po malé pauze už se sálem nesly tóny písní. Na malý taneční parket se mezi prvními osmělili i manželé Vránovi, jimž ostatní vytvořili čestné kolečko. Pak už se jen tančilo, klábosilo, jedlo, pilo a všem dobře bylo.

Martina Švejdivá

Národní hry Šumperk

Celkem devět sportovců z Domova PETRA Mačkov s doprovodem se ve dnech 13. až 15. 9. 2017 zúčastnilo Národních her v atletice a cyklistice v Šumperku. Družstvo ve složení Anna Křížová, Pavlína Trunečková, Jan Wittberger, Kristina Francová, Veronika Moudrá, Dana Procházková, Tomáš Hamáček, Jana Loužecká a Dagmar Jandová přivezlo domů 6 zlatých, 4 stříbrné a 3 bronzové medaile. Všichni podali maximální výkony a vzorně reprezentovali naše zařízení nejen sportovními výkony, ale i svým chováním.

Letos se Národních her v atletice a cyklistice zúčastnilo 130 mentálně postižených sportovců z celé republiky. Poděkování patří trenérkám Domova PETRA Mačkov Janě Čížkové a Evě Hrubé, které se naplno věnovaly přípravě sportovců.

Za Domov PETRA Mačkov

Petra Očenášková, ved. úseku CHB a STD

(redakčně kráceno, úplné znění zveřejněno v Blatenských listech ze dne 29. 9. 2017, č. 16, str. 9)

Zastupitelé obce Mačkov si Vás dovoluji
pozvat na oslavu začátku adventu
ve dnech 25.-26.11.2017

Sobota 25.11.2017 od 14.00 – Příprava adventních věnců

- v sále obecního hostince, se svátečním svařákem, chvilky volně k dispozici, s sebou si přimste ozdoby a svíčky na dozdobení a korpus

Neděle 26.11.2017 od 17.00 – „Rozsvícení vánočního stromu“

- rozsvícení vánočního stromu, tradiční zpěv koled

Milé děti z Mačkova,

srdečně Vás všechny zvou na

Mikulášskou nadílku

v sobotu 9. 12. 2017 ve 14.00 hodin

v sále obecního hostince.

Těším se na Vás, Váš *Mikuláš*

„Když slíbíš, že polepšíš se a odprosíš andělka, možná že se najde přece Mikulášská nadílka.“

Vánoční nadílka kaprů

Zastupitelstvo obce oznamuje občanům Mačkova,

že dne 23. 12. 2017

budou v dopoledních hodinách připraveni k odběru kapří

(přesný čas a místo bude upřesněno místním rozhlasem)

Cena: první kus zdarma, další 50,-kč/kus

„Vánoční bruslení“

Srdečně zveme občany a přátele Mačkova na již 4. ročník vánočního bruslení.

Dne 26. 12. 2017 od 18.00 h.

Zimní stadion ve Strakoněch, doprava vlastní, pro děti i dospělé.

Jubilejní 10. ročník

Westernového dne v Domově PETRA Mačkov

Dne 12. 9.2017 se konal v Domově PETRA Mačkov již 10. Westernový den. Pozvání přijala tato zařízení: DOZP Osek, DOZP Zběšičky, Denní a týdenní stacionář Duha Písek, Domov Libnič a Centrum sociálních služeb Empatie Č. Budějovice, Denní stacionář pro mentálně postižené děti, mládež a dospělé Strakonice, Klíček Tábor, Sociální pohoda o.p.s. Javorník, DOZP Milíře a Domov pro seniory Světlo Drhové.

Program začal představením našeho chovu koní a vystoupení klientů s poníky. Dalším číslem byl Jessie a kůň Puntík, divadlo ToTem s pohádkami a na závěr nám ukázaly svůj program mažoretky PREZIOSO z Blatné. Samozřejmě ani o sportovní soutěže nebyla nouze. K tanci a poslechu zahrála country písničky DJ IRIS. Celé odpoledne provázela, jako každoročně, moderátorka Hitrádia Faktor Jana Křížová.

Domov PETRA Mačkov tímto děkuje sponzorům: Dudák – Měšťanský pivovar Strakonice, a.s., DENTIMED, VESAD s.r.o. – výroba elektronických součástek a POGRR s.r.o.

Za Domov PETRA Mačkov
Petra Očenášková, ved. úseku CHB a STD
(redakčně kráceno, zveřejněno již v Blatenských
listech ze dne 29. 9. 2017, č. 16, str. 9)

Jižanský pohár v mariáši

V Mačkově a v Buzicích se hrál mariáš v rámci turnaje o Jižanský pohár.

Jižanský pohár se výhradně věnuje volenému mariáši s podtitulem „volený dvacetník dvakrát snímaný“. Turnaj je putovní, každé kolo se hraje na jiném místě pod taktovkou místního pořadatele. Zúčastnit se může každý. Průběžné výsledky najdete na webu:

<http://jizansky-pohar.8u.cz/amarias/cs/vysledky/vysledky.php>

Více o mariáši v Mačkově najdete Blatenských listech č. 19.

Této akci předcházely odpolední taneční maratony pro děti, který připravilo duo Jana a Tereza. Perfektně připravená akce, ke které přikládají pomocnou ruku i naši mládežníci, se však nesetkala s takovým zájmem, jaký by si zasloužila. Důvodem bylo nejspíše počasí, které lákalo všechny spíše ven, vychutnat si poslední prosluněný teplý den. Nicméně přítomní účastníci si akci užili.

Festival polévek

Hana Lukášová „Mistr polévek“ v roce 2017, místo medaile získala mistrovskou zástěru, kterou jí uvazuje Zlata Malečková, foto RV

Po výborném umístění řezníka Huga v krajském kole soutěže regionální potravina (viz minulý číslo), míří – tentokrát do Zámlyni – další prvenství na poli pochutin. Zasloužila se o něj Hanka Lukášová ml., která na letošním Festivalu polévek v Blatné získala 1. místo se svojí dršťkovou polévkou (více na jiném místě SOBáčka – pozn. redakce). Vzhledem k tomu, že vítězka je za-

městnankyní řezníka Huga (a svojí polévku testovala na celém pracovním kolektivu), tak se zdá, že tamní výrobky jsou předurčené pro další ocenění. Tímto vítězce gratulujeme a těšíme se, čím dalším nás Hugo kolektiv překvapí.

Dokončené projekty v obci

S koncem roku přichází na řadu také dokončení a řádné vyúčtování projektů, které byly z části financované z grantových programů Jihočeského kraje. Mezi nejvýznamnější patřila „Výměna technologie úpravy vody v Předmíři“, kdy došlo ke kompletní výměně původní technologie. Tento projekt si vyžádal celkové náklady ve výši 761 574, Kč, dotace činila 480 000,- Kč. Mezi další ukončené projekty patří „Nákup vybavení pro JSDH Metly“ a „Nákup vybavení pro JSDH Předmíř“, v rámci nichž došlo k nákupu přileb, obleků, rukavic, svítilen v celkové hodnotě 97 000,- Kč pro každou jednotku, dotace činila 85 000,- Kč pro jednotku. V době uzávěrky tohoto vydání je dokončen také projekt „Výměna střešní krytiny budovy OÚ“, následovat bude vyúčtování – zde celkové náklady činily 750 000,- Kč a dotace činila 220 000,- Kč.

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Marie Minaříková (65), Vojtěch Trnka (81), Marie Malá (73), Marie Skuhravá (77) a Marie Hodková (87)

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme stále zdraví a mnoho životních úspěchů.

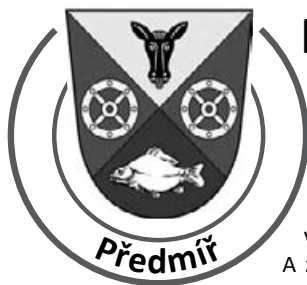
Pavel Karlík, starosta obce

SDH Mačkov a přidružené sportovní organizace
zve všechny místní i přespolní příznivce na

VEPŘOVÉ HODY 1.12. - 2.12.2017
na návsi v Mačkově

PROGRAM:
- v pátek od 19 hodin ovar
- v sobotu od 10 hodin budou k dostání různé zabijačkové speciality (jítrnice, jelita a další výrobky)
- Na spláchnutí a podpoření chutě k jídlu budou k dispozici nápoje alko i nealko.

Rallye Příbram

První říjnová sobota se v našich obcích nesla ve znamení akce, kterou nikdo z místních nepamatuje - napříč obcemi vedla trasa Rallye Příbram. Zhruba 120 posádek se představilo v dopoledním a odpoledním kole. A zájem veřejnosti, místní i přespolní, byl opravdu velký.

Posvícenská zábava

V sobotu 14. 10. 2017 uspořádali členové zastupitelstva Posvícenskou zábavu. Obavy, že o akci s týdenním předstihem nebude zájem, se rozplynuly krátce po začátku zábavy. Sál se poměrně rychle naplnil a kapela „Kudrnáči“ nenechala nikoho dlouho posedávat. A skvělá nálada vydržela některým až do ranních hodin.

Pozvánky do Předmíře

Závěrem mi dovoluji pozvat všechny na akce, které se u nás chystají.

- o První adventní sobotu se bude konat již tradiční rozsvícení vánočního stromu v Předmíři, kterému bude předcházet dopolední pletení adventních věnců.
- o Na tyto akce bychom rádi navázali první adventní neděli veřejným bruslením na zimním stadionu v Příbrami (v době uzávěrky však ještě nemáme pevně potvrzený termín).
- o A poslední akcí je – také již tradiční – Novoroční pochod na Metelskou horu.

Pavel Karlík, starosta obce

Zastupitelstvo schválilo: Pachtovní smlouva na provozování kanalizace s firmou ČEVAK od roku 2018

Zastupitelé se na svém zasedání 26. 10. usnesli schválit Smlouvy o pachtu kanalizace a ČOV s firmou ČEVAK, která má již od roku 2002 ve správě také vodovod městyse. Hlavním důvodem je vysoká odbornost této oblasti, která vyžaduje, aby ji u obce naší velikosti spravovala specializovaná firma a to jak po provozní, tak administrativní stránce. Pro ilustraci na tuto oblast se vztahuje 221 právních předpisů a současně je nutné s provozem kanalizace a ČOV vykonávat nespočet činností, které nejsou zaměstnanci městyse při narůstající byrokracii ve všech oblastech schopni vykonávat jednak časově, jednak odborně tak, abychom se nevystavovali sankcím.

Příklady činnosti související s provozem kanalizace a ČOV:

Oprávnění k činnosti včetně jejich aktualizace: Koncesní listina, živnostenské listy souvisejících s provozem, způsobilost dle zák. 274/2001 Sb., povolení k vypouštění odpadních vod.

Zajišťování technicko-právní dokumentace: Zpracování a aktualizace provozních řádů, kanalizační řád, vodohospodářská evidence dle zák. 274/2001 Sb., vyhl. 428/2001, statistické údaje

Provozní činnosti, obsluha a údržba dle provozních řádů čistírný odpadních vod: hrubá předčištění, lapáky písku a tuků, mechanické čištění, biologické čištění /aktivace/, chemické srážení, čerpací stanice odpadních vod, předčištění, strojní části, elektro, stavební, dálkové ovládání a signalizace, měření, stokové sítě, poklapy, vstupní a revizní šachty, odlehčovací komory, spadiště, shybky, přípojky, ostatní objekty (retenční nádrže), oplocení, příjezdy, přípojky, trafostanice a drobné stavební objekty, individuální činnosti drobné stavební údržby, obnova nátěrů, malby, krytiny a oplechování, ostatní stavební údržba, údržba a opravy zařízení strojně technologicky, elektro, dálkové ovládání, sadové úpravy, sekání trávy, křovin, včetně likvidace.

Materiální zajištění, objednání, doprava, skladování a evidence: trubní materiál, poklapy, skruže, stupadla, mříže, apod., stavební materiál, náhradní díly (čerpadla, elektro, ostatní), pracovní nářadí, ochranné pomůcky.

Zajištění dohod o dodávce energií a surovin: Připojování na energetickou síť, plánování + sjednávání výše odběru a odběrové režimy, činnost energetiky.

Dodávka surovin /koagulát, vápno, aj.: Návrh druhu, provozní odzkoušení, objednání, dodávka, uskladnění, distribuce, stanovování /optimalizace/ dávky, vyhodnocování spotřeby.

Doprava: Doprava pracovníků, materiálů, kalů, speciální techniky, speciální mechanizace, tlakové vozy, kombinované vozy, opravy a údržba spec. techniky.

Oprávněná činnost: Opravy poruch na kanalizačním potrubí, opravy objektů na stokových sítích, opravy přípojek, opravy stavebních objektů – střechy, klempířské práce fasády, podlahy, oplocení, apod., opravy čerpadel a technologického zařízení, elektrozařízení, měřící a regulační techniky.

Monitoring kanalizace: Vizuální kontrola, monitoring s kamerou /předchozí vyčištění ev. odvedení průtoku/, vyhodnocení monitoringu, archivace údajů, návrh nápravných opatření, vyhledávání potrubí a identifikace poruch, vyhledávání poklopů, šachet a potrubí, vytyčování potrubí pro jiné investory, vyhledávání poruch.

Měření průtoku vody: Volné výústě, průtok stokovou sítí, kalibrace měřidel, měření objemovou metodou, návrh způsobu, typu a velikosti měřidla, osazování a přecejchování měřidla, odečty a přenosy průtoku.

Fakturace stočného: Sjednávání dohody, zálohování, srážková voda, znečištění, fakturace stočného, vyřizování reklamací – dobropisy, vymáhání pohledávek, penalizace.

Agenda kontaktu s odběrateli: Smlouva s odběrateli, vyřizování stížností a podnětů, informace o plánovaných akcích a haváriích, informace pro tisk.

Laboratorní kontrola: Odběr, doprava a skladování vzorků, laboratorní rozbor, zajišťování chemikálií, přístrojů, externí zajišťování rozborů /těžké kovy, kaly/, speciální stanovení.

Navíc další balík různých výkazů, přehledů, hlášení, které se v různých intervalech musí vyplňovat a odesílat na různé úřady.

Co se týká kalkulače stočného v minulých letech, tak ztráta dotovaná městysem se ročně pohybuje kolem 550.000,- Kč, když do příjmů se započítává vybrané stočné a poplatky za likvidaci kalů např. z jímek domácností. Ve výdajích jsou opravy, spotřeba vody a el. energie na ČOV, pohonné hmoty, rozbory, chemikálie, mzdy, odpisy a služby.

ČEVAK s každým majitelem nemovitosti napojené na kanalizaci uzavře do konce roku 2017 po vyplnění dotazníku novou smlouvu na stočné, respektive dodatek ke stávající smlouvě na vodné Od roku 2018 bude stočné účtovat ČEVAK společně s vyúčtováním vodného.

Kalkulaci navrhuje ČEVAK, ale schvaluje městys, tak nikdo nemusí mít obavu, že by došlo ke zvýšení ceny bez vědomí městyse, který nemá v plánu ceny zvyšovat, ale bude ztrátu dotovat tak, jako doposud.

Kalkulace na rok 2018 jsou proto nastaveny tak, aby cena pro občany zůstala stejná.

Nejlépe to jde ilustrovat na základě průměrné roční spotřeby vody v ČR 35 m³/osobu:

V Radomyšli je nyní cena na osobu 345,-Kč vč. DPH od roku 2018 to bude 10,01 Kč/m³ vč. DPH x průměrná spotřeba na 1 osobu 35 m³/rok = 350,35 Kč vč. DPH/osobu.

V místních částech je na osobu 58,-Kč vč. DPH a od roku 2018 to bude 1,64 Kč/m³ vč. DPH x 35 m³ = 57,40 Kč vč. DPH.

Tento systém platby za m³ je oproti stávající paušální platbě na osobu spravedlivější v tom, že každý zaplatí za množství vypouštěné vody.

Výpočet stočného: spotřebovaná voda x cena za 1 m³. Kdo není napojen na veřejný vodovod a využívá vlastní zdroj, musí si buď osadit vodoměr na svůj zdroj vody nebo se mu stočné vypočítá podle průměru 35 m³/osobu/rok. Pro majitele rekreačních objektů bude výhodou, že ČEVAK se s nimi individuálně projedná, jakou část roku rekreační objekt využívají a podle toho zaplatí vysoké stočné. Používá-li někdo vodu na zalévání nebo napouštění bazénu a prokáže, že vodu nevypouští zpět do kanalizace, nebude mu účtována.

Městys má schválenou dotaci na rekonstrukce sportoviště u ZŠ

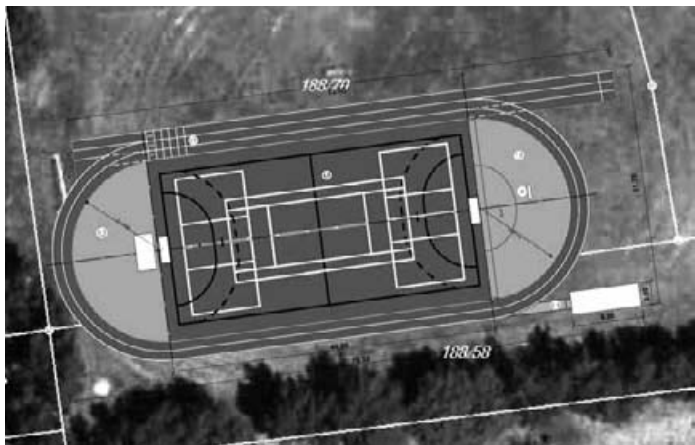

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR schválilo městysi dotaci v rámci DT č. 6 na Podporu obnovy sportovní infrastruktury. Stavba

bude zahájena v letošním roce a dokončena na jaře 2018 jak nám to dovolí počasí. Výběrové řízení vyhrála firma SWIETELSKY stavební s.r.o. s cenou 6.644.600,47 Kč včetně DPH. Dotace by měla činit 4.568. 576,- Kč. Na stávajícím venkovním travnatém sportovišti z 80. let minulého století, které se nachází na pozemcích městyse p.č. 188/58 a 188/70, které bezprostředně navazují na areál základní školy, vzniknout 160 m běžecká dráha se sprinterskou rovinkou dl. 72 m (včetně doběhu). Uvnitř běžecké dráhy bude víceúčelové hřiště na basketbal, streetball, volejbal, nohejbal, házenou, tenis, florbal a malou kopanou.

Mladí atleti přivezli z Blatné medaile

Dne 22.9. se na stadionu v Blatné konaly podzimní lehkootletické závody, na nichž se výsledkově neztratili ani naši žáci. V konkurenci dalších škol z okresu vybojovali stříbrné medaile Jakub Kraus ve výšce starších žáků za výkon 150cm, Štěpánka Hřebíčková ve výšce starších žákyň (120cm), Kristýna Nováková ve skoku dalekém starších žákyň (370 cm) a třetí místo získal Martin Šūs ve sprintu mladších žáků na 60m. Školu dále reprezentovali Daniela Henkenová, Iveta Hochtová, Jenifer Lacková, Jana Tomaševičová, Adéla Kloudová, Zdeňka Kabourková, Šárka Kozáková, Vendula Bendová, Martin Jiřík a Jan Hrouda.

Všem děkuji za úspěšnou reprezentaci naší školy a dík patří i paní učitelce Šišpelové Irové za přípravu žáků.

Jan Vlažný

Vítání občánků

V sobotu 14. října 2017 se konalo na Úřadu městyse Radomyšl vítání nových občánků. Slavnostní uvítání dětí do života narozených v období od 1. 4. 2017 do 30. 8. 2017 se konalo v obřadní síni radnice. Přivítáno bylo celkem 14 dětí, mezi nimi i jedna dvojčata.

Všechny přítomné přivítal předseda sociálního a kulturního výboru městyse p. Pavel Kříž. Poté vystoupily děti z mateřské školy Radomyšl pod vedením učitelek pí Zuzany Gajdové a pí Šárky Hanzlíkové. Jejich překrásné vystoupení sklídilo velký potlesk.

Následoval projev starosty městyse pana Ing. Luboše Peterky. Rodičům popřál hodně zdraví a úspěchů při výchově dětí a novorozencům občánkům, aby vyrůstali do síly a krásy k radosti nás všech.

Novopečení rodiče se podepsali do pamětní knihy městyse. Zároveň s přáním předal starosta rodičům pamětní list k narození dítěte, finanční dárek od městyse a maminkám růže a drobný dárek pro miminka.

Olga Majerová

Divadelní spolek Radomyšl = = Vyprodaná Sokolovna

Po velmi úspěšném provedení opery Bedřicha Smetany „Prodaná nevěsta“ bylo nesmírně těžké nabídnout publiku další hudební titul. Vybíralo se z mnoha světových operet významných skladatelů. Selekci zůstal na stole Piskáčkův „Tulák“. Málo kdo z nás o tomto díle něco věděl. Ano, tulácká píseň „Když z jara první vonný květ“, ale to bylo vše. Celý soubor se zakousl do této hry po kouskách a nikdo si, kromě režiséra Richarda Semiginovského, nedovedl představit toto dílo v celku. Pro něho to bylo tisíce hodin práce! Bez tak zapáleného člověka by určitě naše divadlo nebylo, jaké je dnes. Pro nás se najednou objevilo nádherné dílo plné krásných melodií, jak lidových, tak kompozičně propracovaných. Zpěvy – Tuláka (V. Bryndy), Wortha (M. Levý), Ralfa (M. Žitný), Marry (P. Kučerová), Betsy (T. Mrázková), Paddy (L. Mráz) a všech hlasech ve sboru se autorovi velice povedli. Na celém představení se podílelo cca 40 členů a ochotníků!

Písňě jsme dostávali postupně během zkoušek, tak aby bylo možno zformovat jednotlivé výstupy. Dílek po dílku jsme skládali tuto hru. Do našeho kolektivu přišel jako tulák „TULÁK“ – Viktor Brynda, který měl již zkušenosti z divadelní tvorby na západě Čech a hned dostal hlavní úlohu v tomto představení. Obsazení postav měl v rukou režisér R. Semiginovský a podle ohlasů diváků se mu to opravdu povedlo. Každému role seděla téměř na tělo. Společně se scénou, zvukem a osvětlením jistě diváka vtáhlo toto představení do děje.

Sokolovna v Radomyšli praskala ve švech. Napětí před premiérou jsme si prošli v generálce, kterou jsme nabídli pro charitativní organizace v Mačkově, Oseku a Radomyšli. Premiéra se uskutečnila 14. října a podle Vás diváků se snad velice zdařila, stejně jako další tři představení v Radomyšli. My jsme si představení dokonale užívali a pro nás „herce“ bylo krásné každé představení, protože jsme měli vždy báječné publikum, které dokázalo vždy výborně reagovat i přes fakt, že představení trvalo cca tři a půl hodiny. Věřte, že na začátku přípravy tohoto díla jsme nečekali, že to obsáhne tento čas. Zkoušky jsme měli čtyři až pět hodin v celku, abychom dali dohromady toto představení. V Radomyšli jsme napočítali téměř tisíc návštěvníků ve čtyřech představeních.

Na jaře příštího roku vyjedeme s touto operetou do blízkých měst – Blatná, Strakonice, Písku, Volyně a možná i dále – uvidíme. Termíny včas dáme vědět. Sledujte naše stránky www.dispora.cz. Představení plánujeme na duben 2018.

Tímto chci poděkovat všem, kdo se na této divadelní akci podepsali.

Náš spolek Vám - divákům - tímto děkuje za krásné ovace při děkovačce.

Těšíme se na shledanou na jaře.

Lubomír Mráz

Nejmladší hasiči z Leskovic byli na své první soutěži v Katovicích

Běželi poprvé, přípravu měli jen jednou na Drahách v Leskovicích a i tak se umístili na krásném pátém místě a díky skvělé přípravě katovických získali svůj první pohár a úžasný dort se spoustou maličkostí. S velkou pomocí Davida, Kuby a Honzy si děti užily báječné sobotní dopoledne. Díky fandícím maminkám si všichni vychutnali i tu pravou soutěžní atmosféru.

M. Kadečková

Bábinky v akci

Dne 30. 8. Vyrazily bábinky na výlet do Dobříše. Nejdříve navštívily Starou Huť s památníkem Karla Čapka. Tam se nám všem velmi líbilo. Vřele doporučujeme jako rodinný výlet.

Autobus nás převezl na Dobříš, kde jsme nejdříve prošly zahrady, zastavily se u velké a krásné kašny. Následovala prohlídka zámku od historických místností po současnost. Dříve to bylo sídlo spisovatelů, v současnosti v rámci restituce vráceno šlechtickému rodu Colloredo - Mannsfeld. Krátký čas před svou smrtí tam bydlela Adina Mandlová. Součástí prohlídky byla i výstava historických velocipedů. Výlet byl klasicky zakončen prohlídkou městečka a hlavně místních restaurací a cukráren.

Po celou dobu bábinky svědomitě udržují v pořádku obecní záhony, kterých stále přibývá. Pomohly i při generálním úklidu kostela sv. Martina po jeho rekonstrukci. Dostavily se v hojném počtu.

Leskoviccké rozloučení s létem proběhlo ve velmi humorném duchu. Vtipná tombola, kterou připravila paní Hradská, pobavila všechny přítomné. Výhry jako pobyt v Alpách, automobil, Vysoké Tatry apod. rozesmály každého výherce. Potěšila nás návštěva pana starosty.

Pro velký zájem se jelo opět na Všechnopárty. Tentokrát nás jelo třicet. Hosté pana Šípa byli pínové Milan Štáidler, Jaroslav Svěcený a Jiří Lábus. Atmosféru těchto představení je tak pěkná, že v příštím roce vyrazíme zase.

Ve dvou skupinách se jelo na Šumavu v rámci programu národního parku Dostupná Šumava, který umožňuje méně mobilním dostat na pro ně jinak nedostupná místa.

Do divadla Hybernia nás jelo dvacet na narozeninový koncert paní Hany Křížkové. Slavila své 60. narozeniny. Obdivovali jsme její hlas, přirozenost a nasazení, s jakým zpívá.

Zlákaly nás farmářské trhy v Chlumanech. Nabídka v bylinkové zahrádce i ve stáncích byla pestrá. Kolektivně jsme nakoupily chleba, zabijačkové dobroty, kytičky aj. důležité věci. Pobyt nám zprjemnila místní kapela a dle libosti každého posezení venku i vevnitř.

Božská Sarah v podání Ivy Janžurové a Kryštofa Hádka (osobní tajemník Pitou) byla opravdu božská. Jeli jsme na ní do Blatné, neboť ve Strakonících už bylo vyprodáno.

Pochod směr Láz, Leskovice byl rozloučením s výlety do přírody. Po cestě jsme se zastavily na kávičku v Leskovicích, kde nám k tomu přidaly i nějaké dobroty. Počasí nám ukázalo svou vlídnou tvář, a tak to bylo velmi příjemně strávené odpoledne.

Sami vidíte, že nápady nám nedocházejí, a tak pojedeme ještě do Vánočního muzea u Karlových Varů a čeká nás mikulášské posezení.

Dostupná Šumava = = nádherný výlet

Projektu Správy NP a CHKO Šumava, který umožňuje méně mobilním lidem a seniorům navštívit krásné kouty Šumavy, jsme se ve dvou skupinách zúčastnili ve dnech 21. 9. a 5. 10. 2017. Odjezd byl ráno v půl sedmé z Radomyšle do Sušice autobusem STTRANS a poté tzv. Zeleným autobusem.

Vyjelo se směr Rokyta, kde je Informační centrum, muzeum o životě obyčejných lidí na Šumavě, jejichž činnost byla převážně vázána na zpracování dřeva, od lesa až po odběratele - věru nelehká práce. Pestrost kamenů ze Šumavy ve venkovní expozici leckoho překvapila. Přejeli jsme podél Vchynicko -

Tetovského kanálu na Tříjezerní slať, kde si v krátkém úseku mohl každý projít rašeliniště s typickými rostlinami pro tuto oblast. Zajímavostí byla zde rostoucí masožravá rostlina. Dozvěděli jsme se, jak se rašelina těžila, zpracovávala a využívala. Poté jsme dorazili na horu Poledník s rozhlednou. První skupina měla bohužel špatnou viditelnost. Zato druhá parta měla dle slov průvodkyně jednu z nejlepších viditelností v roce. Sice za cenu velmi prudkého větru, ale stálo to za to. Výstup úplně nahoru dalo jen pár zdatnějších jedinců, ale i z oken v dolejších patrech bylo vidět až na Alpy. Uvnitř rozhledny se nachází expozice odposlouchávacího zařízení STB.

Přes Javoří pilu a Modravu jsme dorazili na Březník, odkud byl nádherný výlet na Luzný, na jehož vrcholku je kamenné moře. Na Březníku se nachází infocentrum a muzeum Karla Klostermanna. Na Kvildě v infocentru nám promítli film Kvildská Šumava. Ve vyhlášené pekárně a cukrárně se každý dle libosti posilil dobrotami. Na Bučině, bývalé nejvyšší osadě ČR, jsme s obdivem pozorovali, jak si příroda dokáže sama poradit s obnovou lesů po orkánech.

Na Alpské vyhlídce jsme si jednou nohou šlápli do Německa, prošli kolem venkovního oplocení státních hranic před revolucí a zasedli v hotelu na kávičku a výborný zákusek. Bonusem byl nádherný výhled do krajiny z hotelové terasy. Poslední zastávkou byly Knížecí pláne se starým hřbitovem, pozůstatky německého kostela a památníkem padlých z 1. světové války. Po cestě jsme viděli vojenské bunkry.

Konec výletu byl přes Rechle do Sušice. Rozloučení s perfektní a milou průvodkyní Veronikou a potom už domů. Příjemně unaveni a plni zážitků jsme před půl šestou dorazili do Radomyšle. Pro úžasné zážitky všem doporučujeme.

Poděkování patří organizátorům zájezdů pí Janoušové, Klasové a V. Peterkovi a za spolupráci paní Chalupské a B. Matouškové.

za bábiniky S.K.

Aktuality z Obce baráčnické

- Baráčníci z Radomyšle podpořili finančně i svojí účastí akt odhalení pomníku Karlu Havlíčku Borovskému na kopci Hůrka u Mačkova. Jedná se o jediný pomník tomuto slavnému spisovateli a novináři v Jihočeském kraji.

- Část baráčnické základny reprezentovala Radomyšl na svatováclavských hodech v Kostelci u Kyjova. Byla zde tančena „česká beseda.“

- Dne 29. 10. 2017 se uskutečnilo valné volební zasedání Obce baráčnicků v Radomyšli, kde bylo zvoleno nové konšelstvo. Přijeli spřátelené obce X. župy a též nás navštívili členové Jednoty K. H. Borovského.

Júzková Zd., OB Radomyšl

Více než poklad je fungující parta

Mám radost, že se dílo podařilo. Ty naše báby i nebáby se sešly ve velkém počtu na úklid kostelíčka sv. Martina v Radomyšli. Opravdu, čekalo nás práce jak na kostele. Po opravě a vymalování byl před námi velký úklid. Kdo to zvládne uklidit? Přišla jsem na smluvený čas a s pusou dokořán koukám, co ty lidičky tady? Tak krásný den, i sluníčko se usmívá, a tak mám neskonale radost. Říša už režuruje i tuto sešlou partu dobrovolníků. U DPS stojí fronta na vodu, odkud jako včelíčky poletují ženy s kyblíčky, kde jim pí Matoušková čepuje vodu na mytí. Každá máme svůj úsek a už to jede.

Při práci jsme se zapotily a i zasmály. Dobrý Bože, říkám si, jak je to fajn, když jsme se takhle seběhly a můžeme všechny neuduhy i starosti na pár hodin hodit za hlavu. Komu všemu mám poděkovat? Asi by to byl velký seznam.

Unavení se rozcházíme na všechny světové strany domů přes náš vyparáděný rozkvetlý městys Radomyšl. Máme tu hezké osázené kvetoucí záhony, které obdivují i přijíždějící návštěvníci na divadelní představení „Tulák“. Nadšení odjíždí plní dojmů z nádherného vystoupení.

Je krásný ten BOŽÍ SVĚT! To je bezva, že se máme! Tak díky Bohu společnými silami jde všechno lépe a proto DĚKUJI, DĚKUJI VŠEM za krásný den a jdu spát s moc hezky prožitým dnem.

Anna Pichlíková

Halloween po česku

Naši rodiče a prarodiče slaví sv. Věch svatých tichou vzpomínkou, setkáním s přáteli a s rodinou, ozdobí a osvětlí hroby zemřelých.

V jiných zemích tento svátek slaví vesele. Průvody, výzdoba dýněmi a strašidly v podobě koček, sov aj. Jinde zase houduje celá rodina na hrobu zemřelého a povídají si s ním. Zvyků je mnoho, i když někteří

tvrdí, že je to pohanský / keltský/ svátek, tak věřte, že první zmínka pochází z Irska, kam byl svátek přenesen z Říma. Američané jej pojali komerčně atd. Co kraj to jiný zvyk.

Mladší generace díky cestování, výuce cizích jazyků některé tyto zvyky přebírá. Nejvíce se rozšířily lampionové průvody, vyřezávané dýně a jiné ozdoby na zahradách a zápražích.

V Radomyšli jsme letos k tomuto vytvořili ještě Výstavu duchů a dýní. Sešlo se neuvěřitelné množství výrobků od školky, školy až po studenty SPŠ. V prostorách staré komendy, kde je naprostá tma a atmosféra, svítilo po celý večer 131 svíček v dýních, lucerničkách, na šibenici, v kotli, na hradě, při čarodějném hodování atd. Zpestřením průvodu byla střelba mušketýrů a pečení buřtů. Poděkování za tuto akci patří hasičům, svazu žen, škole, školce a Střední průmyslové škole Strakonice.

Největší odměnou pro nás jsou rozzářené oči dětí, jejich radost, úžas a milé komentáře. Potěší i spokojení rodiče, prarodiče a jejich uznání nám dodá elán na další akce.

za pořadatele B.M.

Česko zpívá koledy

v Radomyšli 13. 12. 2017

od 17.45 hod.

na Maltézském náměstí

Zprávy z DPS Radomyšl

3. 10. Pani učitelka Irenka Petříková nám vyzdobila výlohu DPS podzimními motivy. Její dětičky z MŠ jsou velice šikovné.

13. 10. Nám vyměnil zámek u vchodových dveří ochotný a zručný pan Jan Rončka. Zásahu má i podnikatel pan Miroslav Žák, který zámek obstaral. Dveře jdou dobře zavírat a je třeba, aby si toho obyvatelé vážili a zacházeli se zavíráním šetrně, což je i na dveřích uvedeno.

13. 10. Obyvatelky DPS navštívila paní Růžena Filcová, která se přestěhovala z Radomyšle do Domu pečovatelské služby v Blatné. Přinesla nám výborné koláčky. Její přítomnost nás velice potěšila.

14. 10. Nás přijel pozvat pan starosta Blatský z Chrástovic na kapelu Kůrovci, která vystoupila v Pohostinství v Chrástovicích.

16. 10. Prostřednictvím rozhlasu městyse, byli vyzváni farníci a obyvatelé Radomyšle Farním úřadem, aby pomohli s úklidem kostela sv. Martina.

17. 10. Se sešlo velké množství obětavých žen i mužů a ochotně, hlavně muži pomáhali s nošením vody.

19. 10. Totéž se opakovalo s úklidem, který byl ve čtvrtek dokončen.

26. 10. Jsem všem nechala zahrát za pomoc při úklidu prostřednictvím Českobudějovického rozhlasu. Je dobré, když všichni táhnou za jeden provaz, ale musím poznamenat, že se při úklidu jednalo převážně o důchodce. Snad se ostatní zamyslí?

27. 10. Jsme přivítali na zahradě hejno sýkorek. Jedna obyvatelka jim už připravila krmítko.

29. 10. Se opět konala mše svatá v kostele sv. Martina. Kostel prý byl zcela zaplněn, též rodiči s dětmi.

11. 11. Má svátek Martin a současně jsme si připomněli Den válečných veteránů (r. 1918).

12. 11. Bylo v Radomyšli Martinské posvícení.

17. 11. Je státní svátek – Den boje za svobodu a demokracii (r. 1939 a r. 1989)

24. 11. Uplyne 30 let od úmrtí PhDr. Bohumíra Lifyky.

6. 12. Všechny děti, se už těší na Mikuláše s doprovodem.

6. 1. 2018 Je den Tříkrálů. Dle sdělení ředitelky Charity budou obcházet domácnosti a ostatní objekty. od 1. 1. do 14. 1. 2018. Očekáváme je i v DPS v Radomyšli.

Jelikož toto číslo SOBáčku je letos poslední, příští číslo vyjde až v lednu 2018 a kvapem se k nám blíží nejhezčí svátky v roce „Vánoce“, dovoluji si je připomenout i těmito verši:

Vánoční rozjímání

Za okny třpytí se sněhová nadílka,
záclony provoní anýz a vanilka.

Vánoční koledy zpívají andělé,
zas přijdou Vánoce šťastné a veselé.

Až z kostelíčka milého jasný hlas zazní zvonů,
srdce nám zjihne a my se ve vzpomínkách
na chvíli vrátíme domů.

Vánoce, tenkrát to byla krása,
byla tu máma a byl tu táta

a naše oči zářily jak nad Betlémem hvězda.

Opět jsou tu Vánoce, tak jak je všichni známe,

Přeji, aby byly šťastné a veselé, starosti ať netrápí Vás žádné.

„Pokoj lidem dobré vůle“

Radostné prožití Vánoc a úspěšný nový rok 2018 přeje celé redakci,
všem dopisovatelům a čtenářům ze srdce Jiřina Machníková

Pozvání na Adventní setkání v Sedlici

Město Sedlice Vás zve na „Adventní setkání“ – (kulturně – tržní akci) která se uskuteční v sobotu 2. prosince 2017 na náměstí T. G. Masaryka v Sedlici.

Kulturní program bude zahájen ve 14,30 hodin adventním trhem. V kulturním programu nebude chybět tradiční vystoupení žáků Základní školy a Mateřské školy T. G. Masaryka v Sedlici. Pro malé návštěvníky, ale nejen pro ně, je připraveno představení loutkového divadla „Teatr Pavla Šmída“, které uvede „Větrnou pohádku“. V chodbě radnice bude přijímána „Ježíškova pošta“ – přáníčka od dětí Ježíškovi – s prosbou o vyplnění tajných přání (přáníčka bude možno vyrobit přímo na místě v „dílňě svazu žen“).

Návštěvníci adventního setkání si budou moci nakoupit vánoční dárky a obdivovat celou řadu výrobků regionálních výrobců jako např.: výrobky sedlické paličkované krajky a dokonalé repliky historického skla z bělčické sklárny, nebude chybět tradiční „dílňa“ svazu žen, kde si budou moci všichni vyrobit přáníčka a různé dárky s vánoční tematikou, umělecké perníčky paní Čelkové z Dobšic – včetně ukázek zdobení, křehké kouzlo skleněných figurek paní Hálové z Lažánek, bude možné nakoupit až 140 druhů koření a kořeníčích směsí z různých koutů světa u pana Stibůrka za velmi příznivé ceny, u paní Lindy Casanova si můžete nakoupit bohatý sortiment cukrářských výrobků a vánočního cukroví.

Odpoledne bude zakončeno slavnostním rozsvícením vánoční výzdoby města.

Česko zpívá koledy

Český svaz žen Sedlice za podpory města Sedlice se v letošním roce opět zapojí do celorepublikové akce „Česko zpívá koledy“, která se uskuteční 13. 12. 2017 v 18.00 hodin, kdy se spojí regiony a náměstí se rozezní vánočními koledami. Pojdme si společně zpříjemnit adventní čas a již posedmé si ve stejný den a stejnou hodinu zazpívat několik stejných koled. Zazpíváme si společně tři koledy, které již známe: *Nesem vám noviny, Narodil se Kristus Pán a Půjdem spolu do Betléma.*

Přidejte se k nám!

Novoroční sešlost

Město Sedlice Vás srdečně zve na „Novoroční sešlost“, která se bude konat 1. 1. 2018 od 16 hodin. K poslechu, zpěvu a dobré pohodě bude hrát „Kapela – Václava Kováře z Oseka“. Tradičně budou připraveny prostředky na zahřátí a proti nachlazení (např.: čaj ovoněný produktem z Božkova a pro dámy teplý punč z griotky). Setkání bude zakončeno tradičním téměř deseti minutovým ohňostrojem. Přijďte přivítat společně nový rok.

Jiří Rod, starosta města

Tříkrálová sbírka

v Sedlici

se koná

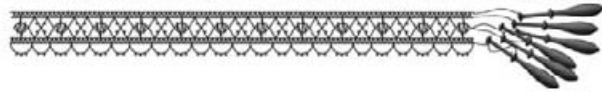
v neděli

7. ledna 2018

IV. ročník soutěžní přehlídky
v oboru paličkovaná krajka "Sedlice - 2018"

BIENÁLE SEDLICKÉ KRAJKY

Sedlická krajka vyhláší pro všechny KRAJKÁŘKY:

Na oslavu 100. výročí vzniku Československa jsme pro Vás vybrali jako téma:

Ta naše země česká ...

I. kategorie do 15 let (děti) - Z našich luhů a hájů ...

Rozhlédněte se a převedte na krajky krásy naší vlasti. Upalíčkovat můžete jak zástupce ze zvířecí říše, tak zástupce z říše rostlinné.

II. kategorie od 15 do 100 let - Ta naše země česká ...

Rozhlédněte se a převedte na krajky krásy naší vlasti. Upalíčkovat můžete jak zástupce z naší bohaté flóry a fauny, tak případně celé scenérie. Můžete použít nebo zkombinovat státní znaky, barvy, symboly. Vyberte něco, co je pro naši vlast typické a charakteristické, co je spojeno nejen s naší přírodou, ale třeba s naší historií, folklórem ...

Bienále proběhne 11. 8. 2018 v rámci Krajkářských slavností v Sedlici u Blatné.

Veškeré informace a přihlášku najdete na www.krajky-sedlice.cz
V případě dotazu se neváhejte obrátit na Martinu Srbovou: tel: 383 493 095, e-mail: info@krajky-sedlice.cz

Adventní koncert

Kostel sv. Jakuba v Sedlici

Neděle 10. 12. v 17 hodin

Lucie Hilscherová

mezzosoprán

Zdeněk Rys - hoboj

Jan Kalfus - varhany

Aktuality z MŠ v Sedlici

V pondělí 4. září jsme zahájili nový školní rok a přivítali děti společně s malovanými pohádkovými postavkami, které na ně čekaly před vchodem do mateřské školy. Novým maličkým návštěvníkům pomáhají překonat smutek z odloučení od své maminky a dalších členů rodiny. Padesát šest zapsaných školáčků se schází ve dvou třídách – Berušky a Zajíčci.

14. 9. se všechny děti pokusily o svůj sportovní výkon v soutěži pořádané Základní školou v Sedlici s názvem - BĚH SEDLICKÝCH NADĚJÍ. Zde se děti setkaly se svými kamarády, kteří jsou již žáky první třídy základní školy. Za snahu dostali všichni účastníci malou odměnu. V jednotlivých kategoriích byli vyhlášeni tři nejúspěšnější borci.

19. září navštívilo mateřskou školu „Divadélko divů“, které dětem předvedlo zábavnou formou umění žonglování, jízdy na jednokolce, akrobatické kousky pejska a další dovednosti. Děti se také aktivně zapojily například v točení obručí.

V úterý 10. 10. nás navštívil příslušník policie podpraporčík Martin Tůma z obvodního oddělení v Blatné. Zajímavou formou seznámil děti se správným chováním v silničním provozu. Děti si se zaujetím prohlédly potřebné vybavení důležité pro práci policie. Za aktivní přístup při besedě obdržely omalovánky s bezpečnostní a policejní tematikou.

11. 10. jely děti vlakem do Rojic, na výlov Velkorojického rybníka, kde se podrobně seznámily s rybářskými potřebami, poznávaly mnoho druhů ryb. Zajímavé dopoledne podpořilo i slunečné a teplé počasí. Vzpomínky na zážitky z tohoto výletu si děti vyprávěly ještě několik dní.

17. 10. jsme si všichni užili pěkné chvíle při hudebním vystoupení s názvem „Jak se rodí kytara“. Během celého programu byly děti velmi aktivní, vesele zpívaly známé dětské písně a radostně tančily. Pohádka „O ježkovi“, kterého si všechny děti

pochovaly a pohladily, nás seznámila s výrobou kytary. Tento proces si mohou děti kdykoli připomenout při vybarvování omalovánek.

24. 10. odpoledne přišli rodiče za svými dětmi do mateřské školy, kde společně tvořili výrobky s podzimní tematikou: skřítko z listí, Podzimníčka ozdobeného přírodninami a lucerničku. Hotové výrobky si odnesly děti do svých pokojíčků.

25. 10. si malí zahradníci zahráli na velké pomocníky a svými hrabičkami prováděli podzimní úklid listí na školní zahradě.

Máme již mnoho společných zážitků a těšíme se na další!

Za MŠ Sedlice Zdeňka Rodová

Podzim v ZŠ Sedlice

Po zahájení školního roku se provoz ve škole dostal do normálu – nové poznatky, zkoušení úkolů, písemky. Kromě běžných činností se mohou žáci účastnit dalších aktivit. Na škole funguje několik kroužků – paličkování, hra na kytaru, výtvarný, keramický, modelářský, florbal, karate, taneční, sportovní hry, zpívání s kytarou, stolní tenis a od letošního září opět výuka hry na flétnu.

Drakiáda

Podzim patří tradičně také školnímu turnaji ve stolním tenise, ze kterého po měsíci vzejdou reprezentanti pro okresní kolo. V něm naši borci obsadili 3. místo v kategorii starších žáků, 3. místo v kategorii mladších žáků a starší žákyně zaslouženě zvítězily a postoupily do krajského kola.

Okresní kolo ve stolním tenise

Úspěšná atletická reprezentace

Tradicí se také stala podzimní atletická soutěž v Blatné. Naši žáci předvedli letos opět výborné výkony, devítičlenná výprava přivezla 12 medailí. Zlaté medaile získali K. Brabcová na 60 m, F. Augustin na 1000 m, J. Navrátil v dálce a štafeta mladších žákyň. Stříbro získali D. Míčka na 1500 m, J. Doupovec ve vrhu koulí, K. Dolejšová ve skoku vysokém, F. Augustin na 60 m, K. Brabcová v dálce a na 600 m, a štafeta starších žáků. Bronz vybojovala Š. Klímová na 60 m.

Pošesté jsme uspořádali sedlický Běh naděje, přálo nám i počasí.

Škola se zúčastnila projektu „Záložka do knihy spojuje školy“. Díky tomuto projektu jsme se seznámili se žáky ZŠ Spišské Podhradie.

Třídy se rozjely na různé exkurze, které budou pokračovat v průběhu celého školního roku.

A co nás v nejbližší době čeká? V listopadu „oblíbené“ třídní schůzky, vystoupení žáků na předvánočních akcích, mikulášská nadílka, vánoční prázdniny. V listopadu by měla proběhnout okresní kola v halové kopané a ve florbalu, kam určitě vyšleme naše reprezentanty. Devátáci již nyní vybírají budoucí střední školy. V prosinci proběhne druhý Vánoční workshop, jehož první ročník byl velmi úspěšný.

Marek Charvát, ředitel školy

Běh sedlických nadějí

Vyrábění záložek

AME - Coimbra - Portugalsko

Na Akademické Mistrovství Evropy (AME) do Portugalska se letos nominoval trenér a reprezentant sedlického oddílu karate - Marek Pohanka. Závodil v obou disciplínách /kata i kumite mužů do 60kg / a reprezentoval celou Českou Republiku. Jak v kata, tak v kumite se nakonec probojoval do čtvrtfinále, kde přišel o medailové šance s domácími závodníky. /2:3 v kata, 3:4 v kumite/.

BUDAPEST OPEN 3. místo pro Marka Pohanku

Výborný výsledek sedlického karatisty a trenéra oddílu SK NAKAMA SHOTOKAN Sedlice! Po loňském druhém místě opět na stupni vítězů! Mezinárodní turnaj v karate s letošní účastí okolo dvou tisíc závodníků z celého světa se stává velmi prestižním v Evropě.

O to víc je ceněn úspěch sedlického karatisty, který byl v kategorii kata seniorů i nejlepším z českých reprezentantů.

SK NAKAMA SHOTOKAN Sedlice 3. kolo KL Nové Hradky

V sobotu 30. 9. 2017 se v Nových Hradech konalo 3. kolo Krajské ligy Jihočeského svazu karate. Svůj výsledek ze druhého kola zopakovala mladší žákyň Rozálie Pacnerová, která se probojovala opět až do finále a obsadila krásné druhé místo! Bohužel, nikomu z dalších karatistů se nepodařilo Rozálku napodobit. Budeme se těšit na další závody a pěkné, lepší se výsledky i ostatních.

Pozice v žebříčku WKF

V průběhu měsíců září a října absolvoval trenér SK NAKAMA SHOTOKAN Sedlice Marek Pohanka světové závody K1 Premiere League v Německu a Rakousku za účasti závodníků z 86 zemí celého světa. Tyto závody se v průběhu roku konají po celém světě a tvoří se z nich žebříček World Karate Federation /WKF/, ze kterého se pak určují nominace na nejvyšší světové soutěže WKF. Na těchto závodech pravidelně bývá na 180 soupeřů v kategorii kata!

Krajský přebor JČSKe 2017

Jako každým rokem se koná závod v Albrechticích nad Vltavou, který je zároveň i postupovou soutěží na MČR. Na začátku listopadu (4. 11. 2017) se konal Krajský přebor Jihočeského svazu karate, který nejenom určí

přeborníka kraje v jednotlivých věkových kategoriích, ale zároveň se bojuje i o nominační místa na Mistrovství české republiky v karate. Letošního KP se zúčastnilo celkem 8 závodníků ze sedlického oddílu karate. Oproti loňskému roku se výkony i výsledky mladších karatistů znatelně zlepšily, ale v silně obsazeném závodě to na postup ještě nebylo. Bez titulu Krajského přeborníka se sedlický oddíl ale přece jen nevrátil. Titul a 1. místo v kategorii kata mužů a kumite mužů do 60 kg přivezl závodící trenér Marek Pohanka, který se tímto výsledkem nominoval na MČR, které se letos bude konat začátkem prosince v Karlových Varech.

Oprava komunikace ve Tchořovicích

V průběhu měsíců srpna a září 2017 jsme v rámci akce „Komunikace v obci Tchořovice“ opravili část poškozené komunikace od obecního skladu směrem k bytovce. Obec žádala na tuto akci o dotaci Jihočeský kraj z Programu obnovy venkova 2017. Celkové náklady opravy dosáhly 336 902,50 Kč. Jihočeský kraj poskytl dotaci ve výši 138 000,- Kč, zbývající část ve výši 198 902,50 Kč byla zaplacená z obecního rozpočtu.

Setkání ve Tchořovicích

Ve čtvrtek 28. září 2017 se v místním pohostinství od 15 hodin uskutečnilo pouťové setkání občanů a žáků bývalé malotřídní školy ve Tchořovicích. Vzpomínky na léta dávno minulá osvěžily historické fotografie domů ve Tchořovicích, které připravil a komentoval kronikář obce pan Karel Krejčí. Zároveň jsme měli možnost porovnat tyto budovy s jejich fotografiemi ze současnosti. Některé staré domy byly zbourány a v dnešní době neexistují. Od 18 hodin zahrála přítomným k poslechu i tanci kapela pana Koubka z Blatné.

Ve stejný den se kapli sv. Václava od 14 hodin konala mše, kterou sloužil P. Mgr. Robert Konrad Paruszewski z římskokatolické farnosti Kasejovice.

Loutkové divadlo Medvídek Ťupínek

Loutková pohádka Medvídek Ťupínek v podání herců Divadla Říše loutek z Prahy zpestřila především dětem pouťové nedělní dopoledne 1. října 2017 v pohostinství ve Tchořovicích. Autorem pohádky je polský loutkář, herec, režisér, autor a pedagog Jan Wilkowski, který napsal přes 50 her a scénářů pro divadlo i pro televizi. Hra o medvídkovi Ťupínkovi patří k jeho nejznámějším a nejhranějším a byla přeložena do mnoha jazyků. Příběh medvídky Ťupínky, který touží po kamarádovi, děti zaujal. Kamarádem Ťupínky se stane opuštěný pesek, kterého tatínek nechce synkovi dovolit, protože se psů, kteří mu kdysi ublížili, bojí. Jednou se však do medvědí domácnosti vkrade liška zlodějka a odnese všechno,

na co přijde. Za liškou se pustí pesek, ukradené věci jí sebere a zlodějkou zažene. Když tatínek vidí, že pesek je nejen statečný, ale i hodný, přijme ho do své medvědí domácnosti. Pohádka byla doprovázena hudbou a písněmi a na závěr si mohly děti loutky prohlédnout také zblízka nebo si na ně i sáhnout.

Drakiáda

V sobotu 7. října 2017 se na tchořovickém letišti již poněkolkáté vznesli k obloze pestrobarevní draci. Do poslední chvíle nebylo jisté, zda se akce uskuteční. Od rána se po obloze honily mraky, ze kterých občas sprchlo, a zároveň foukal velice

silný vítr. Odpoledne přestalo pršet, a tak se kolem 15 hodiny začaly scházet první děti se svým dospělým doprovodem. Následovala příprava draků a netrvalo dlouho a nad hlavami nám létala asi desítky draků. Velký vítr některé z nich dokonce odnesl. Naštěstí se je podařilo vždy chytit a znovu připevnit k provázku. Přestože byl teprve začátek října, díky větru byla docela zima, a tak přišel vhod teplý čaj či ohřátí u ohýnku, na kterém jsme si opekli také burty. Doufám, že každý, kdo se nezapomněl sobotního počasí, odcházel z letošní drakiády spokojen z příjemně stráveného odpoledne společně se svými ratoolestmi.

Kompostéry pro občany

Obec Tchořovice se zapojila do společného projektu SOB „Kompostéry pro občany Svazku obcí Blatenska“, na který SOB získal dotaci z Operačního programu životního prostředí. V rámci tohoto projektu bylo dodáno do naší obce 51 kusů kompostérů. Kompostéry byly o objemu 1 050 litrů, pořizovací cena 1 kusu byla 3.587,65 Kč a o objemu 450 litrů, jehož cena byla 2.081,20 Kč. Zájem o kompostéry mezi občany byl zjišťován v naší obci již v létě v roce 2016. Poté SOB připravoval žádost o dotaci na jejich pořízení. Žádost byly úspěšná, a tak na podzim roku 2017 si tyto kompostéry naši občané, kteří o ně projeví zájem, mohli vyzvednout a začít používat ke kompostování na svých pozemcích. Kompostéry jsou občanům zapůjčeny obcí na základě smlouvy o výpůjčce na dobu 5 let. Poté se kompostéry stanou majetkem občanů. Celková částka na pořízení 51 kompostérů byla 181.463,70 Kč, z toho 154.244,14 Kč bylo zaplacené z dotace Operačního programu životního prostředí a 15 % podíl ve výši 27.219,56 Kč zaplatila obec ze svého rozpočtu.

Cílem tohoto projektu je, aby biologický odpad z domácností, který tvoří velký podíl komunálního odpadu, nekončil v popelnicích a poté na skládkách, ale aby se vracel zpět do naší přírody v podobě vyrobeného kompostu. Domácí kompostování je způsob, kterým si domácnost obvykle vyrábí kompost z bioodpadů produkovaných v domácnosti a na zahradě. Domácím kompostováním především předcházíme vzniku odpadu. Z hlediska hierarchie odpadového hospodářství je předcházení vzniku odpadů na prvním místě a mělo by být upřednostňováno. To je také hlavní důvod, proč se naše obec do tohoto projektu na pořízení kompostérů zapojila.

Sbírka pro Diakonii Broumov

Ve středu 25. 10. a v pátek 27. 10. 2017 se v naší obci na obecním úřadu uskutečnila sbírka použitého ošacení a dalších věcí pro Diakonii Broumov. Děkujeme všem, kteří se do této sbírky zapojili.

JSDHO Tchořovice

– vybavení zásahovými ochrannými prostředky

V letošním roce naše obec žádala o dotaci Jihočeský kraj na vybavení JSDHO Tchořovice zásahovými ochrannými prostředky v rámci programu Neinvestiční dotace pro jednotky sboru dobrovolných hasičů obcí Jihočeského kraje. Obec podávala tuto žádost od roku 2012 již počtvrté a teprve letos nám byla dotace schválena. Vzhledem k nutnosti vybavení členů jednotky obec každým rokem pořizovala v rámci finančních možností část vybavení ze svého rozpočtu. V roce 2016 byla jednotka doplněna novými členy. Jednotka zasahovala v posledních dvou letech při požáru, odklizení padlých stromů a také při povodni v naší obci v roce 2016, kdy zásah probíhal i v noci, z čehož vyplynula nutnost dovybavit jednotku také svítilnami. V rámci tohoto projektu byly pořízeny 2 zásahové přilby, 4 svítilny a držáky na přilbu, 5 zásahových obleků, 5 párů zásahové obuvi a 5 párů zásahových rukavic v celkové hodnotě 85.148,- Kč. Z toho částka 76.625,- Kč byla hrazena z dotace Jihočeského kraje a 10% podíl ve výši 8.523,- Kč byl zaplacen z obecního rozpočtu.

Vytvoření pracovních příležitostí v rámci VPP

V letošním roce naše obec opět požádala úřad práce o příspěvek na vytvoření pracovních příležitostí v rámci veřejně prospěšných prací. S úřadem práce byla uzavřena Dohoda o vytvoření pracovních příležitostí v rámci VPP a poskytnutí příspěvku na dvě pracovní místa od 1. dubna 2017 do 30. listopadu 2017. Obec získala na tato pracovní místa od úřadu práce příspěvek je ve výši 235.840,- Kč. Oba zaměstnanci se tak v průběhu letošního roku podíleli na údržbě a úklidu v naší obci či údržbě veřejné zeleně.

Pozvánka na zahájení adventu ve Tchořovicích

Obec Tchořovice Vás srdečně zve na:

- Zahájení adventu ve Tchořovicích v neděli 26. listopadu 2017

Program:

- 14:00 povídání s kronikářem obce v hospodě Na Kopečku,
- 15:00 zahájení výstavy vánočních přání a vánočních ozdob na OÚ Tchořovice,
- 17:00 rozsvícení vánočního stromku před kaplí sv. Václava.
- Tvořivou vánoční dílnu v sobotu 2. prosince 2017 od 15,00 h. v pohostinství.

První adventní nedělí začíná jedno z nejkrásnějších období v roce, předvánoční advent. Toto období je vedle příprav na Vánoce spojeno se spoustou tradic, je to období provoněné vůní jehličí a cukroví, jehož atmosféru dotváří hořící svíčky na adventním věnci a těšení se na Ježíška. Od první adventní neděle zbývá necelý měsíc na nákup dárků, výzdobu domácnosti, návštěvu vánočních trhů a další starosti i radosti, které jsou tradičně s předvánočním obdobím spojené. Všichni bychom si přáli, abychom o svátcích nebyli přetaženi, uštvani, abychom závčas připravili dárky pro druhé, měli na sebe čas a prožili něco pěkného s těmi, které máme rádi. Zkusme se tedy trochu zastavit v běhu starostí, povinností a příprav a dopřejme si čas pro sebe, pro vnímání, vzpomínání a očekávání. Adventní a vánoční čas je dobou zvláštní, v průběhu roku jedinečnou. Snad k tomu přispívá v našich zeměpisných šířkách i krátký den a dlouhá doba tmy.

Co patří k těm pravým tajuplným Vánocům? Vůně jehličí, světla svíček, ozdobený stromeček, napadaný sníh, pohádky, vůně cukroví, jmelí i rozzářené oči těch nejmenších, to vše patří k Vánocům stejně jako vánoční atmosféra a vlídné slovo.

Přeji Vám příjemné a klidné prožití vánočních svátků.

Eva Křivancová, starostka obce Tchořovice

VÝSTAVA VÁNOČNÍCH PŘÁNÍ
doplněná o vánoční ozdoby
v prostorách OÚ ve Tchořovicích

Zahájení výstavy 26. 11. 2017 v 15 hodin
Výstava bude otevřena vždy v neděli:
3. 12., 10. 12. a 17. 12. 2017 od 14.00 do 15.00 hodin
a 25. 12. 2017 od 14.00 do 15.00 hodin

Jiný termín je možné dohodnout na tel. 602 171 870

Vánoční vzpomínka č. 1 Pětikoruna

Konec roku 1931 se kvapem blížil, Vánoce byly na dohled, ale radosti v našem domě bylo poskrovnu. Tatínek vzhledem k silným mrazům ztratil práci, kamenolom p. Potůčka v Řečici byl uzavřen. Dalo se tak očekávat, že ani Vánoce neproběhnou tak, jak jsme si já a moji rodiče představovali. Aby mně udělali alespoň trochu radosti, před samým Štědrým večerem maminka sáhla do posledních finančních zásob a položila na stůl přede mne celou pětikorunu s dovětkem: „Kup si to, co ti udělá nejvíce radosti“. Lesklá pětikoruna vypadala velkolepě. Se slzičkou v oku jsem krátkým polibkem poděkovala jak tatínkovi tak i mamince. Pevně jsem ji stiskla do ruky a vsunula do kapsy nezbytné zástěrky. Nastal problém – co s ní a kam s ní. Chvilku jsem přemýšlela a najednou bylo jasno. Koupím si něco dobrého, ale i praktického v krámku smíšeného zboží u Antonína Polana.

Tehdy jsme bydleli v domě čp. 74 a nejkratší cesta do krámku odtud vedla po hrázi rybníka Hořejšího. Aby mně nebyla zima, navlékla jsem na sebe obnošený a jistě i zděděný kabátek, nezbytnou čepici a prakticky nezničitelné dřeváky. Mrzlo a popadával jemný sníh. Pětikorunu jsem v kapse pevně svírala, z mírného vršku ke stavidlu vody na mlýn jsem se i jemně sklouzla a pelášila dál. Minula jsem první i druhý splav a dostala jsem se po hrázi rybníka až do úrovně čapu. Tady na levou stranu odbočovala pěšina svažující se pozvolna do úpatí hráze, kde již stála hospodářská stavení a obytný dům pana Kohla. Pěšina se uprostřed svahu mírně lomila, protože tu stál mohutný, snad i velmi starý dub. Když jsem míjela tento strom, zdálo se mi, jako když se tu něco zalesklo. Nevěnovala jsem tomu pozornost, protože očekávání bylo podstatně větší. Asi dva kroky za lomem pěšiny se najednou ozval hlas, který říkal: „Vrať se, vrať se!“ Udělala jsem snad ještě dva kroky a znovu se ozvalo totéž, a tak jsem zůstala stát. Krámek smíšeného zboží je nedaleko, mám se vrátit nebo jít dál. Ale ten naléhavý hlas se znovu ozval: „Vrať se, vrať se!“ Sice nerada a i pomalu jsem se vracela zpět až ke starodávnému dubu. A opravdu u paty stromu se něco, mírně zavátého lesklo. Shýbla jsem se a nevěřícně koukala na tutéž pětikorunu, která měla být v kapse. Rychle jsem se přesvědčila, že pětikoruna v kapse je na svém místě. Tak to není moje pětikoruna, tato je jiná, nalezená. Pětikoruna skončila ve druhé ruce, která ji pevně sevřela. Ve spěchu jsem v krámku nakoupila

a pospíchala domů. Cesta domů uběhla ani nevím jak, ale stále jsem kontrolovala, že nalezená pětikoruna je tu, že to nebyl jen pouhý sen.

Doma se teprve po delší době rodiče dozvěděli, co se mi cestou přihodilo. Ale pětikoruna tu byla a leskla se na stole, na stejném místě než jsem odešla. Vánoce, byť skromné, byly o mnoho veselejší. Štěstí se do našeho domu opět vrátilo.

Milada Doležalová, nar. 1925, rozená Hájková ze Tchořovic
/Podle vyprávění paní Milady Doležalové sepsal Karel Krejčí/

Vánoční vzpomínka č. 2. Ochránce

Vzpomínám si velmi dobře na dobu svého raného dětství, kdy školní léta byla ještě vzdálena, na následující příhodu.

V té době jsem se svými rodiči bydlel na místních sádkách. I když se konec 2. světové války teprve blížil a doba byla zlověstně napjatá, pro mě předvánoční období bylo časem velkého očekávání, ale především velkých zážitků. Sádky plné ryb se pozvolně vypouštěly, všude bylo neskutečné množství lidí, shonu, ale i neznámých a nepoznaných zážitků. Sedět doma u maminky nebylo pro mne vůbec zajímavé, ale prostor sádek, to bylo něco jiného.

Mým stálým průvodcem a ochráncem byl náš, spíše můj pes „vesnické směsí“, zvaná Jerina, tedy psí slečna s rezavo-hnědým zbarvením, která mě doprovázela na každém kroku. Táta o ní říkal – ty jsi tak ošklivá, až jsi krásná. Ale byla moje! Jakýsi osobní strážce, se kterým jsme společně prolézali všechna místa, pozorovali to lidské hemžení a snili. Já o tom, jaký bude Ježíšek, a můj psí kamarád jistě o tom, co dobrého bude mít k jídlu dnes, zítra a jistě i o Vánocích.

V odpoledních hodinách, den před Štědrým dnem, se sádky vyprázdnily a zůstala jedna jediná plná, kde se nacházel poslední zbytek ryb. A právě tato sádka se mi stala téměř osudnou. Jako obvykle, v podvečer jsem se s tátou a mým psím kamarádem vypravil na poslední obhlídku sádek. Procházeli jsme po cestičkách mezi sádkami až jsme se dostali k té naplněné. Táta vyčistil odpad jakýmsi háčkem ležícím opodál a pokračoval dál. Já a můj psí kamarád jsme zůstali a ten háček mě zaujal. Když to dokáže táta, tak to zkusím i já. Zkusil jsem a víc nevím. Skončil jsem v sádce plné vody s hloubkou cca 130 cm.

Probral jsem se až v teplé posteli, nade mnou stáli rodiče, u mých nohou věrný psí kamarád. To mě překvapilo, protože do místnosti nechodil. A do postele, no to vůbec.

Teprve o několik dní později jsem se dozvěděl, jak to bylo. Táta pokračoval v obchůzce dál, když uslyšel hlasitý a při tom naléhavý štěkot psa. Zprvu tomu nevěnoval pozornost, protože Jerina byla známa svoji neláskou k ondatrám, které se občas na sádkách objevili. Když štěkot neustával, pochopil, že se něco děje. Našel psa stojícího nad sádkou s hlasitým štěkotem a na vodě mojí maličkost v silném, vlněno kopřivovém kabátku, který mě držel nad hladinou vody. Nezbyvalo mu nic jiného, než se také namočit. Na dotaz, proč jsem nekřičel, prý jsem odpověděl – ono to nešlo, voda mě tekla do pusy.

A tak za záchranu děkuji svému tátovi, silnému válečnému kabátu, který jsem měl na sobě, ale především velkému příteli, ochránci a kamarádovi z rodu psiho, který mě po několika letech nakonec opustil.

Prosincové a lednové tradice ve Tchořovicích očima našich dědů a babiček

Ještě do první světové války před svátkem sv. Mikuláše 6. prosince chodili Mikulášové. Byla to tlupa 6 - 10 dospělých chlapců přestrojených za čerty, anděla, Mikuláše, několik dědků a bába s kozou, za kterou byl přestrojen vždy ten nejrozvívenější chasník. Koza, to byla ze dřeva vyřezaná kozí hlava s mohutnými rohy, pohyblivou velkou bradou, která se nesla v ohnutém podpaží, přes hlavu jinocha bylo hozeno bílé prostěradlo. Chodívali večer po setmění a navštěvovali domácnosti, hlavně kde byla svobodná děvčata. Tam potom prováděli různá alotria. Dědek prodával hospodáři kozu, kterou bába se před zraky přítomných snažila podojit do dřevěné putny nebo škopíku. Samozřejmě, že koza,

jakmile pod ní bába sedla, děsně kopala, mečela, stavěla se na zadní nohy a kolemjdoucí trkala. Dědek, který kozu prodával, vybíral od hospodáře zálohu. Čert proháněl děvčata a šupal je ocasem. Vážený Mikuláš s andělem se výhradně věnoval malým dětem, které podaroval. Dbal, aby malé děti neobtěžovali čerti, a celou tlupu nakonec usměrnil k odchodu. Získaná záloha za kozu posloužila nakonec k blahodárnému občerstvení.

Po 2. světové válce se tato tradice poněkud odchylovala. Čerti a někdy i samotný Mikuláš se stávali naopak i postrachem malých dětí. Zlobivé děti nedostávaly dárky ale i uhlí a podobně. Nevhodně byl využíván i čert jako strašidlo malých dětí. Řinčením řetězů a vyhrůzkami odnesením do pekla, ve vždy připraveném pytli, byl někdy naháněn dětem tak velký strach, že si mohly odnést neblahé následky na celý život. A tak se tradiční radost z příchodu sv. Mikuláše někdy měnila na panický strach. Po roce 1950 samostatnou epizodou byl Děda Mráz. Snahou bylo zaměnit Mikuláše za Dědu Mráze. I když snahy byly velké, ne vždy se to povedlo. Děda Mráz byl sice dětem nabízen, ale vítězství bylo nakonec vždy připsáno sv. Mikuláši.

O týden později 13. prosince na sv. Lucii chodívaly „Lucky“. Byla to skupina děvčat, zahalených do bílých prostěradel v poměrně velkém počtu. Ta se na rozdíl od chlapců chovala zdvořile. Pásmem říkánek nabádaly Lucky navštívenou rodinu k řádnému a zbožnému životu. Jejich představitelka sv. Lucie byla slavnostně ustrojena a měla k rodině vždy proslov. Odměnou bylo drobné pohoštění, nebo poskytnutí drobných dáreků.

Největším prosincovým svátkem byl pochopitelně Štědrý večer. Tento den se v domácnostech obvykle velmi brzy vstávalo. Ošetřil se dobytek, poklidilo na dvoře, hospodářských budovách a stájích. V poledne se nejčastěji neobědvalo – držel se půst, aby večer byla vidět zlatá prasátka. Jen v některých rodinách se podával kuba. V odpoledních hodinách se vše připravovalo na štědrovečerní večeři. Ta byla zahájena až po setmění, když byl nakrmen veškerý dobytek, nejčastěji mezi 17. - 18. hodinou. Stůl byl slavnostně upraven. Na stole byl bílý ubrus, velmi často bohatě vyšívaný s vánočními motivy, doplněný čerstvými větévkami ze smrku, borovice či jalovce. Přítomní byli slavnostně ustrojeni, v botách a v dobré náladě. Pod talíř se vkládaly rybí šupiny, které přinášely dostatek peněz pro příští rok a současně byly nositelem štěstí. Večeře byla bohatá. Nejčastěji rybí polévka, následoval smažený kapr s bramborovým salátem, doplněný někdy i rudými brusinkami. A potom vánoční cukroví různého druhu i velikosti. Tradice pravila, že druhů cukroví má být minimálně 7, obvykle jich bylo podstatně více. Na jejich výrobě se podílely i děti. Pro ty hladovější byla připravena ještě černá omáčka s kaprem, slavností tečkou pak byla dozlatova upečená vánočka s rozinkami, někdy i posypaná jemně nastrohanými lískovými oříšky.

Při štědrovečerní večeři se museli dodržet určité zákonitosti, jinak, podle tehdejších pověr, hrozilo velké neštěstí. Takovou první zásadou bylo, že účast na večeři měla být v sudém počtu přítomných osob – proto se k doplnění lichého počtu zvali přátelé, ale i pocestní nebo žebrači. Druhou zásadou bylo, že nikdo nesměl sedět zády ke dveřím. Proto se stoly různě přemisťovaly, aby se tomuto nebezpečí předešlo. Třetí zásada spočívala v tom, že v průběhu večeře nesměl nikdo od stolu vstát nebo odejít z místnosti. Proto veškeré jídlo a pití, v dostatečné zásobě, bylo připraveno na stole v dosahu hospodyně, aby hospodyně či někdo jiný nemusel vstávat. Čtvrtou zásadou bylo, že se od stolu odcházelo teprve tehdy, když se všichni dostatečně navečeřeli. Tato zásada byla jistě naprosto nepředstavitelná pro malé děti. A poslední zásadou bylo, že každý z přítomných musel být obdarován, alespoň nějakou drobností. Následovalo nadělování dáreků od Ježíška, což byly přichystané dárky pod stromečkem v sousední místnosti, a proto byla i tato místnost po celý den před dětmi uzamčena. Dárků sice nebývalo mnoho, ale byly. Pouze malé děti čekalo obvykle sladké překvapení, ostatní byli nejčastěji obdarováni praktickým a účelným dárkem.

V období 1. světové války byly některé rodiny tak chudé, že největším vánočním dárkem pro děti byla možnost dosyta se najíst. Moje maminka vzpomínala na jednoduchý bramborový salát /brambory, cibule vajíčko, sůl, ocet a trocha smetany/, který byl jediným vánočním pokrmem, ale co je nejdůležitější, bylo toho dost pro všechny přítomné.

Následovalo vyčkávaní pastýře s volským rohem. Tato pauza byla

vyplněna různými tradicemi. Tou nejčastější bylo házení botou přes hlavu /směřovala-li špička ke dveřím – do roka odešel z domu/. Plovoucí skořápky vlašských ořechů s malou hořící svíčkou na hladině vody v nádobě /zůstali-li skořápky pospolu a uprostřed znamenalo to, že rodina v průběhu roku zůstane pohromadě, skořápka plující samostatně u okraje nádoby znamenala odchod někoho mimo domov/. Vdávky chtivé dívky třásly šefíkem, bezem /ze strany odkud se ozval první štěkot psa, tím směrem se provdala/. Rozkrajovala se jablka napříč /jadřinec v podobě hvězdy znamenal zdraví a štěstí, jadřinec jiného tvaru nemoc a neštěstí/. Lilo se roztavené olovo do nádoby se studenou vodou / podle tvaru rozlitého olova se odhadovaly běžné roční události/.

Zbytek večera probíhal v družné zábavě. Nejčastěji se vzpomínalo na zemřelé a nepřítomné členy rodiny. Po desáté hodině se veškerá příprava zaměřila na cestu do kostela ve Lnářích, kde byla půlnoční mše. Té se účastnily celé rodiny včetně odrostlejších dětí. Ti bohatší odjížděli zabalení v kožichu, ve slavnostně vystrojených saních, ostatní pochopitelně pěšky. Chodilo se obvykle ve větších skupinách, aby cesta v družném rozhovoru rychleji ubíhala.

Nedílnou součástí Vánoc bylo stavění betlémů tzv. „jesliček“.

Stavění betlémů bylo i v těch nejchudších domácnostech velmi běžné Jeho rozšíření bylo asi v největším rozsahu v 19. století. Základem betlémů byl Ježíšek v jeslích, Marie a Josef. Následuje oslík, vůl, pastýř se stádem ovcěk a tři králové. S přípravou betlémů se začínalo podstatně dříve. Jednotlivé části se vystřihávaly z tvrdého papíru, na kterém byly namalované. Nejčastěji se jednalo o betlém Mikoláše Alše nebo Josefa Lady. Takový vydržel i několik let. Figurky se stavěly obvykle pod stromeček do mechu nebo do jemně nastříhaných smrkových větviček. K částečnému úpadku dochází po roce 1948.

Vánoční stromeček byl snad v každé domácnosti. Přípravoval se obvykle večer, v uzamčené místnosti, před Štědrým dnem. Nevypadal jako dnes, stromky byly získávány z lesa jako vyřazené po prořezávce, takže byly mezernaté, s nepravidelnými přírůsty a křivé. Stojánkem byla obvykle dvě zkřížená prkénka s otvorem, v chudších rodinách odříznuté ploché, nízké „poleno“ s otvorem. Pouze ty bohatější rodiny vlastnily stojánek kovový, s různými motivy jako byly trpaslíci, andělé. Špička byla ozdobena vystříženou papírovou hvězdou. Na větve se zavěšovaly ozdoby vyrobené ze slámy, makovic, dřeva, dřevěných hoblin, ořechů a oříšků. Na spodních silnějších větvích byla červená, malá jablka. Pamlskem na stromečku byly sušené švestky, křížaly, ořechy a oříšky, později i zabalené v již použitém staniolu. Protože cukrátek bylo jen poskrovnu, tak se na větvičky zavěšovaly pestré papírové „cetličky“, do kterých se nejčastěji vkládala alespoň kostka cukru. Čokoláda z margarinu a kakaa byla téměř zázrakem. Prvními koupenými ozdobami byla jablonecká bižuterie ze skleněných korálků, ale jen u majetných rodin. Stromeček se z domácnosti odstraňoval až po Třech králich. Je ale pravdou, že ke konci ze sladkostí na něm již mnoho nezbylo. I samostatný stromeček, pochopitelně, nevypadal již nejlépe. Po jeho odstojení se přeslenová část stromku zužitkovala na výrobu větších či menších kvedlaček, ostatní skončilo v kamnech. První čokoládové kolekce, jak je známe dnes, se objevují až kolem roku 1960.

Nejpůsobivější tradicí bylo vánoční troubení. V dřívějších dobách to byla záležitost obecních pastýřů, kterých bylo v obci několik, poslední Václav Vávřík z čp. 38. O Vánocích chodil od domu k domu, přál lidem a troubil na pastýřský roh. Oslovil hospodáře se staročeským veršovaným vinšem: „*Vinšujeme Vám šťastné Vánoce, byste je zažili ve zdraví a veselí, s menším hříchem a s radostí s nově narozeným Spasitelem a s Vaším patronem, abyste se pak jednou v nebi radovali. A přejem, abyste se od níčka /nynějška/ za rok zas nových Vánoc všichni dočkali*“. Provázela jej jeho žena s nůši na zádech, kam ukládala obdrženou koledu, odměnu.

Po něm, na velmi krátkou dobu, se této krásné tradice velmi dobře zhostil Josef Hudeček z čp. 21, který pravidelně obcházel jednotlivé domy. Spolu se slavnostním zatroubením na trubku popřál všem krásné a spokojené vánoce. Vzpomínám, jak jsme s rodiči dychtivě očekávali příchod pana Josefa Hudečka na zápraží domu. Hlas trubky zazněl poprvé z dálky, stále se přibližoval, aby nakonec zazněl u našeho domu. Chvilé očekávání byla vyplněna pohledem na hvězdnou oblohu, kde jsme se vždy přesvědčili, že malý i velký vůz je na svém místě.

Snad do konce 1. světové války bylo zcela vžito na vesnicích koledování místních dětí. Koledování samo se neomezovalo na jeden večer, dobou

koledování bylo celé období mezi Štědrým dnem a svátkem Tří králů. Posláním koledníků bylo obejít zpěvem a v průvodu všechny domy a každému popřát do nového roku úspěchy hospodářství a osobním životě. Koledníci v té době, byli považováni za dobrou věštbu, byli vítáni a obdarováni.

Podle záznamů v místní kronice konec či příchod nového roku, pravděpodobně nebyl výrazným způsobem oslavována. Nebyly v ní nalezeny žádné záznamy, které by se vztahovaly k oslavě Silvestra či Nového roku.

Svátek Tří králů 6. ledna byl charakteristický tím, že po vesnici chodili koledníci. Tři chlapci, v přestrojení králů s papírovou korunou na hlavě, chodili dům od domu a zvěstovali narození Jezulátka. Symbolem tohoto zvěstování byla písmena K +M+B napsaná bílou křídou nad zápraží vchodových dveří. Přítomnost tří králů byla hospodářem domu velice považována a odměna v různé podobě byla vždy připravena.

Je až s podivem, že se místní kronika zmiňuje také o tom, že po domech zdejší vesnice chodili tři králové i z Blatné nebo Vrbna. Místním chasníkům to pravděpodobně nevadilo, i když „cizáctví“ na vesnici nebyvalo vítaným zvykem. Největšího rozkvětu se tato tradice těšila do konce 1. světové války.

Vzhledem k tomu, že se Vánoce a konec roku kvapem blíží, a další vydání tradičního „SOBáčku“ se objeví až v příštím roce, chtěl bych všem popřát.

Přeji všem krásné, veselé a spokojené Vánoce. Hodně radosti, zdraví a lásky v příštím roce. Tchorovákům, místním i vzdáleným, aby nepametli, že jejich kořeny jsou v naší vesnici, aby se sem rádi vraceli a těšili se na vzájemná setkání.

Karel Krejčí

Použitá literatura: Kronika obce Tchořovice

Pouťové oslavy

Pouť v Uzenicích na Sv. Václava se konala dne 30. 9. 2017 a byla spojená jako církevní slavnost trošku netradičně s uctěním památky prvního československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka a to v souvislosti s výročí 80-ti let od jeho úmrtí.

Možná začnu trochu ze široka, ale tato událost si to zaslouží. Jak vůbec vznikla myšlenka akce, jak dlouho jsme se na ni připravovali, kdo vše zaštil, zorganizoval, kdo pomohl ..... Na prvopočátku byla snaha obce dát tzv. do kupy kapli Sv. Václava. Uzenice je malá obec a kaple je naší největší pamětihodností. Jako každá jiná obec se snažíme zabezpečovat a rekonstruovat stávající majetek a tak v průběhu posledních deseti let došlo k rekonstrukci střechy, obnově fasády, byly zřízeny hodiny, které odbijejí přes den každou hodinu, bylo umožněno spuštění umíráčku v podobě rozhybání zvonu na elektriku, v posledních dvou letech došlo mimo jiné i k úpravám s cílem vysušení zdi kaple, zhotovení vstupních kovových mříží, osvětlení kaple a k restaurování maleb v kapli. O těchto záměrech

byli občané podrobně informováni v minulých číslech Sobáčků, ale i podrobnými postupy, doručenými každému do schránky. O realizaci se konalo nejedno zastupitelstvo. Restaurování maleb bylo velkým tématem, protože rozhodnout o tom, co zachovat a co předělat, je věc nelehká, o významu a zachování původních maleb proběhla mnohá jednání a vše bylo konzultováno, jak s malířem panem Lubomírem Peškem, s panem farářem Piaseckim a historikem Mgr. Vladimírem Červenkou, ale i s kronikářkou obce Veronikou Pýchovou. A výsledek? V kapli zůstalo zachováno vše kromě podobizen svatých ve stropních kartuších a to z důvodu, že se nepodařilo ztotožnit vyobrazené svaté. Do stropních kartuší byly dosazeny nově symboly evangelistů Marka (lev), Matouše (anděl), Lukáše (býk) a Jana (orel). Nově byly také po každé straně okna v kapli vyobrazeny podobizny patronů české země Sv. Anežky, Ludmily, Vojtěcha a Prokopa.

No a už jsme blízko toho, jak vznikla myšlenka pouťových oslav v Uzenicích. Když už se tedy kaple takhle zrenovuje, stálo by zato ji nově vysvětit. A při příležitosti výročí úmrtí T. G. Masaryka a uctění jeho památky tyto události spojit. Ale jak vše zrealizovat, velké oficiality nebo raději tak nějak po vesnicku? Jsme malá vesnice, tak jsme to pojali hezky zlehka, tak abychom to zvládli organizačně a aby lidi nebyli dlouhým programem vysíleni. Snad se nám to podařilo.

Teď už k vlastnímu programu. Zahájení oslav začalo před jednou hodinou v kapli Sv. Václava s malířem panem Lubomírem Peškem, který všem vysvětlil význam maleb, které zčásti zrenovoval a zčásti zhotovil nově. Poté následovala mše svatá a vysvěcení kaple blatenským farářem P. Rudolfem Huškem, po skončení mše následovalo ohlédnutí do historie a pan Svatopluk Norbert, člen řádu skotských templářů, hovořil o osobě Sv. Václava. Dalším bodem programu bylo uctění památky prvního československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka, k jehož pomníku se od kaple šlo pochodem za účasti všech účastníků a spolků, za doprovodu lidové písně zpívané učiteli a žáky Základní umělecké školy v Blatné. Vlastní program a průběh uctění památky TGM za účasti spolků Sboru dobrovolných hasičů Uzenic, selské jízdy (Tojice u Nepomuka), baráček obce z Radomyšle, Sokolského hnutí (Miroslav Hejl z Blatné) a hostů PhDr. Marie Neudorffové, pracovnice Masarykova ústavu Akademie věd ČR, pana Mgr. Pavla Černého, historika a předsedy Společnosti Antonína Švehly (který hovořil nejen o osobě TGM, ale i o osobě Antonína Švehly), bývalého senátora ing. Josefa Kalbáče a paní Jaroslavy Písařové z Blatné (recitace). Jmenování se všichni svými příspěvky zaměřili na život a význam osobnosti TGM, slavnost

zahájil starosta obce úvodním slovem, ve kterém zmínil a přivítal i žijící pamětníky odhalení památníku v roce 1938. Celý program provázela hudební produkce Základní umělecké školy v Blatné, v jejíž podání zazněla jak státní hymna po položení věnců k památníku, tak i píseň Ach synku, synku a která po skončení pietního aktu celý program zakončila vystoupením svého dudáckého souboru. Poté již následoval volný program s poutovou zábavou, kdy k tanci a k poslechu hrála hudba pana Koubka z Blatné, a tak jak to má na pouti vypadat, bylo i bohaté občerstvení, které celé zabezpečili naši občané, ženy napekli cukroví, nechyběli chlebičky, chuťovky a samozřejmě výborný guláš Miroslava Pýchý. Vše klaplo, nálada byla výborná a i počasí nám přálo, protože tento den bylo na letošní podzim nezvykle teplo a slunečno, večer jsme zažehli plynové lampy a mohlo se venku na návsi sedět do pozdních hodin.

Celou akci zaštitila Obec Uzenice spolu se Sborem dobrovolných hasičů v Uzenicích, který zajistil celkovou technickou organizaci. Velké poděkování zaslouží všichni účastníci spolků a hosté, včetně pana faráře a ZUŠ Blatná, ale i Blatenská tiskárna za vytištění plakátů zdarma a pan Vladimír Šavrda, který zajistil kontakty se spolky a hosty. Všem tedy děkujeme především za jejich vstřícnost, nadšení pro věc a pomoc při organizaci. V neposlední řadě je zapotřebí poděkovat všem místním a to jak těm, kteří akci organizovali a pomáhali, ale i všem ostatním, kteří přispěli „byť i jen“ dobrou náladou a svou účastí ..... protože, co je nejdůležitější, přece to, že jsme se všichni sešli, společně pohovořili, zatančili si, ale, a co mne nejvíc těší, že na základě kladných ohlasů už snad pouť v Uzenicích nebude jen termínem v kalendáři a že se v příštích letech budeme o pouti scházet i nadále.

Gabriela Kučerová, místostarostka obce

Autorem fotografií Karel Housa

Obec Uzenice přeje všem veselé prožití svátků vánočních a hodně zdraví a spokojenosti v dalším roce.

Upozornění

**Změna úředních hodin:
každou neděli od 10:00-11:00.**

Uctění památky Tomáše Garrigue Masaryka

(bez korektury redakce)

Masarykův pomník v Uzenicích přežil šťastně dvě totality. Nacistickou a posléze i tu komunistickou. Jen se o něm příliš nevědělo a neví dodnes, protože stojí skromně a nenápadně mimo hlavní tah obcí Uzenice. Věvodí rozkošnému parčíku, jehož součástí je i požární nádrž. Jedná se o pomník prvnímu československému prezidentovi T. G. Masarykovi. Žádný jiný na celém strakonickém okrese neexistuje. Památník se zrodil v nelehkých dobách raného podzimu roku 1938, kdy docházelo k násilnému zaboru Sudet hitlerovskými oddíly a kdy celá veřejnost vzpomínala se smutkem a hořkostí prvního roku od skonu tatíčka Masaryka. Přesně před dvaceti lety zveřejnil uzenický občan Metoděj Boček z čp. 32, tehdy nejstarší obyvatel vsi a „živá kronika“, vzpomínky na slavnostní odhalení pietního obelisku. Jeho unikátní výpověď proběhla i tiskem. „Návés tehdy zaplnil omračující počet vlastenců- hrubým odhadem 200 až 300 lidí. Čestnou stráž drželi kluci, kteří zrovna obdrželi dovolenku z vojenské základní služby a pokládali tuto úlohu za svou morální povinnost. Vedle jejich armádních uniforem dodávaly shromáždění sváteční ráz kroje příslušníků selské jízdy a členů místního hasičského sboru. Právě dva dobrovolní hasiči, jinak kameničtí mistři Karel a Václav Matouškové, pomník zhotovili. Potřebná surovina byla tenkrát získána z obecní skály v lese za vesnicí,“ vypověděl před dvaceti lety s nemalou dávkou nostalgie Metoděj Boček. Při letošním pietním aktu se přenesla do atmosféry, která roku 1938 obestírala odhalení Masarykova památníku v Uzenicích, další pamětnice- Jiřina Pýchová / 87 let /. Jako osmiletá

dívka při lidové slavnosti na návsi stála ve špalíru školních dětí: „ Tři děvčata tenkrát u pomníku přednášela národní básně o barvách modré, bílé a červené, což jsou symboly naší státnosti. Vzpomínám si, že jedna se jmenovala Milena Deutchová a šlo o dceru vrchního strážmistra ze zdejší četnické stanice. Druhou byla moje sestřenice Marta Voráčková, jméno té třetí si už bohužel nepamatuji. Při té příležitosti se také zpívala vlastenecká píseň „ Čechy krásné, Čechy mé“. Celou slavnost organizovala jistá paní Tesková, která v Uzenicích provozovala koloniál, spolu se svým manželem.“ Paní Pýchová po celý svůj dlouhý a pestrý život T. G. Masaryka uctívala a k jeho odkazu a myšlenkám se hrdě hlásila i v dobách nesvobody: „ Byl to jedinečný člověk i státník. Nejlepší, jakého mladá republika mohla mít. Své vnučce jsem strojově přepsala a darovala báseň, kterou o něm napsal Jaroslav Seifert, aby i ona žila v duchu jeho odkazu. Celý život si schovávám Masarykovy fotografie.“ Za protektorátu bylo nutno sejmout pamětní desku T. G. Masaryka z pomníku a schovat ji před Němci do bezpečí. „ Tohoto jistě nebezpečného úkolu se zhostil můj tchán a tehdejší starosta Uzenic František Češka,“ říká další pamětník Josef Dušek, „ Spolu s národním znakem přečkala celé válečné období v čp. 3 a roku 1945 se směla vrátit zpět na původní místo. Bohužel znak české státnosti se ztratil a proto dnes na pomníku chybí.“ Starosta obce Ing. Jiří Pýcha chce tento nedostatek napravit: „ Necháme vyrobit kopii a znak určitě už za rok, kdy si připomeneme 80. výročí odhalení Masarykova památníku v Uzenicích, bude zpět,“ poznamenává. Po únoru 1948 byla nastolena nová vláda teroru a uzenický Masaryk se ocitl opět na indexu. Teď vadil pro změnu komunistům. Ale uzeničtí občané ho už podruhé nedali a pomník přečkal bez úhony a změn na své podobě celých 41 let rudé diktatury. Před dvaceti lety hovořil na toto téma tehdejší starosta Uzenic Zdeněk Škácha: „ Uzenice představovaly v dobách vlády jedné strany ryze nekomunistickou vesnici. Žili zde pouze tři nebo čtyři soudruzi- ti se ovšem v této záležitosti nikterak neangažovali.“ Současný první muž obce dodává: „ Když sem před rokem 1989 jezdili na hony různí komunističtí papaláši, tvářili se na Masarykův pomník všelijak a často žádali, abychom reliéf prvního československého prezidenta dali pryč. Ale nikdy nepochodili- Masaryk je prostě přežil.“

Vladimír Šavrdra

Posvícenská zábava

S dobrou kapelou se dá i v malém vesnickém sálku uspořádat příjemná posvícenská zábava. Bylo tomu tak i v sobotu 21. 10. 2017 v sále Hospody Na Rozhrání ve Velké Turné, kde k tanci a poslechu zahrála skupina K-Band. Pořádajícím spolkem bylo SDH Velká Turná. I přes

Posvícenská zábava – kapela K-BAND

drobné organizační potíže se správným termínem letošní posvícenské zábavy, proběhla tato veselice dobře. Přítomní se dobře bavili a letošní novinkou byla předpůlnoční dámská volenka o hnětynku.

Orkán HERWART

V neděli 29. 10. 2017 přešel přes naše území orkán HERWART. Tato větná smršť napáchala po celém území České republiky mnoho škod. V naší obci naštěstí nedošlo ke škodám na majetku ani výpadkům el. proudu. Vítr byl však děsivý. Na rybníce Milavy byly vlny tak velké, že se zčeřená voda přelétávala přes hráz. Zásahová jednotka SDH Velká Turná měla 2 výjezdy na padlé stromy. Prvním případem byl padlý strom přes místní komunikaci na Rojice u Pazderny a druhý strom padl na přístřešek obytné buňky v ATC-Milavy. Jednalo se borovici, která ohla konstrukci přístřešku a protrhla plachtu. Doufáme, že se nám tyto živelné katastrofy budou vyhýbat.

ORKÁN HERWART – padlá borovice ATC-Milavy

Sběrný den

Obec Velká Turná organizuje pro své občany 2x ročně „Sběrný den velkoobjemového a nebezpečného odpadu“. Podzimní sběrný den se konal v sobotu 14. 10. 2017 v areálu školy. Do připraveného kontejneru, který přistavila společnost ROS, a.s. Strakonice, mohli občané odkládat odpad z domácností.

Členové SDH Velká Turná, kteří vypomáhají se svozem a dotřídováním tohoto odpadu, prováděli ukládání zbytkového odpadu do tohoto kontejneru. Ostatní přivezený a svezný odpad byl dále dotříděn na elektrospotřebiče, železo a suroviny k dalšímu zpracování či speciální likvidaci, jako jsou např. barevné kovy, akumulátory nebo monočlánky. Kupříkladu elektrospotřebiče jsou dále svázeny v programu „TŘÍDÍME S HASIČI“, kdy se tyto vysloužilé spotřebiče rozváží do různých chráněných dílen, kde dochází k jejich rozebrání na jednotlivé díly a k separaci využitelných surovin a nebezpečných látek.

Obec děkuje občanům, kteří takto zodpovědně nakládají s odpadem, za kladný přístup k životnímu prostředí a zužitkování druhotných surovin.

Sběrný den - vytríděné elektrospotřebiče

SaK-Turná

ADVENTNÍ TVOŘENÍ – ruční výroba

Spolek Sportu a kultury-Turná, připravil v sobotu 18. 11. 2017 v sále Hospody Na Rozhrání od 14:00 pro všechny občany, děti, rodiče a prarodiče „Adventní tvoření“. Všichni, kdo přišli, se zapojili do výroby dekoráčních vánočních předmětů jako jsou, vě-

nečky, svícny, různé výrobky ze chvojí a větviček, ozdobné malování na skleněné nádoby, využívané jako svícen. Toto tvoření přispívá k obnově vánočních tradic.

Oprava budovy čp. 6

Od letošního září provádí firma BOHEMIA KONSTRUKT, s.r.o., opravu střechy skladového objektu budovy čp. 6. V současnosti jsou osazeny traverzové nosníky a je připraven věnec, na který je posazen krov s taškami.

Oprava budovy čp.6 - skladový objekt

Oprava místní komunikace v obci Velká Turná

Obec Velká Turná provedla opravu místní komunikace III. tř., vedoucí z obce Velká Turná směrem k rybníku Milavy. V části komunikace byly odfrézovány nerovnosti a v tloušťce 50mm, byl položen nový povrch z asfaltového betonu v délce 160,50m. Celkové uznatelné výdaje projektu činí **229.177,-Kč včetně DPH**. Tento projekt je spolufinancován z programu Jihočeského kraje „Podpora oprav místních komunikací, 2 výzva pro rok 2017 „. Dotace od Jihočeského kraje je ve výši **114.000,-Kč včetně DPH**. Akce proběhla podle harmonogramu a probíhá konečné vyúčtování dotačního programu.

Jihočeský kraj

Oprava místní komunikace – dotace Jčk. - frézování vozovky

Práce zastupitelstva obce

V současnosti probíhá dokončování stavebních akcí z dotací a některé z financí z rozpočtu obce. U akce s dotací je vyhodnocován průběh a zpracovávána závěrečná zpráva. U stavební akce ČOV pro ATC-Milavy je prováděno zaškolení obsluhy a zazimování objektu. Pro schválení zastupitelstvem je připravován rozpočet obce pro rok 2018 a střednědobý rozpočtový výhled do roku 2022. Zastupitelstvo dále

projednává přípravu stavebních akcí na rok 2018, na které bude žádat dotaci od Jihočeského kraje z programu POV.

V pátek a v sobotu 20. a 21. 10. 2017 proběhly volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Již v této době probíhá administrativní příprava na volbu prezidenta republiky, která je stanovena na 12. a 13. 1. 2018 (1. kolo).

Čeká nás

- sobota 2. 12. 2017 – Rozsvícení vánočního stromu na návsi obce
- sobota 2. 12. 2017 – Country zábava v sále Hospody Na Rozhrání, zahraje skupina RUMTORÁD
- úterý 5. 12. 2017 – Mikulášská nadílka
- pátek 15. 12. 2017 – Poslední leč v sále Hospody Na Rozhrání
- středa 27. 12. 2017 – Vánoční turnaj ve stolním tenise v sále Hospody Na Rozhrání
- čtvrtek 28. 12. 2017 – Výroční schůze SDH Velká Turná v sále Hospody Na Rozhrání
- neděle 31. 12. 2017 – Silvestrovská veselice v sále Hospody Na Rozhrání.

Text a foto Pavel Šípek,
místostarosta obce Velká Turná

Slavnost Slabikáře v zábořské škole

Vše je jednou poprvé. Naši prvňáčci zažili velké „poprvé“ ve středu 1. listopadu. Než dostali svůj Slabikář – první knihu, kterou již sami budou číst, plnili úkoly, aby osvobodili princeznu „Větu“ nebo prince „Větíka“. Na návštěvu zavítali do třídy i žáci ze 2. ročníku, aby své kamarády povzbudili a podívali se, jak prvňáčkům jde čtení slabik, slov i jednoduchých vět. Po splnění všech úkolů obdržely děti obrázek osvobozené postavičky, který si nalepily do pracovního listu. Pak došlo na velké gratulace a samozřejmě fotografování.

Na závěr slavnosti patří oslava. Každý žáček dostal Slabikář, pamětní list a navíc sladký dortík se svíčkou. U samotného předávání chyběl pan ředitel, protože organizoval ve sportovní hale okresní turnaj ve stolním tenise, tak jej prvňáci došli navštívit a on je všechny moc pochválil. Chválou pak nešetřily ani paní kuchařky, kterým děti nakoukly do jejich království.

Byl to hezký den a další nás čeká, až Slabikář přečteme. Pozveme již i své rodiče a kamarády ze školky. To však musíme už dobře číst, abychom mohli být pasováni na čtenáře.

Přeji svým malým prvňáčkům při čtení mnoho radosti, zábavy a dobrodružství, která jim čas strávený nad knihou určitě přinese.

Dana Stejskalová, třídní učitelka

Lajky, prvního tvora ve vesmíru.

Největší úspěch měl ale v planetáriu Gyroskop. Ti, co se nebáli, mohli vyzkoušet, jaké to je létat ve vesmíru. Poté jsme se přesunuli do hlavní části Techmánie. Zde najdete spoustu zajímavých dobrodružných, ale i naučných her. Starším klukům se nejvíc líbil model bagru, dětem z prvního stupně zas hrátky s vodou. Když jsme měli vše prozkoumané, dali jsme si v hořejší restauraci oběd. Po skončení celého programu jsme opět nastoupili do autobusů a spokojeni odjeli domů.

Moc děkujeme všem učitelům a řidičům za velmi krásný výlet.

Školní bylinková zahrada

Každý začátek školního roku s sebou přináší řadu změn, nových poznatků a vylepšení. I naše škola se ocitla v kolotoči inovací. Rozhodli jsme se například obnovit školní zahradu. Stačil jediný okamžik, jediný pohled na prázdné místo v samém srdci školy. Zavřete oči a představte si nejen záhony se zeleninou, ale i trsy voňavých bylinek, ostrůvky okrasných trav, barevné obrazce trvalek a to vše lemované bílými kamennými chodničkami, samozřejmě s lavičkami k posezení.

Děti se pro tento nápad nadchly a zapáleně spolupracují na přípravách a chrlí jeden skvělý nápad za druhým. Žáci 8. a 9. třídy si při hodině pracovní výchovy zahráli na zahradní architekty a při skupinové práci se v jejich hlavách zrodilo několik nápadů na finální podobu školní bylinkové zahrady. Příjemné zjištění bylo, ačkoliv pracovala každá dvojice na svém projektu samostatně, že ve svých přáních a představách jsou všichni jednotní. A tak se ve výkresech objevovala, kromě již zmiňovaných bylinek a oblíbené zeleniny, nejčastěji trampolína...

Naším cílem je vdechnout těmto žákovským výkresům život a přetvrdit je do podoby reálného prostoru, který bude žákům sloužit nejen pro pěstitecké práce, ale i se tady mohou za teplého počasí učit nebo odpocívat po náročném dni stráveném ve školní lavičce. V neposlední řadě chceme naši školu zkrášlit a zatraktivnit. Máme na paměti, že nic není zadarmo a že bez práce nejsou koláče. Proto budeme během zimních měsíců intenzivně pracovat na přípravách celého projektu, včetně zajištění materiálních i finančních prostředků. A s příchodem jara vše vypukne!

Každé dětské přání je v rukou dospělých. Myslíte si, že to společně dokážeme? Chtěla bych tímto za všechny své žáky požádat širokou veřejnost o spolupráci při realizaci této akce. Sledujte, prosím, dění ve škole, a pokud si myslíte, že nám můžete jakkoliv pomoci, dveře naší školy jsou vám otevřené...Tak neváhejte a vstupte!

Za žáky 2. stupně uč. Monika Dubědová

Školní výlet do Techmánie

25. 10 2017 se všichni žáci naší školy vydali už po několikáté do plzeňské Techmánie. Je to přírodovědné centrum, kde si můžete vyzkoušet různé věci ohledně chemie, fyziky, přírodopisu a matematiky. K Techmánii patří také 3D planetárium, kde můžete vidět velmi zajímavé dokumentární filmy. První stupeň zhlédl animovaný film o historii létání, druhý stupeň obdivoval mamuty a šavlozubé tygry v Titánech době ledové. Seznámili jsme se i se smutným příběhem

Naučnou stezkou Karla Klostermanna

Místem startu do třinácté etapy putování Po stopách Ladislava Stehlíka se pro nás stal městys Štětěň. Den, který jsme si určili, byl 17. červen.

Doprava na místo startu byla poslední po vlastní ose.

Další putování bude vláčky a autobusy. Do Štětěně nebylo možné se na určenou hodinu dopravit hromadnými prostředky. Jako náhodou se ve Štětěni konaly Selské slavnosti. Z parkoviště jsme se dali do mírného kopce k zámku. Nějakou dobu nám zabralo hledání začátku Naučné stezky Karla Klostermanna a po informacích od místních jsme se konečně chytili a vydali se do lesa na kopci nad zámek. V družné zábavě se nám podařilo minout značku a tak nás námi nalezená cesta

dovedla k silnici. Tady se nám podařilo najít cestu k řece Otavě. Po břehu řeky jsme se dostali k jezu. Zastávka u tabule se všemi údaji o spisovateli Karlu Klostermannovi nás mile překvapila, protože jakoby náhodou na nás čekal jednatel sboru a zakladatel sboru Karla Klostermanna František Sáček, který nám podrobně povyprávěl o životě spisovatele. Tomu jsme byli velice rádi. Na řece pod jezem právě probíhalo rýžování zlata. Nezapojili jsme se, ale s obdivem jsme mohli sledovat, jak rýžování zlata probíhá. Protože nás začal trápit hlad, najedli jsme se v místní restauraci a hurá na zámek, kde byl velmi pestrý program. Závody na koních mezi překážkami byly velice poutavé a vzhledem k neposlušnosti některých koní dokonce dramatické. Vystoupení hudební skupiny a vystavené historické motocykly jen dokreslily pro nás hezky prožitý den. Jen jsme si nestačili prohlédnout zámek. Tak snad někdy příště. Jen malá připomínka. Turistické značky jsou umístěny v některých místech na obrubnicích.

Stezku vřele doporučujeme.

TK Blamiš

Foukané minerální izolace

Stropními konstrukcemi uniká nejvíce tepla. Technologii foukaných minerálních izolací můžete ušetřit až 35 % současného nákladu na vytápění s velmi rychlou návratností investice. V zimním období váš domov chrání před ztrátou tepla, a naopak v letních měsících zabraňuje přehřívání - především prostor pod střechou. Izolační materiál je nehořlavý, voděodolný, nesléhavý, odolný proti plísním, hnilobám, hlodavcům a jiným škůdcům.

Foukané izolace jsou vhodné pro zateplení všech částí stropní a střešní konstrukce, jako je **podlaha, strop, půda, podkroví, stěna nebo střecha** rodinných a bytových domů, průmyslových i zemědělských objektů, budov veřejného sektoru (obecní úřady, kulturní domy, školy, požární zbrojnice, aj.). Pokud na půdě není dutina a není vhodné foukat na podlahu, vytvoříme novou pochozí podlahu s dutinou. Tato technologie je také využívána k **opravě původní izolace** nebo k jejímu **navýšení**. Těžko přístupné prostory pro nás nejsou překážkou.

Výhody technologie:

- aplikace je časově nenáročná (3-5 hod.) za plného provozu
- zateplení bez odpadu a nepořádku, bez vyklizení
- izolování složitých a obtížně přístupných míst
- ekonomická výhodnost s rychlou návratností
- kompletní zateplení bez tepelných mostů
- kvalitní, nehořlavý, voděodolný materiál

Proč si vybrat právě nás?

- poradenský servis zdarma
- zaměření a návrh řešení zdarma
- příznivá cena a nadstandardní garance
- profesionálně odvedená práce i jednání
- doprava po celé České republice zdarma
- zajišťujeme komplexní revitalizaci půdních prostor

Zaměření, návrhy řešení a doprava po celé ČR zdarma. Chráníme Váš domov i peněženku!

www.chytrestrechy.cz
huzl@chytrestrechy.cz
 tel.: 602 355 442
 Bc. Jiří Hůzl

VISHAY ELECTRONIC spol. s r.o.
závod ESTA Blatná

Přijme nové spolupracovníky/-ce na pozice:

- **Pracovník elektromontáže**
– pájení, drobné montáže, obsluha zavíracího stroje apod. (práce vhodná i pro ženy)
- **Svářeč**
– sváření nerezových a hliníkových nádob kondenzátorů
- **Pracovník kovovýroby**
– práce s nerezovým plechem
- **Mechanik seřizovač**
– navíjecí stroje poslední generace
- **Pracovník expedice**
– dokončení výrobků, balení
- **Pracovník impregnace**
– impregnace olejem a hmotou
- **Pracovník lakovny**
– příprava a stříkání kondenzátorů

Nabízíme:

- nadprůměrné výděly
- náborový příspěvek 5.000,- Kč
- práce na HPP u stabilní nadnárodní společnosti
- příspěvek na dovolenou a Vánoce (13. a 14. plat), ostatní nadstandardní příplatky
- dovolenou 25 dní + další dny za odpracovanou dobu
- příspěvek na dopravu až 1.000,- Kč/měsíc
- příspěvek na životní připojištění
- variabilní složka mzdy
- dotované stravování
- každoroční navyšování mzdy (v tomto roce 8 %)
- příspěvek na dětský tábor

Zájemci mohou volat 383 455 516

životopis na: Jana.Benesova@vishay.com.

..... února – sobota, „*Tesařský ples*“, od 20.00 hodin, tradiční ples, KD Chanovice (..... Chanovice)

17. února – sobota, „*Sportovní ples*“, ples fotbalového klubu, KD Chanovice (TJ Chanovice)

Informace: Obecní úřad, tel. 376 514 353, obec.chanovice@email.cz

Internet: www.chanovice.cz

Na všechny akce jste srdečně zváni. Na shledanou v Obci Chanovice a mějte se fajn.

Chrochta sáňkuje

Přišla zima znenadání
na Zvíkovské Podhradí,
šedé nebe, šedá mlha,
sněžné vločky padají.

V teplém domku pod peřinou
Honzík ráno dospívá,
venku v lese za závějí
prase Chrochta zazívá.

“Chru chru, to je krásné ráno,
hned poběžím za Prckem.”
“Kde jsi Honzo, honem vstávej,
snížek padá, poběž ven.”

Jak uslyšel Honzík Chrochtu
z postýlky hned vyskočil,
vypil čaj a popad rohlík,
za Chrochtou ven vyrazil.

Sněhu bylo nad kotníky,
mrazu jako v pohádce,
zabělené stromy v lese,
bílá záře na louce.

Vrabeček se v budce krčil,
sýkorky lůj zobaly,
Chrochta čekal u obrázku,
tam se s Honzou setkali.

Přiletěla na vepřika
bílá koule sněhová,

Chrochta chrochtnul,
nožkou kopnul,
Honzu vločka minula.

“Chru chru, Prcku, kam dnes
půjdem,
strašně rád bych sáňkoval.”
“Bacha, padááám, to je rááána,
to prase aby pohledaill.”

Z vysokého dubiska se
Sojka Klára ozvala,
skřehotavě zavřískla
a na hřbet Chrochty přistála.

“Proč tak vřískáš, sojko hloupá,
Chrochto, rychle nasedni.”
Za zády táh Honzík sáňky,
Chrochta chrochtnul nadšením.

Vyrazili dolů strání,
jeden pěkně za druhým.
“To je jízda, koukej Prcku,
jsme rychlejší než náš stín.”

“Vy dva blázni,” řvala sojka,
“zastavte, chci letět pryč.”
Řvala marně, z hřbetu Chrochty
vysela jak puklý míč.

“Brzdi, Chrochto,” křiknul Honzík,
“už jsme skoro pod kopcem.”
A tak Chrochta začal brzdit.
Víte čím? No rypáčkem.

To brždění trochu přehnal,
už se v sněhu koulejí,
vlevo Chrochta, vpravo sáňky,
sojka s Honzou v závějí.

Kulturní a společenské akce

14. prosince – čtvrtek, „*Národní hosté a poslední měsíce války*“, od 18.00 hodin, beseda s historikem Janem Jirákem, KD Chanovice (Obec Chanovice)

Chanovice

16. prosince – sobota, „*Vánoční koncert Volného sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů*“,

od 18.00 hodin, předvánoční koncert, zámecký areál (Panoráma, Obec Chanovice, ZŠ a MŠ Chanovice)

25. a 26. prosince – pondělí a úterý, „*Chanovický betlém*“, od 13.00 do 17.00 hodin, sváteční vánoční setkání ve skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech)

26. prosince – úterý, „*Vánoční zpívání u betléma v podání chrámového sboru Velkobar*“, zpívání od 14.00 a od 15.00 hodin, ve skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše)

31. prosince – neděle, „*Myslivecký Silvestr*“, od 20.00 hodin, KD Chanovice (Myslivecké sdružení Chanovice)

1. ledna – pondělí, „*Novoroční vyhlídka z chanovické rozhledny*“, od 13.00 do 16.00 hodin, sváteční podívání na Šumavu a Prácheňsko, rozhledna na vrchu Chlumu (Obec Chanovice)

1. ledna – pondělí, „*Chanovický betlém*“, od 13.00 do 17.00 hodin, sváteční setkání ve skanzenu (Vl. muzeum Dr. Hostaše v Klatovech)

6. ledna – sobota, „*Pěší pochod k uctění a zachování přírody a života v Pošumaví*“, v 8.30 hodin start v zámeckém areálu, ukončení s hudbou v KD v Chanovicích (Obec Chanovice)

7. ledna – neděle, „*Tříkrálová sbírka*“, charitativní občůzka koledníků (Charita Horažďovice)

10. února – sobota, „*Masopustní průvod*“, od 12.00 hodin, tradiční masopustní průvod (Obec Chanovice)

“Ježíš, to jsem naletěla místo abych letěla.”
“V celém lese budu zpívat, že vy dva jste nemehla.”

“Tak se nezlob, sojko Kláro, vždyť to byla zábava. Zpívej raděj, já jsem Sojka, co na sáňkách jezdívá.”

Ještě trochu uražená Klára od nich odlétla, v oblacích všem co jsou v lese, svoji píseň předvedla.

“Jsem sojka Klára a jsem dobrá, na sáňkách jsem jezdila. Jsem sojka Klára, statečná jsem, Chrochtu jsem z nich svalila.”

Kamarádi když tu píseň z velké výšky slyšeli, chechtali se, že až vločky sněhu kolem roztály.

Polední čas už se blížil, zdálky volá maminka:
“Honzíku už poběž domů, k obědu jsou stehýnka.”

Z druhé strany ozvalo se:
“Chrchruú, Chrochto, kdepak jsi,”
to tatínek Chrochtu volal a tak oba poslechli.

Honzík se s Chrochtou rozloučil kousek za rybníkem. U domku čekala sestřička Anička. Vracela se zrovna s kamarádkou Gábinkou z bruslení na předním rybníku. Oba dva pak s Honzíkem rychle běželi domů. Chrochtík také spěchal aby byl u tatínka co nejrychleji. Lesem se tiše neslo: “Ahóóój Chrochtóóó”, “Chru chrúúú Honzíkuúúú”.

Miluše Kordulová

Prodejní výstava ručních prací pro každodenní využití i pro potěšení aneb NAŠIMA RUKAMA PRO VAŠI RADOST

Kde?

tř. T.G.Masaryka 640
(prodejna LEGO proti radnici)
Blatná

Kdy?

23.11. až 30.11.2017
8:00 – 17:00 hodin

Řešení sudoku ze zářijového vydání SOBáčka s pořadovým číslem 58 bylo ve třech různých úrovních obtížnosti: lehká verze – už je konec (kontrolní řádek tj. číslice v 1. řádku 451329867), středně těžká verze – odpočinku (č. v 1. ř. 384957216), těžká verze – práce čeká (č. v 1. ř. 673124895). Výherci: Blanka Čadková, Lnáře; Barbora Blovská, Sedlice; Helena Vodičková, Lnářský Málkov. Uvedení úspěšní luštitelé si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do pátku 5. ledna 2018, popř. v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 728 881 358. Gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU z čísla 59 (tj. z listopadu 2017) zašlete, prosím, tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vylustěného SUDOKU s označením obtížnosti na emailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do pátku 5. ledna 2018. SUDOKU pro čtenáře SOBáčka připravily paní Ivana a paní Ema z Olomouce.

Lehká verze:

8		2						1	
	5	9		6	1			8	4
			8			9		5	6
			4	8	7	3			
	1		9			5			
6				7	8			4	9
		4	6			1			7
2			8		3				

1 = P, 2 = E, 3 = R, 4 = A, 5 = P,
6 = Ř, 7 = I, 8 = V, 9 = T

Středně těžká:

		7		3		1			
8		9	5						
				4	9	7			
6				2	7		8		
3			9		6	4	2		
	1		8						
		5							1
9							7	3	

1 = N, 2 = N, 3 = I, 4 = Í, 5 = Z,
6 = M, 7 = A, 8 = E, 9 = S

Těžká verze:

						1			
7						3	8		
2						9			7
4	5			8	6				
				4				5	
	1	2					7		
		8						4	
						8		9	

1 = K, 2 = Á, 3 = N, 4 = D, 5 = V,
6 = A, 7 = O, 8 = Y, 9 = R

Blatensko SOBě 59. číslo vyšlo v pátek 24.11.2017 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník X. Poslední číslo vyšlo v září 2017. Uzávěrka příštího čísla je v pátek 5.1.2018. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6250 ks. Redakce e-mail: blatensko@blatensko.eu tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. *Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.*